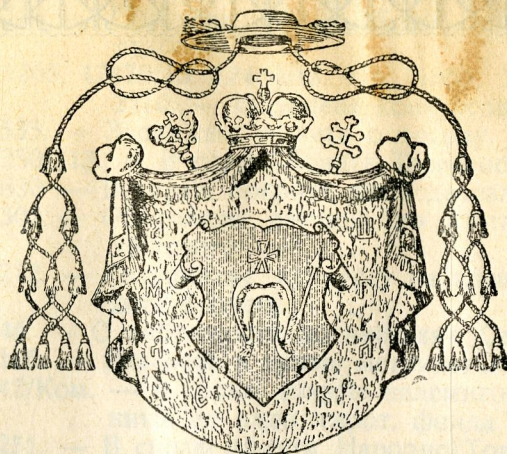

1914

ЛВВІВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Р. 1914

Львів. 1914.

Накладом Митроп. Ординаріята.

З друкарні „Діла,“ Львів, Ринок ч. 10.

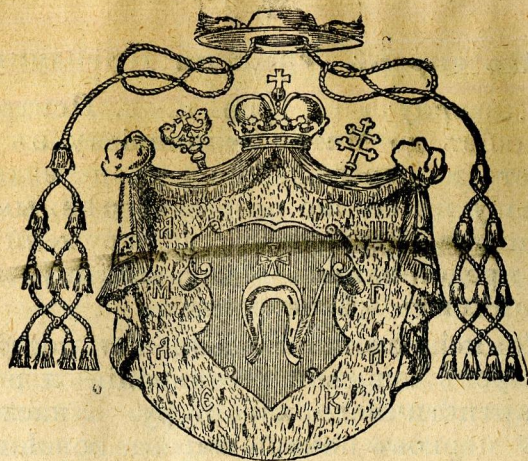
Зміст.

	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. К. 12402/13. — Молитви о з'єдиненні всхідної церкви . . .	1
Ч. „ 2. — Ч. 315. — В справі береження деревляних церков . . .	2
Ч. „ 3. — Ч. 1318. — Оголошене речинця до св. рукополагання в пресвітери . . .	3
Ч. „ 4. — Ч. 595. — Оголошене речинця кваліфікаційного іспиту на катехитів середніх шкіл . . .	4
Ч. „ 5. — Ч. 47/Ком. — О регуляміні для декан. Комісарів вдов.-сирот. фонда . . .	5
Ч. „ 6. — Ч. 3/Ком. В справі асигновання сьвящ. вдовам і сиротам звичайної заповоди за 1913 р.	6
Ч. „ 7. — Ч. 1071. — В справі Тов-а „Братский Союз“	6
Ч. „ 8. — Ч. 1627. — Оголошене реколекцій уряджуваних Тов-ом св. Йоана Золотоустого.	6
Ч. „ 9. — Ч. 1756. — Оголошене предплати на АЕпарх. Відомости на р. 1914	7
Ч. „ 10. — Ч. 1266. — Обвіщене конкурсове	7
Ч. „ 11. — Ч. 1/Орд. — В справі діловодства в Митр. Суді для справ супружеских, дісціплінарних і в Суді інстанційнім	9
Ч. „ 12. — Ч. 14/Орд. — Розписане конкурсу на посади: Кустоса і гремьяльного крилошанина при гр. кат. Львівській Митр. Капітулі	10
Ч. „ 13. — Ч. 1808. — В справі диспензи від посту для краєвої оборони, жандармерії і скарбової сторожі	11

Ч. пор. 14. — Ч. 2686. —	Про обов'язок новозаінституованих предклатати фасию в двомісячнім речинци	12
Ч. „ 15. — Ч. 1247. —	В справі Тов-а сьв. Ап. Петра	13
Ч. „ 16. — Ч. 1718. —	Поручене діла о. Корн. Кузика п. з. „Науки духовні“ Ч. II.	16
Ч. „ 17. — Чч. 1265, 12479/13, 12480/13, 916, 1566, 2422, 2716, 2716, —	Обвіщення конкурсів	17
Ч. „ 18. — Ч. 3535. —	Заряджене молитв о погоду	19
Ч. „ 19. — Ч. 12501/13. —	В справі Брацтв Тверезости	20
Ч. „ 20. — Ч. 2830 —	В справі покриття дахів деревляних церков	21
Ч. „ 21. — Ч. 3302. —	Оголошене речинця до іспиту конкурс. парохіального	22
Ч. „ 22. — Ч. 3212. —	Оголошене конкурсу на посаду сталого катехита в Буску	23
Ч. „ 23. — Ч. 846. —	О набожности до найсвят. Серця Ісусового	25
Ч. „ 24. — Ч. 3116. —	Вияснене в справі метрикальних дуплікativ	33
Ч. „ 25. — Ч. 342/Ком. —	В справі виказів належитостей від сьвященників до вдов. сирот. фонда	34
Ч. „ 26. — Ч. 4251. —	В справі оферти „Народної Торговлі“ на доставу вин і церковного сьвітла	35
Ч. „ 27. — Чч. 4070, 3517. —	Обвіщення конкурсів	35
Ч. „ 28. — Ч. 4267. —	Приказ в справі частого і щоденного сьв. Причастия для всіх Душпастирів і Катехитів	37
Ч. „ 29. — Ч. 4268. —	Власть Деканів, позваляти відправу Літургії на дворі коло церкви	38
Ч. „ 30. — Ч. 4497. —	В справі місії с. р. в Німеччині і в Чехах	38
Ч. „ 31. — Ч. 4482. —	Поручене книжки О. Ю. Дзеровича п. з. „За всіх молиши ся Благая.“	39
Ч. „ 32. — Ч. 4876. —	В справі дяківського іспиту	39
Ч. „ 33. — Чч. 4437, 5004, 5005, 5006, 5007, 5008, 5009, 5010, 5011, 5012, 5013, 5014, 5091. —	Обвіщення конкурсів	40
Ч. „ 34. — Ч. 5690. —	Сьвященникам кандидуочим на послів — конечно є наперед позволене на письмі ВПр. Ординариата	45
Ч. „ 35. — Ч. 5621. —	Відпуст з згляду евхаристичних конгресів наданий	45
Ч. „ 36. — Ч. 5741. —	В справі приступованя шк. молодіжи до сьв. Тайн Покаяня і Евхаристії	46
Ч. „ 37. — Ч. 6426. —	Про обов'язок ОО. Деканів відбувати щорічно деканальні візити	47
Ч. „ 38. — Ч. 6251. —	В справі доносів через ОО. Деканів о введеню зглядно увільненю сьвященників занятих в душпастирстві	48
Ч. „ 39. — Ч. 6108. —	В справі контролі над заграничною еміграцією	49
Ч. „ 40. — Ч. 5857. —	В справі еміграції до Канади	49
Ч. „ 41. — Ч. 6104. —	Про Загальні Збори Тов-а сьв. Ап. Петра	50
Ч. „ 42. — Ч. 5689. —	В справі видавництв Тов-а сьв. Ап. Павла	51
Ч. „ 43. — Ч. 5836. —	Поручає ся книжка: Hamerle, das grosse Gebot der Liebe und der Priester	51
Ч. „ 44. — Чч. 5939, 6311. —	Обвіщення конкурсів	52
Ч. „ 45. — Ч. 6875. —	Про трагічну кінчину Єго ц. к. Високости престолонаслідника Франца Фердинанда і жени Єго бл. п. княгині Софії	55

Ч. пор. 46. — Ч. 7159. —	О соймових субвенциях на консервоване старинних церков	59
Ч. „ 47. — Ч. 7500. —	Заказ предплачуваня і читаня часописи „Прикарпатская Русь“	61
Ч. „ 48. — Ч. 475/Ком. —	Скликане Загальних Зборів Відпоручників Клира для справ вдов.-сирот. фонда	61
Ч. „ 49. — Ч. 7484. —	В справі упірно залягаючих з датками до вдов.-сирот. фонда	63
Ч. „ 50. — Ч. 491/Ком. —	В справі уплат датків до вдов.-сирот. фонда	63
Ч. „ 51. — Ч. 7117. —	Оголошене речинця до рукополаганя пресвітерів	64
Ч. „ 52. — Ч. 7459. —	Оголошене речинця до вношеня прошень о прийняте до гр. кат. дух. семинарій	64
Ч. „ 53. — Ч. 7558. —	Оголошене конкурсу на запомоги для убогих церков	66
Ч. „ 54. — Ч. 7373. —	Оголошене конкурсу на 8 місць в Інституті СС. Василянко з фондації бл. п. Кард. Сембратовича	66
Ч. „ 55. — Ч. 7090. —	Поручене видавництва Тов-а сьв. Ап. Павла	67
Ч. „ 56. — Ч. 34/Орд. —	Пастирский лист з нагоди війни	70
Ч. „ 57. — Ч. 35/Орд. —	В справі збираня збіжа і засівів	73
Ч. „ 58. — Ч. 36/Орд. —	В справі „Червоного Хреста“	75
Ч. „ 59. —	Про смерть бл. п. Папи Пія Х.	77
Ч. „ 60. — Ч. 8077. —	Візване всіх священників до повороту з урльопів	79
Ч. „ 61. — Ч. 7909. —	Улекшене зглядом сповіди до позисканя відпустів приписаної	79
Ч. „ 62. — Ч. 7911. —	Зглядом впису до брацкої книги новопринятих членів якогобудь брацтва канонно установленого і відпустами наділеного	80
Ч. „ 63. — Ч. 544/Ком. —	Відкликане Загальних Зборів Відпоручників Клира для справ вдов.-сирот. фонда	81
Ч. „ 64. — Ч. 7550. —	В справі Тов-а сьв. Ап. Петра	81
Ч. „ 65. — Ч. 8331. —	Вибір нового Папи Венедикта XV.	87
Ч. „ 66. — Ч. 8338. —	Богослуженє в м. жовтни і в 2 дні Різдваєних сьвят на умноженє набожности до сьв. Йосифа Обручника	91
Ч. „ 67. — Ч. 8340. —	Візване до стислого захованя обовязку „резиденції“	93
Ч. „ 68. — Ч. 8343. —	О охороні чужої власности в часї війни	93
Ч. „ 69. — Ч. 8349. —	В справі інституцій на парохії	93
Ч. „ 70. — Ч. 8348. —	Відкликане кваліфікаційного іспиту на катехитів середних шкіл	93
Ч. „ 71. — Ч. 8356. —	Візване Всч. Урядів декан. до предложєня справоздань о стані парохий	94

Львѣвско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 10. лютого 1914.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 12502/13. — **Молитвы о соединеніи Восточной Церкви.**

Для всего Всч. Священства и Вс. Катехитовъ.

Пригадує ся всему Всч. Священству и ОО. Катехитамъ, щобы въ першу недѣлю каждого мѣсяца пѣсля церковного календаря вѣдправляли богослуженіе о **умиреніи Церкви** въ намѣренію Соединенія Восточной Церкви, такъ якъ тоє заряджене єсть въ АЕп. Вѣдомостяхъ 1910 ч. 1. (ст. 1).

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. сѣчня 1914.

Ч. 315. — Въ справѣ береженія деревянныхъ церковь.

Еще 1912 р. звернула ся була ц. к. Центральна комисія для береженія памятниківъ до Митр. Ординаріату зъ усиленною просьбою о особливу бачи́сть на береженіе старыхъ деревянныхъ церковь. Комисія звертала увагу на се, що они суть цѣнными памятниками деревяннаго будѣвництва церковнаго, а окруженіи вѣнцемъ старыхъ высокихъ деревъ представляютъ гарну картину, яка надає особлившу красу нашимъ галицкимъ мѣстечностямъ.

На жаль, Комисія сконстатувала, що послѣдними лѣтами деревяннѣ церкви черезъ невмѣлїи реставраціи и перебудовы стратили богато зъ свого артистичнаго характеру, а наслѣдкомъ будовы новыхъ мурованныхъ церковь почали наразъ зовсѣмъ зникати.

Щобы сему запобѣгти, Комисія зъ уповаженія Найвысшого Протектора С. Ц. и К. Высокости Архикнязя Наслѣдника Престола Франца Фердинанда звернула ся до галицкихъ Ординаріатѣвъ зъ просьбою о охорону старыхъ церковь. Письмо ц. к. Комисіи було подане до вѣдома Всч. Духовенству въ АЕп. Вѣдомостяхъ 1912 р. (XXIV, VIII. № 56 стор. 77 и 78 подъ Ч. 6926) зъ порученіемъ о захованіи старыхъ деревянныхъ церковь на случай будовы новыхъ.

Теперь ц. к. Центральна Комисія въ новѣмъ письмѣ зъ дня 12. грудня 1913 Ч. 5285 замѣчає, що въ послѣднѣмъ часѣ значно збѣльшили ся случаѣ демольованъ деревянныхъ церковь. С. Ц. и К. Высоко́сть Архикнязь Наслѣдникъ Престола зволивъ найласкавѣйше звернути Свою особливу увагу на стариннѣ деревяннѣ церкви и бажає Собѣ захованія безъ змѣны по зможѣ *всѣхъ* деревянныхъ церковь въ Галичинѣ и Буковинѣ.

Въ виду сего Ц. К. Центральна Комисія для береженія памятниківъ уважала за потрібне зарядити, що безъ вѣдома и выразнаго призволенія ей не вѣльно розбирати анѣ одной деревянной церкви, навѣтъ тогды, колибы она безъ всякаго сумнѣву не представляла нѣякой вартости.

Щобы запобѣгти всякимъ надужитямъ и непорозумѣнямъ, треба буде за кождымъ разомъ при реставраціи або потребѣ розѣбрани старої деревянной церкви взяти позволеніе такъ Митр. Ординаріату якъ и ц. к. Центральной Комисіи. До прошенія, вношеннаго черезъ Митр. Ординаріатъ належить конечно долучити фотографичну знимку церкви. Въ случаяхъ, де деревянна церковь не представляє нѣякой археологичной анѣ естетичной вартости, а заходить конечно потреба чи реставраціи, чи будовы нової церкви, Митр. Ординаріатъ, щобы запобѣгти всякимъ возможнымъ трудностямъ и спинюванямъ будовы новыхъ русскихъ церковь, буде самъ удѣляти позволенія на реставрацію, чи розѣбраніе дотеперѣшной деревянной церкви. При

замѣтнѣйшихъ и цѣннѣйшихъ церквахъ буде вѣднositи ся до ц. к. Центральной Комисіи.

На конецъ Митр. Ординаріятъ звертае еще увагу нашего Всч. Духовенства и церковныхъ Комитетѣвъ, що нашій рускій деревляній церкви суть вызначными памятниками нашей питомой народной штуки церковной, высокой неразъ артистичной вартости, важною признакою руского характеру нашей части крак. Въ виду сего зволить Всч. Духовенство звернути старанну увагу на бережене цѣлости и артистичныхъ формъ нашихъ деревляныхъ церковь, въ случаяхъ якихъ трудностей належить звернути ся до Митр. Ординаріату. А щобы не перевела ся свѣтла традиція нашего деревляного будѣвництва, радить и поручае Митр. Ординаріятъ и на дальше будувати деревляній церкви тамъ, де мѣсцевій обставины на се позволяють, — взглядно мурувати нові церкви въ стилю и характерѣ нашего деревляного будѣвництва, о скѣлько вѣдмѣнный матеріалъ дасть ся до сего технично ужити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 2. лютого 1914.

† **Андрей**
Митрополитъ.

Ч. 3.

Ч. 1318. — Оголошене речинця до св. рукоположеня въ пресвитеры.

Для рукополаганя въ пресвитеры призначуе ся речинець на 3. н. ст. марта 1914, въ котрѣмъ то дни желаючі ту св. Тайну прияти, въ Митропол. Ординаріатѣ лично явити ся мають.

Въ цѣли узысканя приянтя до Дому пресвитеріального обовязаній кандидаты стану духовного внести посредствомъ дотычного уряду деканального свои поданя безпроводочно и тѣже слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

1) свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатанѣй ковертѣ;

2) свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство;

3) оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня;

4) посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану вѣйсового або що прислугуе ему увзгляднене §. 31 закона о загальнѣй оборонѣ краевѣй;

5) абсолюторією зъ семинара.

Примѣчае ся, що лишь тѣ кандидаты до св. рукополаганя будутъ припущені, котрі при попереднѣмъ испытѣ до того успособленными окажуть ся.

Приступаючихъ до св. рукополаганя поручае ся молитвамъ Всч. Духовенства якъ такожъ и Вѣрныхъ, котрымъ се обвѣстити належить.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. лютого 1914.

Ч. 4.

Ч. 595. — Оголошуе ся речинець кваліфікаційного испыту на катехитѣвъ середнихъ шкѣлъ.

Кваліф. испытъ, письменный и устный, для кандидатѣвъ на катехитѣвъ до гимназій, реальныхъ шкѣлъ и учительскихъ семинарій вѣдбуде ся въ дняхъ 15-го и 16-го жовтня 1914 р.

1) Кандидаты, що хотять пѣддати ся тому испытю, мають внести посредствомъ дотычного Ординар. шк. Комисаря прошене до Митр. Ординаріату найдалше до дня 1-го вересня 1914 р.

2) Въ прошеню належить подати рѣкъ и мѣсце уродженя, рѣкъ рукополаганя, а такожъ якѣ посады въ душпастирствѣ або шкѣльництвѣ занимавъ кандидатъ.

3) До испыту буде допущенный священникъ, котрый предложитъ письменну працю стисло наукову або и популярну въ обѣмѣ бодай одного аркуша друку (выпечатану або пригожу до друку), яка стояла бы въ звязи зъ душпастирско-педагогічною працею катехита середнихъ шкѣлъ.

4) При зголошеню до испыту належить крѣмъ згаданои працѣ долучити:

- а) свѣдоцтва зъ высшой гимназій,
- б) свѣдоцтво зрѣлости,
- в) абсолюторію зъ богословскихъ студій,
- г) выказъ лектуры, про яку бесѣда въ уступѣ 5.
- 5) предметами испыту суть:

а) Аполюгетика

т. е. оборона христіянсько-католицкои вѣры. Поручають ся пѣдручники: Dr Hettinger Franz, Apologie des Christentums 5 томѣвъ; Dr Schanz Paul, Apologie des Christentums 3 томы; Weiss Albert Maria Apologie des Christentums 5 томѣвъ.

б) Філософія.

Кандидатъ повиненъ ознакомити ся зъ теологією натуральною, зъ моральною філософією (н. пр. пѣдручникъ: Cathreina) и зъ новѣйшими філософічними напрямими.

в) **Доґматика**

въ объемѣ университетскихъ студій, а трактаты о Церквѣ и о вѣрѣ основнѣйше.

г) **Богослове моральне**

въ объемѣ университетскихъ студій зъ особливимъ увзглядненемъ de iure et iustitia.

д) **Св. Письмо.**

Кандидатъ мусить выказати ся знанемъ библійной исторіи Старого и Нового Завѣта, а крѣмъ того зъ коментаремъ перестудіювати хочъ кѣлька главъ зъ котрой небудь пророчої книги, а зъ Нового Завѣта хочъ одну книгу по можности въ грецкомъ текстѣ.

е) **Исторія Церкви.**

Кандидатъ мусить основно знати исторію руско - католицкою Церкви, а проче пѣсля университетскихъ выкладѣвъ.

ж) **Литургика.**

Належить звернути увагу на науку про стилъ а особливо византійскій въ архитектурѣ и малярствѣ.

з) **Иатристика.**

Кандидатъ має выказати ся лектурою кѣлькохъ доволѣно выбранныхъ творѣвъ св. Отцѣвъ Церкви и умѣти здати справу зъ прочитаного.

и) **Написане и выголошене екзорты.**

Тое подае ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1914.

Ч. 5.

Ч. 47/Ком. — **О регуляминѣ для декан. Комисарѣвъ вдов.-сирот. фонда.**

Многі Всч. декан. Комисарѣ вдов.-сирот. фонда жалуютъ ся, що не можуть належито провадити свого урядованя, такъ якъ Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ не подають имъ потрібныхъ датъ, а особенно не увѣдомляють ихъ о кождоразовѣй змѣнѣ поодинокихъ душпастирѣвъ въ деканатѣ, наслѣдкомъ чого не можуть Комисарѣ звичайной належитости душпастирѣвъ до вдов.-сирот. фонда точно означити.

Въ виду того поручае ся Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ, придержуватись на будуче **точно** приписѣвъ, вѣдносячихъ ся до Урядѣвъ Деканальныхъ, а оголошенныхъ въ „Регуляминѣ для

декан. Комисарѣвъ вдов.-сирот. фонда“ въ дня 20. жовтня 1906 Ч. 695/Ком. (Льв. АЕп. Вѣдомости Ч 93 въ 1906 р. стор. 132), а особенно постановлень §. 4а. тогоже регулямина.

Було бы такожъ всказанымъ, щобы Всч. Настоятелѣ Дек. на Соборчикахъ декан. объясняли, особенно молодшимъ священникамъ, вспомненный регуляминъ и о томъ въ Протоколѣ Соборчика здѣлали замѣтку.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 3. лютого 1914.

Ч. 6.

**Ч. 3/Ком. — Въ справѣ асигнованія свящ. вдовамъ и сиротамъ
звычайной заповоги за 1913 р.**

Подае ся до вѣдомости, що головна Каса вдовичо-сиротиньского фонда высылае вже до Всч. деканальныхъ Комисарѣвъ тогоже фонда звычайну заповогу за 1913 рѣкъ для перебуваючихъ въ поодинокихъ деканатахъ управненихъ вѣдѣвъ и сирѣтъ свящ. на той рѣкъ зновъ по **120 коронѣ** асигновану.

Митроп. Консисторія мае надѣю, що Всч. АЕпарх. Духовенство, памятаючи о печальнѣй судьбѣ вѣдѣвъ и сирѣтъ свящ., точнымъ уплачуванемъ въ 1914 р. даткѣвъ звычайныхъ и надзвычайныхъ до фонда и вырѣвнанемъ залеглостей, схоче причинити ся до пѣдвышенія звычайной заповоги въ слѣдуючѣмъ роцѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 22. сѣчня 1914.

Ч. 7.

Ч. 1071. — Въ справѣ Товариства „Братский Союз“.

Товариство „Братский Союз“, повѣдомляючи про смерть одного зъ своихъ членѣвъ бл. п. о. Илиі Котѣвъ б. пароха въ Хотимири, просить о вѣдправленѣ за его душу Службы Божой и присланѣ дальшой 1 короны на руки о. Теодора Цегельского пароха въ Струсовѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 31. сѣчня 1914.

Ч. 8.

**Ч. 1627. — Оголошене реколекцій уряджуванихъ Тов-омъ
св. Іоанна Златоустого.**

„Управляючій Совѣтъ Общества им. св. Іоанна Златоустого въ Львовѣ“ подае до вѣдомости, що устроюе въ дняхъ **вѣдъ 24. до 28. н. ст. лютого 1914**, т. е. вѣдъ вторника по недѣлѣ Мясопуст-

ної вечеромъ до суботы рано духовній реколекції для Всч. Духовенства въ домѣ реколекційномъ въ Львовѣ, при ул. Дунинъ Борковскихъ ч. 11.

Кошта удержаня за цѣлый часъ реколекцій выносять 25 кор. (для О. О. сотрудникѣвъ 20 кор.) и по 2 кор. вѣдъ особы на кошта администраціи и прочіи выдатки. Намѣряючіи взяти участь въ сихъ реколекціяхъ зволять найдалше до 20. лютого 1914 зголосити ся письменно, залучуючи квоту 27 кор. (взглядно 22 кор.) у Всес. О д-ра Діонизія Дорожиньского, гимназ. професора религіи въ Львовѣ, площа св. Юра ч. 5.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 10. лютого 1914.

Ч. 9.

Ч. 1756. — Оголошене предплати на АЕпарх. Вѣдомости на р. 1914.

Отсимъ повѣдомляе ся Всч. Духовенство, що **предплата на АЕпарх. Вѣдомости на р. 1914** выносить **3 корони.**

Квоту тую мають всѣ Всч. О. О. Душпастирѣ и Катехиты побираючіи Вѣдомости, на найблизшѣмъ соборчику деканальномъ, або при першѣй визитаціи деканальной **зложити на руки Всч. ОО. Настоятелѣвъ деканатѣвъ**, а зѣбрану въ той способъ **предплату мають Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ** — выстосовуючи рѣвночасно вѣдповѣдне справоздане до Митр. Консistoriи — **чекомъ АЕпар. Вѣдомостій Ч. 90.666** до почтовой щадниці **найдалше до кѣнця цвѣтня с. р. переслати.**

Заразомъ завзымае ся тыхъ зъ Всч. Духовенства, котрі до теперъ предплати за минувшій лѣта не зложили, взглядно тыхъ Всч. Настоятелѣвъ декан., котрі вѣдъ залягаючихъ Всч. Отцѣвъ кондеканальныхъ зъ предплатою, до теперъ ще еи не стягнули, щѣбы вразъ зъ предплатою за р. 1914 **вырѣвнали и всѣ заглѣгости зъ попередныхъ лѣтъ.**

Вѣдъ Митрополитальной Консistoriи.

Львовѣ, дня 9. лютого 1914.

Ч. 10.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Митроп. Консistoriя розписуе пѣдъ днемъ 5. лютого 1914 зъ речинцемъ до дня 15. марта 1914 конкурсъ на слѣдуючу парохію:

Ч. 1266. — Гаѣ старобродскій зъ прилуч. Бучина, Брѣдского деканата, Ординаріятского наданя.

Вѣдъ Митрополитальной Консistoriи.

Х р о н и к а.

ИМЕНОВАНИЯ:

Настоятелемъ деканату именованый :

Ч. 1406. — Всч. О. Корнилій Мандычевскій, парохъ въ Туровѣ, для Скалатского деканату.

Крылошанскій вѣдзники отримали 00.:

Ч. 1406. — Корнилій Мандычевскій, парохъ въ Туровѣ, Ч. 163. — Валеріянъ Ганкевичъ парохъ въ Довго́мъ, Ч. 1407. — Іосифъ Рейтаровскій, парохъ въ Качановѣ, Ч. 1408. — Григорій Городницкій, парохъ въ Загору.

Испытъ на катехитѣвъ выдѣловыхъ школъ зложили 00.:

Ч. 1376. — Николай Брѣль, Николай Винницкій, Стефанъ Гаврилюкъ, Евгенийъ Давидовичъ, Стефанъ Ковалѣвъ, Евгенийъ Костишинъ, Василій Пелехъ, Григорій Редчукъ, Александеръ Роснецкій, Теодоръ Столяръ.

На провизор. катехита назначеный :

Ч. 68. — Всч. о. Іосифъ Лемѣшукъ, неопресвитеръ, при народныхъ школахъ въ Грималовѣ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 12318/13. — Николай Кулицкій, неопресвитеръ, въ Дараховѣ, Ч. 122. — Зеновій Жегаловичъ систем. въ Подгайцяхъ, Ч. 306. — Николай Гмитрикъ въ Завидовичахъ, Ч. 184. — Михаилъ Якубовъ систем. въ Лисятичахъ.

Завѣдательства отримали 00:

Ч. 406 Иванъ Щербанюкъ въ Ивановцяхъ, Ч. 450. — Яковъ Довгій въ Ходоровѣ, Ч. 1056. — Юліянъ Рудкевичъ въ Гаяхъ старобродскихъ.

Нанон. институцію отримавъ :

Ч. 949. Вс. и Впр. О. Д-ръ Іосифъ Жукъ, апостольскій протонотаръ, на Вѣдень.

Некрольо́гія.

Ч. 123. — О. Емилианъ Левицкій, парохъ Ивановецъ, померъ дня 1. сѣчня 1914.

Ч. 450. — О. Симеонъ Заяць, парохъ Ходорова, померъ дня 10. сѣчня 1914.

Ч. 521. — О. Яковъ Сырофѣвъ, пенсіонов. парохъ Сихова, померъ дня 5 сѣчня 1914.

Ч. 1223. — О. Корнилій Малишевскій, парохъ Грималова, померъ дня 23. сѣчня 1914.

Ч. 1056. — О. Корнилій Мосевичъ, парохъ Гаѣвъ старобродскихъ, померъ дня 19. сѣчня 1914.

Ч. 925. — О. Емилианъ Бѣлецкій, парохъ Ясеня, померъ дня 17. сѣчня 1914.

Ч. 985. — О. Мелитонъ Винницкій, б. парохъ Ушковичъ, померъ дня 20. листопада 1913.

Душѣ Ихъ поручає ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

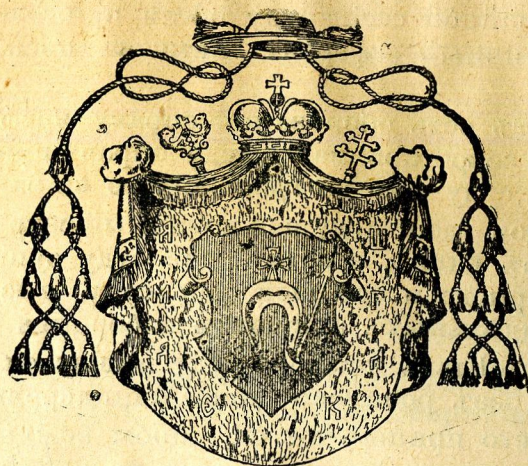
Львѣвъ, дня 10. лютого 1914.

Андрей Бѣлецкій

офіціалъ

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 12. марта 1914.

Ч. II.

Ч. 11.

Ч. 1/Орд. — Въ справѣ дѣловодства въ Митр. Судѣ для справъ супружнхъ, дисциплинарныхъ и въ Судѣ инстанційномъ.

Въ цѣли управильненія дѣловодства въ Митрополичѣмъ Судѣ для справъ супружнхъ и дисциплинарныхъ и въ Судѣ инстанційномъ постановляє Митрополитальный Ординаріатъ слѣдующе:

а) Звычайна сесія всѣхъ трехъ судовъ церковныхъ т. е. супружого, дисциплинарного и инстанційного має вѣдбувати ся кожного мѣсяця и то по першѣмъ въ мѣсяци по засѣданю Консисторіи. На разѣ буде вѣдбувати ся звычайна сесія по кѣждѣмъ засѣданю Консисторіи.

б) Для бѣльшихъ судовыхъ розправъ буде въ мѣру потребы вѣдбувати ся надзвычайна сесія судовъ.

в) Секретарь каждого суду має обовязокъ акта назначеніи для суду вѣдобрати, має вписати въ свѣй особно на се спорядженный протоколъ судовыхъ справъ, вѣдобране актѣвъ має потвердити канцлерови и тѣ акта принести має на найблизшу звычайну сесію суду.

г) На звичайній сесії суду після придѣлення справи референтови вѣдберє дотичний референтъ акта за посвѣдкою даною секретарови.

д) Референтъ єсть обовязаний справу зреферувати до найближшої сесії суду, а секретаръ має кожду справу пригадувати на кожній звичайній сесії суду ажъ до цѣлковитого єї закѣнченя.

е) Зъ кождої сесії суду має дотичний секретаръ списувати точный протоколъ въ книзѣ, особный для суду супружого, особный для суду дисциплінарного и особный для суду инстанційного; писанє протоколу на вѣддѣльныхъ аркушахъ забороняє ся.

ж) Книга засѣдань кождого суду лишає ся въ канцелярії и не вѣльно єї брати безъ розписки даної канцлерови.

з) Крімъ сего припоручає ся, щоби кождый секретаръ виготовивъ списъ всѣхъ залягаючихъ и доси не полагоджєныхъ справъ и предложивъ єго на найближшій сесії суду.

На тій сесії має ся передъ приступленємъ до порядку нарядъ вѣдчитати повисшї постановы Митрополичого Ординаріату и вписати ихъ въ книгу засѣдань суду.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. марта 1914.

Ч. 12.

Ч. 14/Орд. — Розписанє конкурсу на посады: Кустоса и грємїального крылошанина при гр. кат. Львѣвскій Митр. Капітулѣ.

I. Оporожнена посада Пралата Кустоса при гр. кат. Львѣвскій Митроп. Капітулѣ зъ системизованми поборами, а вглядно посада крылошанина опорожнити ся маюча выставляє ся къ убѣгательству. Кандидаты на тую посаду мають свои прошеня зъ табелею мѣстачою въ собѣ точне наведеє всѣхъ посадъ доси занимаєныхъ до **15 цвѣтня** н. ст. с. р. лично Митрополитальному Ординаріатови предложити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. марта 1914.

II. Оporожнена посада грємїального крылошанина при гр. кат. Львѣвскій Митроп. Капітулѣ зъ системизованми поборами выставляє ся къ убѣгательству. Кандидаты на тую посаду мають свои про-

шеня зъ табелею мѣстячою въ собѣ точно наведено всѣхъ посадъ доси занимаемыхъ до **15. цвѣтня** н. ст. с. р. лично Митрополитальному Ординаріатови предложити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 4. марта 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч. 13.

Ч. 1808 — Въ справѣ диспензы вѣдъ посту для краевой обороны, жандармеріи и скарбовой сторожи.

Митр. Ординаріатъ получивъ слѣдующе письмо :

Beatissime Pater!

Leo Cardinalis de Skrbensky, Archiepiscopus Pragensis, qua Praeses Conferentiarum Episcopatus Austriaci, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, quae sequuntur humillime exponere audet:

Per gratiosissimum indultum Sanctitatis Vestrae Eminentissimo quondam Archiepiscopo Viennensi Antonio Cardinali Gruscha, qua Praesidi Conferentiarum Episcopatus Austriaci, per rescriptum S. Congregationis gen. S. R. et U. Inquisitionis dd. 15 Martii **1906** intimatum, Sanctitas Vestra benignissime ad septennium Episcopis Austriae concedere dignata est, ut sic dictis Custodibus rei publicae (Gensdarmeria) arma gerentibus ea ieiunii et abstinentiae a carnibus venia detur, quae vi Apostolicae facultatis vagae militiae a Vicario Apostolico Castrensi concedi assolet.

Porro vi rescripti S. Officii dd. 22 Augusti **1907**, Sanctitas Vestra clementissime indulgere coluit, quatenus singuli Episcopi Austriae, pro eorum prudenti arbitrio et conscientia ad septennium dispensare valeant milites militiae stabili adscriptos et de iure curae cleri civilis subditos, qui actu inserviunt in castris vel praesidiis, a lege abstinentiae a carnibus, duobus tantum diebus exceptis, nempe pervigilio Nativitatis D. N. Jesu Christi et Feria VI in Parasceve.

Quoad dispensationem autem a ieiunii lege nihil obstare quominus Episcopi sequantur doctrinas probatorum auctorum super exemptione militum ab ea lege ratione laboris.

Denique gaudent Episcopi Austriaci per benignissimum indultum die 12 Martii **1908** vi rescripti S. R. et U. I. intimatum ad septennium facultate dispensandi super praecepto ieiunii et abstinentiae a carnibus (excepta Feria VI in Parasceve et Vigilia Nativitatis D. N. Jesu Christi) etiam custodes rerum ad exigenda publica vectigalia spectantium (Finanzwache).

Cum septennium quoad gratiosam dispensationem tum Custodum rei publicae arma gerentium, tum militum militiae stabili adscriptorum, tum Custodum rerum ad exigenda publica vectigalia spectantium mox expiret, humillimus Orator nomine Episcoporum Austriae exorat, ut Sanctitas Vestra memoratum ieiunii et abstinenciae Indultum pro militia stabili et pro Custodibus rerum ad exigenda publica vectigalia spectantium benignissime prorogare dignetur.

Die 17 Januarii 1914 S. Congregatio Consilii, auctoritate SS. mi. D. N., attentis expositis, expetitam prorogationis gratiam in terminis et forma praecedentium rescriptorum benigne concessit ad aliud septennium.

C. Card. Gennari, m. p. Praef.

Q. Giorgi, m. p. Secr.

Тое удѣляє ся Всч. Духовеньству до вѣдомости и до оголошення, де єсть залога краввой обороны, або жандармерии, або скарбовой сторожи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята

Львѣвъ, дня 3. лютого 1914.

Ч. 14.

Ч. 2686. — Про обовязокъ новозаинституованыхъ предклатати фасію въ двомѣсячнѣмъ речинци.

Пѣсля §§. 1. и 2 розпорядженія Министерства Вѣроисповѣданъ и Просвѣты зъ дня 16. падолиста 1898. (АЕп. Вѣдомости зъ р. 1899. ч. I. стор. 8.) и §. 4. министеріального розпорядженія зъ дня 14. сѣчня 1904 обовязані всѣ ново заинституовані оо. парохі, бажаючи получить доповнене конгруу, **до двохъ мѣсяцѣвъ вѣдъ дня каноничной институціи** предложити посредствомъ Митроп. Ординаріату п. к. Намѣстництву фасію своихъ доходѣвъ. Таку саму фасію мусять предложити и оо. сотрудики, які мають поле, дерево, або яке инше жерело дотаційне и то до двохъ мѣсяцѣвъ вѣдъ дня введенія.

Коли бы хто зъ важныхъ причинъ не мѣгъ предложити фасіи въ означенѣмъ речинци, має що найменше на 14. днѣвъ передъ уплывомъ речинця внести прошене до ц. к. Намѣстництва, щобы єму продолжило той речинець. Тѣ, що не предложать въ означенѣмъ речинци згаданой фасіи, наражують ся на прикрі наслѣдки, бо ц. к. Намѣстництва на основѣ згаданныхъ розпоряджень застановить имъ дальшу выплату тимчасового доповненія конгруального и зажадає вѣдъ нихъ звороту всѣхъ поборѣвъ, выплаченыхъ имъ на тѣй новѣй посадѣ. Коли зворотъ є меншій якъ 80 Кор., то стягнуть єго

вôдъ разу зъ дефинитивно признаного доповненя конг'руального, а якъ єсть бôльшій чимъ 80 Кор., то розложить єго на дванадцять рать. Стале доповненє конг'руы признає ц. к. Намѣстництво такому о. душпастирови ажъ по предложеню и по справдженю єго фасіи и то доперва вôдъ дня внесеня опôзненои фасіи до ц. к. Намѣстництва, а за часъ вôдъ дня каноничной институціи ажн до дня внесеня фасіи до ц. к. Намѣстництва не признає єму нѣякого доповненя конг'руального. Митрополичій Ординаріятъ вже кôлька разôвъ звертавъ увагу интересованыхъ Всч. ОО. Душпастирѣвъ на прикрій наслѣдки такого недопильнованя речинця, а все таки рôкъ рôчно по кôлька отцѣвъ наражаєсь на такъ дôймаючу кару, а вносячи вôдтакъ прошеня въ тôй справѣ до ц. к. Намѣстництва спричиняють Митроп. Консисторіи непотрѣбну а неразъ и безуспѣшну переписку. Въ виду того Митроп. Ординаріятъ поручає Всч. Урядамъ деканальнымъ при введеню новозаинститутованыхъ оо. парохôвъ пригадати кождому, що вôнъ обов'язаний до двохъ мѣсяцѣвъ предложити фасію до ц. к. Намѣстництва, звернути єму увагу на наслѣдки недбалства въ тôмъ взглядѣ, та заявити кождому въ имени Митроп. Коисисторіи, що она зовсѣмъ не буде заступатись за нимъ передъ ц. к. Властями, колибы єго стрѣнула кара за недодержанє речинця.

Вôдъ Митрополитального Ординаріята.

Львôвъ, дня 6. марта 1914.

Ч. 15.

Ч. 1247. — Въ справѣ Товариства св. Ап. Петра.

Видѣль Товариства для запомогі убогихъ церквей им. св. Ап. Петра предложивъ тутъ зъ прошенємъ о оголошенє слѣдующого

С п р а в о з д а н я

о станѣ Товариства св. Ап. Петра за III и IV кварталъ 1913 р.:

А) „Членські вкладки зложили в коронахъ :

Бобрєцкій дек. церкви : Лани, Серники, Глѣбовичі вел., Стрѣлки, Стоки, Гринів, Коцурів, Ольховець, Волощина, Лопушна і Борусів по 5 к. а Седлискі і Гачівка по 10 к.; оо. Гвоздецкий Мих., Несторович Вік., Бартків Евст., Задорецкий Теоф., Вп. Бартків Евфр., Задорецка Ан. по 1 к.; а о. Яримович Юл. 1 к. — разом 83 кор.

Болєхівський дек. церкви : Болєхів, Бряза і Дідушиці вел. по 10 к.; а Волоске село і Чолгани по 5 к.; оо. Бабій юос., Бірчак Ів., Василик Теоф., Бабяк Мих., Домбчевский Кіпр., Штайден Кость, Косановский Едв. і Горникевич Теоф. по 1 к. а о. Ярема Теодат 3 к. — разом 52 кор.

Брідекий дек. церков в Ражневі 5 к., Руда брідска 3 к. і о. Сіліньский Лев 1 к. — разом 9 кор.

Буский дек. ч. Михайлів Тек., Івашків Павл., Толочкевич Юл., Дяковска Ан. і Павлик Ан. усі з Купча по 1 к. — разом 5 кор.

Войнилівський дек. церков в Кудлатівці 5 к. і ч. Головацкий Стеф. 1 к. — разом 6 кор.

Галицкий дек. церкви: Крилос, Галич, Яблонів, Болшовець, Скоморохи нові, Німшин, Ганівці і Поплавники по 5 к.; оо. Гургула Вас., Гошовский Ів., Винницький Ник., Свистун Евг., Лопушанський Ом, Барановский Юл., Кумановский Ник. і Студинський Мих. по 1 к. а о. Дудрович Ем. 2 к. — разом 50 кор

Городецкий дек. церкви: Завидовичі і Жатковичі по 5 к. — разом 10 кор.

Грималівський дек. церкви: Красне і Саджавка по 5 к. а о. Ганкевич Йос. і Вп. Ганкевич Мар. по 1 к. — разом 12 кор.

Журавеньський дек. церкви: Баличі под., Володимирці, Ляховичі под., Изидорівка, Буянів, Мельнич, Лютинка, Новошини і Чертіж по 5 к.; ч. Гогодза Вас. і Евд. і Хемій Текля по 2 к., а оо. Логинський Йос., Рудницький Ів., Ілевич Ів., Лох Йос., Вп. Лохова и ч. Кашій Сем., Юлька, Агаф. і Кат., Гишпіль Любина і Магда, Іваник Гавр. і Пал., Кунда Ол. і Мар., Ковалишин Тек. і Христ., Мостова Марта, Телька Мар, Яйишин Вас., Емець Ант, Стасів Ан., Кремінь Евфр., Кузьмак Пал, Паламар Тек., Векляк Мар., Василів Мар., Чорнега Ант., Сіховский Як., Гнидка Тек., Височан Юль., Кулак Наст., Семків Соф., Блага Юль., Батрин Агр., Тріщ Пел., Беднарска Евфр., Мартинівич Дм., Бойчук Сем., Савчин Ник., Виспяньский Дм., Кизимишин Мих. і Слюзар Ілько по 1 кор. — разом 94 кор.

Зарваницкий дек. о. Білинський Петро 5 к. — разом 5 кор.

Збаражский дек. ч. Іваніцка Мар. 2 к. і Алиськевич Анна 1 к. — разом 3 кор.

Калушский дек. церков въ Новици 5 кор.; о. Кунчевич Роман 1 к. — разом 6 кор.

Козлівський дек. церков в Денисові 10 к., о. Копертинський Ант. 5 к., а пов. Бородієвич Ом., Самиця Ів, Іван і Зофія, Стеслович Варв., Лис Юль., Копертинська Мар. і Сав., Горлата Мар., Кулиняк Наст., Василик Наст., Фялк Наст., Хома Пел., Варениця Февр. і Тек., Кобильник Мар., Берегулька Євд., Макогін Варв. і Зимна Настя по 1 к. — разом 34 кор.

Любінецький дек. церков в Труханові 6 кор.

Микулинецький дек. церков в Буцневі 5 к.; Кипячка від трох церков 6 к.; о. Дольницький Ем. 2 к. — разом 13 кор.

Одеський дек. ч. Кандя Пар, Шах Анна, Гудз Кат., Штурмак Анна і Миколаїв Кат. по 1 к. — разом 5 кор.

Николаївський дек. церкви: Берездівці, Малехів, Ілів, Стільско, Усте, Пісочна, Черниця, Дроговиже, Демня, Надітичі, Воля вел. і Розвадів по 5 к.; оо. Соболта Модест, Гаврилюк Мих., Волощак Роман, Кузьмич Вас., Юрик Ал., Каленюк Ром., Фольварків Ник., Телішевский Василь, Сенишин Ник. і Гапій Ник., Вп. п. Гаврилюкова, Волощакова, Юрикова, Каленюкова, Телішевска, Сенишинова і Гапійова по 1 к. а Вп, Фольваркова 2 к. і чч. Горак Федь і Пел. по 1 к. — разом 81 кор.

Олтівський дек. о. Дорош М., ч. Ребрик Лука, Анна і Стеф., Стахів Мар., Чорний Евд., Смаржевська Ан., Вовк Мар., Гарбачевська Мар. і Гайда Гринь по 1 к. а Гайда Глік. 1 к. 20 с. — разом 11 к. 20 сот.

Перегинський дек. церкви: Небилів, Слобода неб. по 5 к.; о. Крижановський Ром. і Глинка Анна по 1 к. — разом 12 к.

Перемишлянський дек. церкви: Боршів, Білка, Костенів, Бруховичі, Волків, Глібовичі сьв., Неділишка, Кореличі, Добряничі, Плетеничі, Полюхів мал., Станімір, Туркотин, Утіховичі, Тучне, Жидовичі, Ушковичі, Кимір і Осталовичі по 5 к.; оо. Мацієвич Ів. і Панасюк Макс. по 1 к.; о. Подлісецький Ем. 3 к.; о. Процик Петро 2 к.; Вп. п. Панасюкова і Процикова по 1 к. а Подлісецька 2 к. — разом 106 кор.

Поморянський дек. церков в Годові 10 к.; о. Габрусевиц Сев. 2 к. — разом 12 кор.

Рогатинський дек. церкви: Вербилівці 15 к.; Бабинці, Рогатин і Стратин по 10 к.; Дібрнів, Конюшки, Лучинці, Пуків, Черче і Чесники по 5 к.; оо. Городецький Ст., Яворський Йос., Щербанюк Ів., Кудрик Павло, Созанський Юл. і Любинецький Н. по 2 к. — разом 67 кор.

Скалатський дек. церкви: Жеребки корол. і шляхот. по 5 к.; ч. Луків Йос. і Дацюк Пар. по 1 к. — разом 12 кор.

Скільський дек. церкви: Крушельниця, Ямельниця, Козьова, Гребенів, Коростів, Корчин. Орава, Оравчик, Погара, Синевідско вижне, Сопіт, Урич по 5 к.; а Підгородці і Ямельниця по 10 кор.; оо. Дикий Йос., Строцький Теод., Петрович Ем., Кулик Ів., Лучаківський Яр., Кончевич Он., Охримович Богд., Охримович Ром., Жовнірчук Мих. і Тимків Ів. по 1 к. — разом 85 кор.

Стрільський дек. церкви: Девятники, Бертешів, Ятвяги, Підкамінь, Яглуч, Любша, Мелна и Беньківці по 10 к.; Баківці, Любешка, Жабокруки, Репехів, Бориничі, Дроговичі, Дашняни, Виспа, Псари і Дегова по 5 к., брацтва церк. в Баківцях, Любешці, Жабокруках, Репехові, Псарах і Деговій по 2 к., в Беньківцях 4 к., оо. Донарович Стеф., Глібовицький Вол., Воевідка Гр., Вп. п. Донаровичева, Брон., Глібовицька Стеф., Воевідкова Мар. по 1 к.; брацтво в Долинах 5 к.; о. Филиповський Ан. і Вп. Филиповська Мар. по 2 к.; чч. Винник Ан. и Фостик Ол. по 1 к. — разом 170 кор.

Стрийський дек. церков Довге 5 кор.

Теребовельський дек. о. Мохнацький Ст. і Вп. Мохнацька Нат. по 2 к. — разом 4 кор.

Тернопільський дек. церкви Шляхтинці і Лозова по 5 к.; о. Зарихта Ал. 2 к. — разо 12 кор.

Унівський дек. церкви: Вишнівчик, Гологори, Гологірки, Жашків по 5 к.; о. Теребушка Мих. 3 к.; Вп. Теребушкова 2 к. і о. Ів. Степанів 1 к. — разом 26 кор.

Щирецький дек. церкви: Гуменець, Дмитре, Попеляни, Красів, Містки, Полянка, Наварія, Сороки, Никонковичі, Хоросно, Щирець матер. и дочер. по 5 к.; Пустомити і Лісневичі по 10 к.; оо. Стернюк Вол. 2 к., Билинський Кость, Романовський Дм., Кордуба Ом., Стрільбицький Ів., Ник. Баричко Мих. і Янкевич Яр. по 1 к.; Вп. п. Стернюкова Евг. 2 к., а Стрільбицька Марія 1 к. — разом 93 кор.

Яричівський дек. церкви: Борщевичі і Пикуловичі по 5 к. — разом 10 кор.

Б) Звороти :

Церкви : Витків нов. 70 к., Перемишляни 60 к., Репехів 50 к., Тетильківці 100 кор., Супранівка 100 кор., Кудлатівка 30 кор., Білківці 25 кор., Богданівка 25 кор., Протеси 30 кор., Теляче 60 кор., Болахів 120 кор., Слобода неб. 40 кор., Сілець ад Божиків 200 кор., Дмухавець 94 кор., Лука войн. 50 к., Плеників 100 к., Попеляни 100 к., Дубляни 200 к., Саджавки 134 к., Чехи 40 к., Чумалі 40 к., Городище 100 к., Товсте 160 к., Новосілки загаль. 100 к., Чернилівка 70 к., Утішків 80 к., Пчани 200 к., Остапе 40 к., Мужилів 120 к., Підгородище 100 к., Мшана ад Суховоля 80 к., Лука мала 20 к. — разом 2.738 кор.

В) Жертви :

Тов-а : Народна Торговля 300 к., Ризниця 200 к., Виділ пов. Перемишляни 30 к.; збірка парох. з Чижикова 3·38 к. а від молодіжи 2 к.; в Краснім Грим. 2·25 к.; на соборчику в Облазници 7·67 к.; в Денисові 7 к.; член з Наварії 5 к.; в Буцнівці 16·40 к., в Микулинцях 3·08 к. — разом 576·76 корон.

Складаючи отсим щирю подяку усім ВП. членам і жертводателям, поручаємо і на дальше горячій опіці Всч. Духовенства і Вірних наше Товариство.

Від Виділу Товариства св. Ап. Петра.

Львів дня 28. січня 1914 р.,

Іларій Паньківський

скарбник

Лев Туркевич

голова Товариства.

Водъ Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 31. сѣчня 1914.

Ч. 16.

Ч. 1718. — **Поручене дѣла о. Корн. Кузика п. з. „Науки духовні ч. II“.**

О. Корнилій Кузикъ, парохъ въ Радимнѣ, звѣстный авторъ I. части своихъ „Наукъ духовныхъ“, выдавъ на дняхъ тыхъ Наукъ духовныхъ Часть II.

Поручаючи се дѣло Всч. Духовенству повѣдомляе ся, що набути его можна у Всч. О. Автора.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 11. лютого 1914.

Ч. 17.

Обвѣщенія конкурсoвѣ.

Митроп. Консисторія розписує конкурсъ на слѣдуючій парохіи:

а) пoдъ днемъ 11. лютого 1914 зъ речинцемъ до дня 15. цвѣтня 1914 р:

Ч. 1265. **Ясень долѣшний** зъ прилучен. Ясень горѣшний, Перегинь-ского деканата, Цѣсарского наданя.

б) пoдъ днемъ 11. лютого 1914 зъ речинцемъ до дня 15. цвѣтня 1914:

Ч. 12479/13. — **Лолинъ** зъ прилуч. Максимовка и Нягринъ, Долиньского деканата, Ординаріятского наданя.

Ч. 12480/13. — **Лукавица нижна**, Любинецкого деканата, приватного наданя.

Ч. 916. — **Ходорoвъ** зъ прилуч. Волчатичѣ, Садки и Колесова, Ходорoвского деканата, приватного наданя.

Ч. 1566. — **Иванoвцѣ** зъ прилуч. Турады, Жидачѣвского деканата, правительственного наданя.

б) пoдъ днемъ 1. марша 1914 зъ речинцемъ до дня 15. цвѣтня 1914:

Ч. 2422. — **Глѣбовичѣ великій**, Бобрецкого деканата, приватного наданя.

г) пoдъ днемъ 5. марта 1914 зъ речинцемъ до дня 15. цвѣтня 1914:

Ч. 2716. — **Стѣнна** зъ доч. Майданъ голог., Унѣвского деканата, духовного наданя.

Ч. 2716. — **Коростoвъ**, Скoльського деканата, Ординаріятского наданя.

Ч. 2716. — **Кутище**, Залозецкого деканата, приватного наданя.

Вoдъ Митрополитальнои Консисторіи.

Х р о н и к а.

ИМЕНОВАНИЯ:

Референтомъ и Совѣтникомъ Митр. Консисторіи именованый:

Ч. 1635. — Всч. О. Андрей Гавришакъ, архикатедральный викарій въ Львовѣ.

Крылошаньскій вoдзнаки отримали 00.:

Ч. 8113/13. — Антоній Сосенко, парохъ въ Олѣвѣ, Ч. 1414. — Емиліянъ Гавришо, парохъ въ Дрищевѣ, Ч. 2405. — Алексей Базюкъ, душпастирь въ Бременѣ.

УМѢЩЕНА.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 1115. — Іoанъ Яворскій excurrendo въ Хмелoвцѣ, Ч. 2047. — Игнатій Плешкевичъ excurrendo въ Мшанѣ, Ч. 2167. — Д-ръ Гавріиль Костельникъ систем. при церквѣ св. Ап. Петра и Павла въ Львовѣ.

Завѣдательства отримали 00:

Ч. 1186. — Стефанъ Мандзикъ въ Ясени долѣшнoмъ, Ч. 1225. — Василій Сѣрко въ Задвoрю, Ч. 2011. — Романъ Зарицкій excurrendo въ Грималовѣ.

Нанон. институцію отримавъ:

Ч. 1696. — Всч. О. Тимотей Кульчицкій на Утѣшкoвъ.

Декретъ уволенія вѣдѣ испытанію конкурс. парох. отримали 00.:

Ч. 7287/13. — Теодоръ Муровичъ парохъ въ Лолинѣ, Ч. 7957/13. — Димитрій Склеповичъ парохъ въ Поморянахъ.

В. ц. к. Правительство призвало дотацію для прив. сотрудниковъ на 1 рѣкъ:

Ч. 12077/13. — въ Стрѣлищахъ новыхъ, Ч. 12254/13 — въ Пѣдкамени, Ч. 12315/13. — въ Камѣнцѣ струмиловѣй, Ч. 12317/13. — въ Жидачевѣ, Ч. 12521/13. — въ Брязѣ, Ч. 12522/13. — въ Пациковѣ, Ч. 12523/13. — въ Верини, Ч. 171. — въ Кропивнику, Ч. 174. — въ Сосновѣ, Ч. 176. — въ Цуцилѣвцяхъ, Ч. 278. — въ Мостищи, Ч. 688. — въ Залѣзцяхъ старыхъ, Ч. 689. — въ Тухли, Ч. 690. — въ Дусановѣ, Ч. 691. — въ Пѣдгайцяхъ, Ч. 692. — въ Мышковичахъ, Ч. 817. — въ Хмелѣвцѣ, Ч. 818. — въ Доброводахъ, Ч. 1426. — въ Оравчику, Ч. 1565. — въ Яновѣ, Ч. 1918. — въ Ямельниці, Ч. 2234. — въ Тисовѣ.

Некрольо́гія.

Ч. 1975. — Вс. и ВПр. О. Іосифъ Мѣльницкій, греміяльный крылошанинъ, Д-ръ св. Богословія, домовый пралатъ Его Святости Папы, совѣтникъ и референтъ Митр. Консисторіи, синодальный испытатель и пр, померъ дня 11. сѣчня 1914.

Ч. 1975. — Вс. О. Петро Крипякевичъ, Д-ръ св. Богословія, катехитъ при ц. к. IV гимназіи въ Львовѣ, Совѣтникъ Митр. Консисторіи, померъ дня 24. сѣчня 1914 р.

Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Оповѣстка: Дуже пахуче кадило продас О. Левъ Сѣлиньскій, парохъ въ Рожневѣ п. Заболотцѣ к. Бродѣвъ по цѣнѣ 5 коронъ за 5 клгр.

Вѣдѣ Митрополитальнаго Ординаріята.

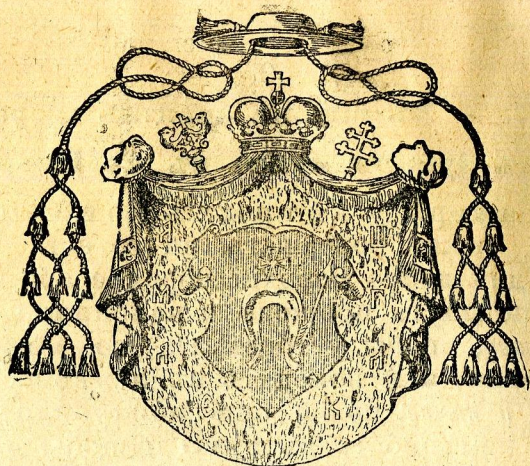
Львѣвъ, дня 12. марта 1914.

Андрей Бѣлецкій

офіціаль

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 30. марта 1914.

Ч. III.

Ч. 18.

Ч. 3535. — Заряджене молитвъ о погоду.

Зъ допусту Божого стоить нынѣ нашъ край черезъ два слѣтні роки надъ пропастію економичной руины, а нашъ нарѣдъ терпѣть нужду, боре ся зъ голодовою смертію, все одно, чи лишивъ ся тутъ въ краю, чи необачный давъ звестись несовѣстнымъ агентамъ, пофхавъ на оманя на роботу, та не знайшовъ вже єи. Не дай Боже ще одного такого року, а заглада цѣлковита. — Но Боже милосердіє безграничне, лишь бы єго улросити — а то обовязкомъ въ першѣй мѣрѣ Священства.

Тому Митроп. Ординаріятъ завзываетъ отсимъ цѣле Веч. Духовенство, щобы ажъ до евентуального вѣдкликаня — кромѣ своихъ молитвъ и Службъ Божихъ вѣдправляныхъ на понизшу интенцію — додавало при кождѣй Службѣ Божѣй, чи то въ будный день, чи въ недѣлѣ або свята вѣдправляванѣй, ще и молитвы зъ Литургіи „во время безведрія“, а по заамвоннѣй молитвѣ вѣдповѣдну молитву зъ Требника.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 30. марта 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч. 12501/13. — **Въ справѣ брацтва тверезости,
до всѣхъ Душпастирѣвъ въ Архіепархіи.**

Всѣ Всч. Душпастирѣ, у котрыхъ зовсѣмъ нема брацтва тверезости, нехай розважать, чи не есть у нихъ впроваджене брацтва того для добра парохіи порадне або и конечно; и въ даномъ разѣ нехай подадутъ прошене о каноничне его установлене. Ходить ту о *славу Божу*, щобы усторонити, по можности зъ цѣлой парохіи, такі злі грѣхи, які походять зъ немѣрности въ питю; и о *добро парохіянъ дочасне и вѣчне*, щобы они не губили себе и родины своєї черезъ туюжъ немѣрнѣсть въ питю и щобы въ всякій чеснотѣ въ ласцѣ Божій жили и Бога любили и Богу служили въ всѣмъ.

Тѣ же всѣ Всч. Душпастирѣ, у котрыхъ брацтво тверезости есть вправдѣ, але безъ грамоты каноничного установленя тогожъ брацтва, суть впростѣ *обовязаніи* просити о тоєжъ каноничне установлене. Бо лишъ при тѣмже каноничномъ установленю члены доступають дуже велике добро вѣдпустѣвъ въ житю и при Литургіяхъ въ брацкѣй церквѣ такожъ по смерти; и лишъ статутъ, котрый долучить ся до грамоты каноничного установленя, есть для добраго веденя брацтва найпомѣчнѣйшій або и конечный. А *особливо заказує ся вѣсьмъ Душпастирѣмъ, пріймати надалше вѣдѣ вступающихъ въ брацтво присягу або слюбу на цѣле житіє нѣдѣ тяжкимъ грѣхомъ обязующій*, и дозволяє ся лишъ обѣтниця зъ обовязкомъ, въ сказаномъ статутѣ точно означенымъ.

Вкѣнци що до всѣхъ тыхъ Всч. Душпастирѣвъ, у котрыхъ есть грамота каноничного установленя брацтва тверезости, примѣчає ся, що доси высылавъ ся зъ грамотою тою лише головный статутъ (§. I до §. VII), а прочій, *дуже важный и конечный* объясненія и розпорядженія були тѣлько въ Вѣдомостяхъ 1895 Ч. 40 (ст. 69) наведеній; теперъ же выпечатано тутъ цѣлый статутъ вразѣ зъ тыми объясненіями и розпорядженіями. А именно обовязокъ обѣтницѣ брацкои бувъ впередъ лишъ въ Вѣдомостяхъ, а теперъ вже есть и въ новѣмъ тѣмъ статутѣ точно означеный. Нехай прото всѣ Душпастирѣ, котрі доси одержали грамоту каноничного установленя брацтва тверезости, наведутъ *число и дату тоєжъ грамоты* и зажадають *нововыпечатанный статутъ*, зъ котрымъ разомъ перешле ся имъ такожъ *Чинъ воспріятія и „Для Душпастирей“*.

Змѣны статута, котрый звѣдси заудѣляє ся брацтвамъ тверезости до захованя, можуть взагалѣ взявши послѣдувати лишъ за вѣзволєнемъ св. Апостольского престола, вѣдѣ котрого статутъ той есть подтвержденый. А самою Архіерейскою властію можуть лишъ тѣ рѣчи въ статутѣ змѣненіи бути, котрі вѣдѣ зарядженія Митр. Ординаріату походять.

Додає ся тутъ, що по́сля закона церковного не можна брацтво якесь означене заводити, если брацтво того самого имени въ близости менше нѣжъ 4½ кильметрѡвъ вже при иншѡй церквѣ истнує. Однакожъ деякѣ брацтва суть вѡдъ того обмежающого закона вынятї; а именно власне такожъ брацтва тверезости, котрѣ можуть въ всѣхъ, парохіальныхъ и філіальныхъ церквахъ безъ взгляду на близѡсть ихъ межи собою ввести ся. А такъ само и брацтва найсв. Тайнъ не лишъ въ всѣхъ парохіальныхъ церквахъ, але у насъ такожъ и въ тыхъ філіальныхъ церквахъ, въ котрыхъ Тайны св. переходуютъ ся и заразомъ Литургія парохіальна по червѣ, хоть що четвертый разъ, вѡдправляє ся.

Вже впередъ (Вѣдомости 1913 ст. 120) сказано було, що въ разѣ, если брацтво при якѡйсъ церквѣ єсть таке, котре для цѣлои Церкви єсть одобрєне, якимъ єсть именно брацтво найсв. Тайнъ: то до тогожъ брацтва при тѡйже церквѣ можуть не лишъ парохіане тои церкви, але и якїнебудь инші вѣрні вписувати ся. А теперъ додає ся, що до брацтва тверезости при якѡйнебудь церквѣ у насъ, можуть и якїнебудь инші вѣрні нашої Архієпархіи записувати ся, бо брацтва тѣ суть для цѣлои нашої Архієпархіи подтверженї. Мѡгъ бы отже хто пр. и при парохіальнѡй и заразомъ такожъ при філіальнѡй церквѣ въ брацтво тверезости вступити; але въ всѣхъ такихъ разахъ розумѣє ся, що треба при кождѡй церквѣ, при котрѡй хто хоче до брацтва записати ся, всѣ конечнї услѡва правосильного принятя по́сля Вѣдомостѣй 1913 Ч. 81 (ст. 122) выповнити.

Вѡдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѡвъ, дня 18. лютого 1914.

Ч. 20.

Ч. 2830. — Въ справѣ покритя дахѡвъ деревяныхъ церковъ.

Ц. к. державный урядъ памятникѡвъ въ Вѣднѣ (K. K. Staatsdenkmalamt) (IV. Favorittenstrasse 15) приславъ тутъ по́дъ днемъ 24. лютого 1914 Ч. 6898 ex 1913 слѣдующе письмо:

Betreff: Dachdeckung von Holzkirchen.

An das hochwürdigste

gr. kath. Metropolitan Ordinariat in Lemberg.

In obiger Angelegenheit werden nachstehende allgemeine Grundsätze zur Kenntniss gebracht:

A) War die alte Holzkirche mit Schindeln gedeckt, so wird sich bei Erneuerung der Dachdeckung, immer in erster Linie Schindeldeckung empfehlen. Nur wo sich Schindeldeckung, sei es aus Holz-mangel in der betreffenden Gegend, sei es aus irgend einem anderen Grunde

als ganz unmöglich erweisen sollte, können Schuppen, bezw. Taschenziegel oder Kupfer verwendet werden. Die letzterwähnte Dachdeckung kann selbstverständlich nur dann in Betracht gezogen werden, wenn sich die Kirchenwände und der Dachstuhl in gutem Zustande befinden und genügend stark sind, um die erhöhte Last zu ertragen. Im Gegenfalle würden Stützen, bezw. ein neuer Dachstuhl sich notwendig erweisen, wobei allerdings die Kirchensilhouette Gefahr läuft, verändert zu werden. Deshalb wären in derartigen Fällen mit den bezüglichlichen Arbeiten nur erfahrene Baumeister zu betrauen.

B) Unter keinen Umständen dürfen Eisenblech, Dachpappe, Eternit und dergl. verwendet werden. Nachdem jedoch in letzter Zeit Asbit-Fabriken ihre Agenten nach Galizien entsendet hatten, um den Pfarrern die Kirchen-Dachdeckung mit diesem Materiale zu empfehlen, welche Reklamagitation besonders im Bezirke Wadowice sehr intensiv sein soll.

Das hochwürdigste Ordinariat wird sohin dringend und höflichst ersucht, an die unterstehende Geistlichkeit (Pfarrämter) entsprechende Weisungen im obigen Sinne ergehen lassen, sowie dasselbe darauf aufmerksam machen zu wollen, dass in eventuell noch zweifelhaften Fällen stets die Entscheidung der Zentralkommission anzurufen wäre.

Der Präsident: *i. V. Schubert-Suldern.*

Тов. удѣляе ся Всч. Духовеньству до вѣдомости и застосованія ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. марта 1914.

Ч. 21.

Ч. 3302. — Оголошеніе речинця до испытѹ конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ вѣдбуде ся на дняхъ 13. и 14 н. ст. мая 1914 р.

Получившій позволеніе пѣддати ся сему испытѹви мають о годинѣ $\frac{1}{2}$ рано дня 13. мая въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслуханія Службы Божіи „о призваніи помочи св. Духа“ явити ся — а потѣмъ въ сали засѣданъ консисторскихъ зѣбрати ся, де на приготѣванѣмъ до того листѣ выпишутъ свои имена и выкажутъ ся позволенѣмъ до приступленія до того испытѹ.

Близшій порядокъ оглоситъ ся устно передѣ испытѹмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 27. марта 1914.

Ч. 22.

Ч. 3212. **Оголошене конкурсу на посаду сталого катехита въ Буску.**

Ц. к. Рада шк. окружна въ Камѣнцѣ струм. оголосила пѣдъ днемъ 12/3 1914 Ч. 497 конкурсъ на посаду сталого гр. кат. катехита при 6 клас. жѣн. школѣ въ Буску и 1 клас. мѣшан. въ Буску на „Довгѣй сторонѣ“.

До той посады привязані поборы III. класы платѣ. Канонично рукоположені священники, убѣгаючи ся о ту посаду, мають свои належито удокументовані и остемпльовані поданя внести посредствомъ своеи настоятельной власти до ц. к. Рады шк. Окр. въ Камѣнцѣ струм. до 15. цвѣтня 1914.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Лѣвѣвъ, дня 28. марта 1914.

Х р о н и к а.

ИМЕНОВАНИЯ:

Почетнымъ Совѣтникомъ Митр. Консистеріи именованый:

Ч. 2265. — Всч. О. Юстинъ Гаврисевичъ, деканъ и парохъ въ Чагровѣ.

Крылошанскій вѣдзнаки отримавъ:

Ч. 2656. — Всч. О. Михаилъ Іоанъ Свѣтенскій, парохъ въ Ладичинѣ.

Мѣстодеканомъ Жидачѣвского деканата именованый:

Ч. 2576. — Всч. О. Іоанъ Головкевичъ, парохъ въ Тейсаровѣ.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 11109/13. — Володимиръ Сухій въ Дроговижи, Ч. 1602. — Іоанъ Минько зъ правомъ управы въ Дубковцяхъ, Ч. 1612. — Евгенийъ Кароль зъ правомъ управы въ Микулинцяхъ, Ч. 2169. — Михаилъ Клѣма въ Хмелѣвцѣ. Ч. 2593. — Орестъ Лотоцкій въ Кобыловолокахъ, Ч. 2676. — францъ К. Боннъ Іеромонахъ Ч. Спасителя систем. въ Тернополи, Ч. 3065. — Романъ Добровольскій систем. въ Галичи, Ч. 3108. — Володимиръ Склепковичъ въ Стояновѣ, Ч. 3203. — Евгенийъ Гаврилукъ, неопресвитеръ, въ Стѣльску, Ч. 3304. — Аполинарій Осадца, неопресвитеръ, въ Новици.

Завѣдательства отримали 00.:

Ч. 2658. — Василій Олексѣвъ въ Высыпѣвцяхъ, Ч. 2969. — Петро Стернюкъ въ Ольхѣвцѣ, Ч. 2970. — Іоанъ Ратичъ въ Березовици великой, Ч. 3128. — Романъ Березинскій въ Сервирахъ, Ч. 3195. — Константинъ Роздольскій въ Коропци.

Нанон. институцію отримали 00.:

Ч. 2635. — Антоній Шебець на Бужокъ, Ч. 2636 — Василій Молчко на Осташѣвцѣ, Ч. 2637. — Юліанъ Дудкевичъ на Шумляны, Ч. 2815. — Іосифъ Яворскій на Криве, Ч. 2828. — Александеръ Мироновичъ на Кипячку, Ч. 2886. — Созонтъ Медвецькій на Хоросно.

В. ц. н. Правительство призвoлило дoтaцію для прив. cотрудникoвъ на 1 рoкъ:

Ч. 2856. — въ Дараховѣ, Ч. 2942. — въ Старомѣщинѣ, Ч. 3106. — въ Стoльску, Ч. 3353. — въ Оравѣ, Ч. 3390. — въ Леховичахъ зарѣчныхъ, Ч. 3391. — въ Дитковцахъ.

Жертвы впынувшій до канцеляріи Митропол. Консисторіи:

а) на потребы святѣйшого Отця:

Всч. Уряды парох. въ: Завидовичахъ 4 кор., въ Побужанахъ 90 к. 31 сот., въ Берлогахъ 10 кор., въ Камѣницѣ струмиловѣй 14 К 10 сот.

б) на Божей грoбъ въ Брусалимъ:

Ур. парох. въ Берлогахъ 5 кор., ВП. Панѣ Амалія Дашкевичъ зъ Тустановичъ 50 коронъ.

в) на будову рускои церкви въ Палестинѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Курникахъ 8 кор.

г) на будову церкви въ Босніи:

Всч. Урядъ парох. въ Боркахъ вел. 15 кор.

д) На знесеня неволи въ Африцѣ:

Всч. Ур. парох. въ Берлогахъ 5 кор.

Некрольо́гія.

Ч. 3099. — О. Теодоръ Прачукъ, парохъ въ Коропци, померъ дня 13. марта 1914.

Ч. 3318. — О. Іоанъ Шихъ, парохъ въ Жидачевѣ, померъ дня 21. марта 1914.

Ч. 3321. — О. Ільярій Барусевичъ, парохъ въ Псарахъ, померъ дня 21. марта 1914.

Душѣ Ихъ поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

ОПОВѢСТКА: Дуже пахуче кадило продає по 5 кор. за 1 клг. (безъ опaкованя и порта): о. Левъ Сѣлинскій парохъ въ Ражневѣ п. Заболотцѣ к. Бродѣвъ.

Вoдъ Митрополитального Ординаріята.

Львoвъ, дня 30. марта 1914.

Андрей Бълецкій

офиціалъ

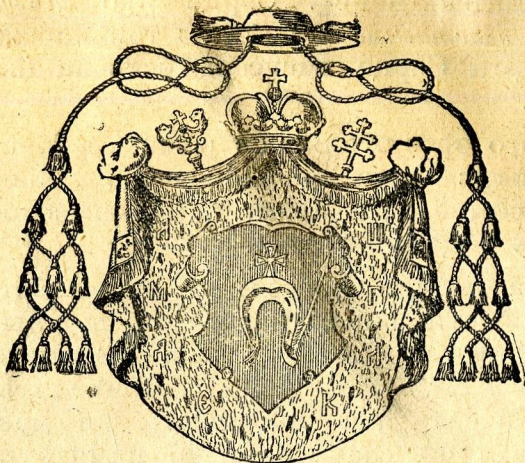
о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Накладомъ Митрополитального Ординаріята. Ставропитійска друкарня нoдъ зарядомъ М. Рефця.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 25 цвѣтня. 1914.

Ч. IV.

Ч. 23.

Ч. 846. — О набожности до найсв. Серця Іисусового

*яко при брацтвахъ Найсв. Тайнъ и тверезости найпорадильшій до свєденя
въ всѣхъ парохіяхъ нашихъ.*

Вже въ Вѣдомостяхъ 1913 въ Ч. 80 на стор. 121 сказано, що при брацтвахъ Найсв. Тайнъ и тверезости найлѣпше и найпорадильше до умноженя любви Божой для всѣхъ парохіянъ нашихъ буде „Апостолство молитвы“ або (додає ся тутъ) Брацтво Найсв. Серця Іисусового т. є. одна зъ тыхъ двохъ головныхъ набожностей, вѣдносячихъ ся до найсв. Серця Іисусового (зри Вѣдомости 1913 на стор. 118). О тѣй отже набожности до найсв. Серця Іисусового в загаль будемо тутъ говорити.

Въ цѣли належитого понятя набожности до найсв. Серця Іисусового наводимо слѣдующіи точки:

I. Набожність сія, такъ якъ єсть она въ Церквѣ, не вѣдносить ся впростъ лише до найсв. Серця Господнього яко члена найсв.

Тѣла Ёго, але до тогожь найсв. Серця яко *символа* любви Господа къ намъ, такъ що *властивымъ предметомъ* тои набожности есть любовь Христова къ намъ, а Серце Іисусове есть лишь символомъ тоижъ любви Господньої.

Но для ясного зрозумѣня тои рѣчи треба тутъ два дуже важнѣйшѣ питання поставити: а) чи набожнѣсть до любви Господа къ намъ потребує конечно символа; и б) чи тымъ символомъ має бути найсв. Серце Ёго? На тоє вѣдповѣдаємъ:

а) Кожда яка небудь постоянна набожнѣсть, если має бути успѣшною, для слабости нашої и для того, що мы состоимо зъ душѣ и тѣла, потребує конечно символа т. е. видимого такого знамени, котре намъ *впросто и вѣдразу* въ память приводить властивый предметъ набожности; а если яка набожнѣсть не має такого видимого символа, то будемъ лишь слабо и рѣдко памятити або и зовсѣмъ забудемъ на ню. Такимъ символомъ набожности до вочоловѣченя Сына Божого або до Сына Божого вочоловѣчившого ся есть образъ Христа яко човѣка, и такъ само символомъ набожности до пресв. Дѣвы и Святыхъ суть образы ихъ; и для того Церковь и вселенскимъ соборомъ и кровію многихъ мучениковъ боронила употреблене образѣвъ, бо черезъ то боронила повну и успѣшну набожнѣсть ко Христу и пресв. Дѣвѣ и Святимъ. А символомъ набожности до терпѣня и смерти Христовой есть Крестъ; и протѣ мы такъ часто крестимо ся и такъ премного розличныхъ выображеній креста маємъ. Отже и особна набожнѣсть до любви Христовой къ намъ потребує необходимо видимого символа, а безъ такого видимого символа есть постоянна и успѣшна набожнѣсть сія для насъ впросто невозможна.

б) А взагалѣ есть сердце знаменемъ любви, и нема або зовсѣмъ нѣякого иншого, або въ кождѣмъ разѣ нѣякого такъ вѣдповѣдного видимого символа любви, якъ есть сердце. Бо межи сердцемъ а любовію есть цѣлковите подобіє: якъ сердце есть жереломъ всего житя тѣлесного, такъ любовь есть жереломъ всего житя духовного въ насъ — вѣдомо, що весь законъ Божій въ заповѣдяхъ любви мѣститъ ся, и пѣсля св. Августина суть два царства на земли, въ однѣмъ любовь Божя ажъ до презрѣня себе, а въ другѣмъ любовь себе ажъ до презрѣня Бога. И не лишь истнує то цѣлковите подобіє межи сердцемъ и любовью, але, що ще далеко бѣльше есть, сердце якъ наибѣльше зъ стороны тѣла содѣйствує любви душѣ; если любимъ душею, то заразомъ любимъ и сердцемъ, и Господь І. Христосъ любивъ насъ не лишь найсв. Душею, но и найсв. Серцемъ своимъ. Отже нема нѣякого такъ вѣдповѣдного, або и взагалѣ нѣякого иншого символа для набожности до любви Христовой къ намъ, якъ лишь найсв. Серце Ёго. И дѣйстно есть символъ сей въ повнѣй практицѣ не лишь въ цѣлѣмъ латиньскѣмъ обрядѣ по всей земли, але и въ восточнѣмъ обрядѣ у

Италийскѣмъ и въ самѣй серединѣ Востока у Маронитѣвъ, Сирійчичѣвъ, Мелхитѣвъ, Вѣрменѣвъ и Халдеѣвъ, та и у великой части насъ Русинѣвъ въ Галичинѣ и въ Америцѣ, и образъ Серця Иисусоваго всѣмъ *впроста и вѣдразу* любовь Господа къ намъ пригадуе; видимъ отже, що сердце уважати за знамя любви, есть рѣчею загално людскою.

II. Но чи есть набожнѣсть до Серця Иисусоваго яко символа любви Христовой къ намъ, полезна для насъ? На тое треба сказати, що не лише есть она полезною але и якъ найполезнѣйшою для насъ. Бо вся вѣра християнська есть дѣломъ безконечной, всякой гадки людскѣй переходячей любви Божой къ намъ: *Тако возлюбилъ Богъ міръ, яко и Сына своего едиnorodнаго далъ есть*; а Сынъ Божій такъ насъ возлюбивъ, що Себе за насъ давъ на наибѣльшій терпѣнїя и смерть крестну, и Себе намъ давъ въ найсв. Евхаристіи на перебуванє зъ нами, въ неустанне понавлянє жертвы крестной при кождѣй Литургіи и въ поживу нашу до житя вѣчного. а не може насъ нѣчо такъ побудити до любви Божой, якъ память на тое, що Г. Богъ напередъ насъ возлюбивъ, такъ що Себе за насъ давъ на крестѣ, и Себе намъ давъ въ найсв. Евхаристіи, пѣсля слѣвъ св. Іоанна: *Мы любимъ Его, яко Той перше возлюбилъ есть насъ*; а власне память твое дае намъ набожнѣсть до любви Христовой къ намъ черезъ символъ найсв. Серця Его.

Есть отже рѣчею явною, що набожнѣсть до любви Христовой къ намъ пѣдъ символомъ найсв. Серця Его не лише есть полезна але и якъ найполезнѣйша для насъ! Но можемъ ще много бѣльше и точнѣйше сказати: По набожности до найсв. Евхаристіи, набожнѣсть до любви Господнѣй къ намъ есть въ вѣрѣ християнскѣй и то безъ розличїя всѣхъ и всякихъ обрядѣвъ християнскихъ, найвысша и для вѣрныхъ найлѣпша. Бо наибѣльшій набожности суть тѣ, котрі вѣдносятъ ся до наибѣльшихъ дѣлъ Божихъ для насъ: вочоловѣченє, крестъ и Евхаристія. Найперша есть набожнѣсть до вочоловѣченя або Сына Божого вочоловѣчившаго ся; друга есть набожнѣсть до терпѣнїя и смерти Господнѣй, и та есть высша вѣдъ першой, бо мѣститъ въ собѣ и вочоловѣченє, такъ якъ терпѣнє вже предполгае вочоловѣченє; а трета есть набожнѣсть до найсв. Евхаристіи, котра вже и для того, що мѣститъ въ собѣ и вочоловѣченє и жертву крестну и окрѣмъ того есть поживою нашою до житя вѣчного, але передовсѣмъ для того, що есть набожностію до самого Господа, особисто въ найсв. Тайнахъ перебуваючого — есть абсолютно найвысшою набожностію и нѣяка высша въ вѣрѣ християнскѣй не есть возможна.

Но окрѣмъ сихъ трѣхъ набожностей, вѣдносячихъ ся до сихъ трѣхъ дѣлъ Божихъ самыхъ въ собѣ давъ намъ Г. Богъ въ Церквѣ св. (вѣдчасти пѣсля I б. и на Востоцѣ) ще одну, до наибѣльшихъ дѣлъ вѣры християнской приналежащу, но не до тыхъ най-

большихъ дѣлъ Божихъ самыхъ въ собѣ але до жерела ихъ вѣдно-
сячу ся т. е. власне до любви Христовой къ намъ, котра есть жере-
ломъ и причиною смерти крестной и найсв. Евхаристіи; якъ св. Ап.
Павель мовить: *А еже нынѣ живу, вѣрою живу Сына Божія, возлюбившаго*
мене и предавшаго Себе по мнѣ, а св. Ап. Іоаннъ, зачинаючи оповѣдане
о часѣ тайной вечерѣ, каже: *Вѣдый Іисусъ, яко прійде ему часъ, да преи-*
детъ отъ міра сего ко Отцу, возлюбъ своя сущія въ мірѣ, до конца возлюби
ихъ. И набожнѣсть до любви Христовой къ намъ есть высша вѣдъ
набожности до терпѣня Господняго, бо мѣститъ въ собѣ оба головні
дѣла любви Христовой къ намъ, отже окрѣмъ терпѣня такожъ вѣдда-
не Себе намъ въ Евхаристіи, и прото набожнѣсть сія есть по набож-
ности до Господа Самого въ найсв. Евхаристіи, въ вѣрѣ хри-
стіянськѣй найвысша. А кромѣ того набожнѣсть сія указуе намъ
навѣтъ и терпѣня и смерть Господню не впрѣсть самъ въ собѣ, але
въ жерелѣ ихъ т. е. въ любви Христовѣй къ намъ, а таке указуване
есть для насъ людей про слабѣсть нашу далеко лекше и пріятнѣйше
и лекшимъ и пріятнѣйшимъ способомъ до взаимной любви ко Го-
споду побуждуемъ ся; и прото набожнѣсть сія есть для вѣрныхъ
наипораднѣйша.

И такъ маемъ въ вѣрѣ христіянськѣй 4 найважнѣйші набож-
ности, въ слѣдующѣмъ порядку що до важности ихъ въ собѣ, именно
набожнѣсть:

- 1) до найсв. Евхаристіи самой въ собѣ, безъ потреби иншого
видимого символа, бо Господь Самъ въ найсв. Тайнахъ видимый
намъ есть;
- 2) до любви Христовой къ намъ, зъ символомъ найсв. Серця
Іисусоваго;
- 3) до терпѣня и смерти Христовой, зъ символомъ креста; и
- 4) до вочоловѣченя Сына Божого, зъ символомъ образа Хри-
стового.

Отже особна набожнѣсть до любви Христовой къ намъ нелишь
есть полезна намъ, але и по набожности до найсв. Евхари-
стіи есть она въ вѣрѣ христіянськѣй найвысша и для вѣр-
ныхъ наипораднѣйша. И якъ видимъ зъ доказѣвъ тутъ даныхъ,
набожнѣсть сія есть взагалѣ въ вѣрѣ христіянськѣй безъ
взгляду на всѣ и всякі обряды по набожности до найсв.
Евхаристіи найвысша и для вѣрныхъ найлѣпша.

III. Можнабы лишь закидати противъ особной набожности до
любви Христовой къ намъ, що набожнѣсть сія не була вѣдъ самого
початку въ Церквѣ и не есть до спасеня необходимою. Но коли на-
божнѣсть та теперъ вже есть въ Церквѣ Христовѣй, и коли, якъ ви-
дѣли мы, она по набожности до найсв. Евхаристіи найвысша и для

вѣрныхъ до удержаня и умноженя любви Божой найлѣпша: ино чи не булобы то цѣлкомъ нерозумнымъ, не пріймати ю для того, то она не есть необходимою?

Но не лишь булобы тоє цѣлкомъ нерозумнымъ, але и дуже тяжкою, хоть не додатною але уемною кривдою для вѣрныхъ нашихъ, щобы уымати имъ набожности той, если лишь въ якѡйсѣ парохіи дасть ся завести. Бо и що сказати бы о такихъ родичахъ, котрѣ хотьбы и легкимъ способомъ могли, а не хотѣлибы наибѣльшого добра дѣтемъ своимъ дати для того, що оно не есть необходимое? А то само и ще далеко бѣльше треба бы сказати о Душпастырахъ, котрѣбы могли а не хотѣли для вѣрныхъ своихъ ввести набожность сію. Бо удержане и умножене любви Божой, до чого набожность сія якъ наибѣльше причиняє ся, есть рѣчею наибѣльшою, на тѣмъ всьо стоить, бо добро наше лежить въ вѣрѣ Христовѣй и въ любви Божѣй: отже тоє має бути наибѣльшимъ нашимъ старанемъ и желанемъ, щобы вѣру Христову и любовь Божу у вѣрныхъ нашихъ якъ наибѣльше укрѣпити и умножити. И треба ще додати, що любовь Божя має дуже рѣжніи степенѣи безъ кѡнца возрастати може.

Та сама, тутъ пѡдъ III дана вѡдповѣдь вѡдноситъ ся зовсѣмъ такожь до закиду, що набожности сеи нема въ нашѡмъ восточнѡмъ обрядѣ. Бо обрядъ есть очевидно середникомъ до упражненя житя вѣры и любви Божой намъ; проте есть то великою ошибкою, ставити середникъ выше свои цѣли и такожь такѣи змѣны обряда вѡдкидати, котрѣ суть найлѣпшіи до умноженя житя вѣры и любви Божой намъ. А выше доказали мы ясно и точно, що набожность до найсв. Серця Іисусоваго, хоть не була зъ початку въ Церквѣ и не есть необходимо до спасеня потрібна, а однакожь взагалѣ въ вѣрѣ христіаньскѡй безъ взгляду на всѣ и всякѣ обряды есть по набожности до найсв. Евхаристіи найвысша и для вѣрныхъ найлѣпша, а вышшой и лѣпшой иншой нема. Прото не можна нѣякъ теперъ, коли вже згадана набожность въ Церквѣ Христовѣй есть, вѡдкидати ю, но треба якъ наибѣльше желати введеня и якъ наибѣльшого розширеня еи у насъ, *хоть безъ введеня новой службы обрядовой* — а противно дѣлати булобы не лишь цѣлкомъ нерозумнымъ, но и дуже тяжкою, хоть не додатною але уемною кривдою для вѣрныхъ нашихъ.

Але закидъ зглядомъ нашего восточного обряда есть ще зъ другой причины впрѡстѣ неважный: бо въ значнѡй, пѡдъ I б. наведенѡй части восточного соединенного обряда набожность до найсв. Серця Іисусоваго *есть вже* не лишь въ практицѣ вѣрныхъ, але и правильно, въ повнѡй вѡдправѣ обрядовѡй введена.

IV. Видимъ мы отже изъ всего тутъ пѡдъ I—III наведенного зъ рѣчи самой цѣлкомъ ясно и певно, що повинни мы во всѣхъ парохіяхъ, де лишь можемъ, набожность сію для вѣрныхъ нашихъ ввести. Но треба ще додати, що набожность сія походить изъ объявленя самого Господа I. Христа блаженнѡй законници Маргаретѣ Маріи въ р. 1675. А якъ чуда рѣжніи, хоть и до вѣры не належать, можуть бути зовсѣмъ певными и яко такѣи вѡдъ власти церковной заявити ся: такъ тымъ бѣльше и цѣлковита певнѡсть сихъ объявленій може изъ житя той Блаженной и изъ самыхъ объявленій и изъ послѣдующого розширеня той набожности безъ всякого сумнѣву о правди-

вѣдѣніи Божіемъ познаѣти ся и естъ въ самѣй рѣчи вѣдѣніи най-
высшай власти церковной якъ найвыразнѣйше заявлена и всюды въ
Церкви св. принята. Такъ бо мовить папа Пій IX въ бреве беатифи-
каціи бл. Маргариты изъ 19. августа 1864 на самѣмъ початку тогожь:

Auctor nostrae fidei et consummator Iesus, qui nimia ductus caritate, naturae mor-
talis infirmitate assumptae, obtulit se in ara crucis immolatum Deo, ut nos a peccati te-
rribili servitute liberaret, nihil potius habuit, quam ut flammam caritatis, qua Cor ejus
ureretur, in hominum animis modis omnibus excitaret, quemadmodum suis adseruisse
discipulis novimus ex evangelio: Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut
accendantur? Hunc vero caritatis ignem ut magis incenderet, Sanctissimi sui Cordis ve-
nerationem cultumque institui in Ecclesia voluit ac promoveri... Iam vero ad tam sa-
lutarem ac debitum pietatis cultum instituendum lateque inter homines propagandum
eligere Servator noster dignatus est Venerabilem famulam suam Margaritam Mariam
Alacoque, religiosam sororem ex ordine Visitationis Beatae Mariae Virginis, quae quidem
et innocentia vitae et assidua virtutum omnium exercitatione tanto officio et muneri,
divina adjuvante gratia, se dignam probavit.

А хотѣвъ Господь набожнѣсть сію до найсв. Серця Своего яко
символа любви Своей къ намъ на дуже велике добро вѣрныхъ своихъ
въ нашихъ часахъ объявити и розширити, щобы вѣрныхъ такимъ
легкимъ и пріятнымъ способомъ якъ наибѣльше побудити до удер-
жания и якъ наибѣльшого умножения взаимной любви ко Господу, въ
котрѣй всео и едине и дуже велике естъ добро и спасеніе наше. У Г.
Бога естъ безконечне и непонятне Боже добро вѣка и во вѣки;
а и мы въ вѣрѣ христіанскѣй и черезъ Христа всемо призваніи до
вѣчного участія въ томъ Божіемъ добрѣ въ небѣ черезъ любовь Хри-
стову: *Никтоже прійдетъ ко Отцу, токмо Мною* — а до удержания и умно-
жения любви нашей ко Христу очевидно вже въ природный способъ
изъ самои рѣчи якъ наибѣльше причинити ся намъ постоянна
набожнѣсть до найсв. Серця Іисусоваго, т. е. до доброты и любви
вочоловѣчившого ся Сына Божого къ намъ, котра естъ наибѣльша по
безконечнѣй добрѣ и любви Г. Бога въ Собѣ вѣка и во вѣки.

А кромѣ того въ объявленяхъ бл. Маргариты долучивъ Господь
до тои набожности такожь обѣтницѣ наибѣльшихъ ласкъ сво-
ихъ во всякихъ взглядахъ, катрі збирають ся звыкло въ слѣдующій
або подѣбный способъ:

1. „Голоси,“ мовивъ Господь до бл. Маргариты, „и дай то всюды въ свѣтѣ
голосити: Я не буду мавъ мѣры нѣ границъ въ удѣляніи ласкъ моихъ всемъ, ко-
трѣ тиже въ Серцю моѣмъ шукати будуть“.

2. Черезъ тую набожнѣсть доступать они всякій ласки, якихъ въ своѣмъ
станѣ потребують: спокойіи въ родинѣ, улекшене въ працяхъ, благословене во всѣхъ
намѣреняхъ, утѣшене въ смуткахъ

3. Въ Серцю моѣмъ найдуть правдиве прибѣжище въ житію, а особливо въ
часѣ смерти.

4. Грѣшники найдуть въ Серцю моѣмъ жерело и море безконечного мило-
сердія; зимній сердца черезъ тую набожнѣсть до новои ревности побудать ся; а рев-
ній до спѣшнаго поступу въ досконалости поведуть ся.

5. Тымъ, котрѣ надъ спасеніемъ душъ трудять ся, дамъ даръ, и найзатвердѣльшій сердца змягчати; они зъ чудеснымъ успѣхомъ працювати будуть, если сами нѣжною набожностію до Серця мого переймутъ ся.

6. Де лишъ образъ Серця мого ко почитаню выставлений буде, тамъ вѣнь всякій благословенія Божїи низведе.

7. Имена тыхъ, котрѣ будуть старати ся набожностію сію розширяти, будуть незмазано въ Серцю моёмъ записаніи.

8. Въ надмѣрѣ милосердія Серця мого всемогуча любовь Его удѣлитъ ласку остаточного покаянія всѣмъ тымъ, котрѣ черезъ девять по собѣ слѣдующихъ мѣсяцѣвъ въ первую пятницу будуть причащати ся; они не умрутъ въ неласцѣ Его и безъ своихъ св. Таинъ, бо божественне Серце мое буде имъ въ той остатнѣй хвилѣ безпечнымъ прибіжищемъ.

До сихъ обѣтницъ треба примѣтити, що они зовсѣмъ вѣдповѣдають природѣ сеї набожности. Бо всѣ безъ вынѣтку ласки лишъ черезъ Господа І. Христа намъ приходять: *отъ исполненія Его мы вси прїяхомъ, и благодать возъ благодать*; а коли ласки тїи суть дуже розличнїи и передъ Богомъ границъ не мають, то можемъ зовсѣмъ справедливо при набожности до найсв. Серця Іисусового, де мы такъ щиро и близько до Спасителя нашего приходимъ и о имени незрѣвнаной доброты и любви Его молимъ ся, котру Господь намъ на крестѣ оказавъ и неустанно въ найсв. Евхаристіи оказуе — отже можемъ зовсѣмъ справедливо при сей набожности во всякихъ взглядахъ наибольшихъ ласкъ надѣятися. Впрочемъ не розумѣють ся обѣтницѣ сіи такъ якобы мы вѣдъ терпѣній и покусъ увѣльненїи були, бо тїижъ пѣсля незмѣнного суду Божого мы всѣ поносити мусимъ; но якъ взагалѣ, такъ и при терпѣніяхъ и покусахъ можуть бути дуже розличнїи ласки и границъ не мають.

И такъ изъ всего тутъ пѣдъ I—IV наведеного естъ рѣчею зо всѣхъ мѣръ явнокъ, що треба намъ для дуже великого добра вѣрныхъ нашихъ доконче старати ся, щоби въ кождѣй парохіи, де лишъ тое дасть ся здѣлати, окрѣмъ брацтва найсв. Таинъ (зри Вѣдомости 1913 ч. 80 ст. 117) и брацтва тверезости (Вѣдомости 1914 ч. 19 ст. 20) завести такожъ **набожності до найсв. Серця Іисусового**. А маемъ зглядомъ тої набожности выбѣръ межї слѣдующими двома стоваришеніями, для цѣлої Церкви вже одобренными:

Одно естъ властиве „**Брацтво найсв. Серця Іисусового**“, до которого введенія треба прошенія до Митр. Ординаріату насампередъ о канонїчне его установлене въ парохіи, а потому треба въ цѣли одержанія вѣдпустѣвъ присоединенія (аггрегаціи) до римского Архїбрацтва, о що Митр. Ординаріатъ самъ постарается за присланемъ тутъ таксы 6 К. для тогожъ Архїбрацтва. Зри о томъ Вѣдомости 1906 ч. 95 (ст. 135). До правосильного принятія до сего Брацтва треба всего того, що въ Вѣдомостяхъ 1913 ч. 81 (ст. 122) наведено.

А друге дотычне стоваришене (не властиве брацтво але товариство церковне) естъ „**Апостольство молитвы**“ въ злученю зъ

найсв. Серцемъ Іисусовымъ. Зглядомъ того не треба удавати ся до Митр. Ординаріату, але до епархіального Провѣдника Апостольства, котрымъ єсть теперъ ВПр. О. Мелетій Лончина Ігуменъ монастыря у св. Онуфрія въ Львовѣ, о присоединеніи парохіи (або якогобудь иншого збраня христіянського) до Апостольства; а урядова переписка зъ Ігуменатомъ єсть вѣльна вѣдъ оплати почтовой. Зри о тѣмъ Вѣдомости 1904 ч. 92 (ст. 176) и ч. 101 (ст. 198), и 1907 ч. 82 (ст. 127). Але треба въ Апостольствѣ додати ще слѣдуючі два найпрактичнѣйші примѣченя:

Перше найпрактичнѣйше примѣченє єсть слѣдуюче: Апостольство молитвы має нові, вѣдъ св. Апостольского престола наданіи статуты; але въ тыхъ статутахъ єсть много и виправдѣ дуже добрыхъ упражненъ, но еслибы Настоятель всѣ повпроваджувавъ, то особливо тогды, коли Вѣнъ кромѣ Апостольства ще и инше одно або и бѣльше брацтвѣ провадити має, моглабы тая рѣчь впросто за трудна для Него бути. Для того має О. Парохъ знати, що абсолютно конечнымъ єсть въ Апостольствѣ лишъ 1-й степень, щоденне ранне жертвованє всѣхъ своихъ молитовъ и дѣлъ и терпѣній того дня найсв. Серцю Господа І. Христа въ тыхъ всѣхъ намѣреняхъ, якъ Господь самъ щоденно Себе за насъ Отцю небесному жертвує а особливо на щомѣсячну (пѣсля церковного численя) интенцію въ Апостольствѣ назначену и вѣдъ св. Отця благословену (котра оголошує ся въ Місіонари або такожъ въ часописи Sendbote въ Инсбруку, рочно К. 2.24, впрочѣмъ довлѣє жертвованє на мѣсячну интенцію, хотьбы хто ви не знавъ); и безъ того не може бути Апостольство. Но всѣ прочіи упражненія Апостольства (якъ 2-й и 3-й степень, поставленє ревнителій, збраня ревнителій або и прочихъ членѣвъ, надпорядочне причастіє преблагательне, упражненє „часа святаго“ и всьо проче, а и медалики малі для кожного члена) суть дуже добрі але не конечні и залежить вѣдъ того, чи и о кѣлько Настоятель усмотритъ ихъ завести и заховати або и нѣ.

А въ разѣ еслибы такого примѣченя въ друкѣхъ, вѣдъ Апостольства одержаныхъ не було, то може кождый О. Парохъ тоє звѣдси зъ Вѣдомостій взяти и употребляти.

Но єсть насупротивъ ще друге найпрактичнѣйше примѣченє о рѣчахъ, котрыхъ нема въ статутѣ и они нѣякъ не суть обовязкомъ Настоятеля, але суть найуспѣшнѣйші до удержаня и умноженя набожности сеи для вѣрныхъ, и прото най Настоятель по всякой возможности ихъ и въ Апостольствѣ и такожъ въ Брацтвѣ найсв. Серця пильнує; а суть сін три:

1) Литургія для членѣвъ въ пятокъ по отданію праздника найсв. Евхаристіи; и если єсть бѣльше Священникѣвъ, то и въ кожду першу недѣлю, а если лишъ оденъ Священникъ єсть, то въ першу пятницю

кожного мѣсяця — и розумѣе ся, що интенція Священника позостає зовсѣмъ свободна;

2) Молебень до найсв. Серця Ісусового по вечѣрни кожної першої недѣлѣ въ мѣсяці, пѣсля дотычної книжочки ОО. Василянъ; и

3) коротка промова при тѣмъ Молебнѣ, до котрой дуже много предметѣвъ може дати книжочка тыхже Василянъ „Любѣмъ Ісуса“.

До Апостольства молитвы можна и черезъ другихъ вписувати ся; а до правосильного прийнятя довлѣе вписане до книги (если не самъ Провѣдникъ вписує, то має вѣнъ автентичнѣсть вписѣвъ на кожній сторонѣ своїмъ пѣдписомъ ствердити) и вручене карты вписової. Карты вписовї дають ся Членамъ всегда безплатно; але мусять ся чѣкусь жертвою або добровѣльною складкою для Апостольства у ОО. Василянъ купити.

Най отже всѣ Веч. ОО. Парохи, котрі лиш можуть, впроваджують у себе або „Брацтво найсв. Серця Ісусового“ або „Апостольство молитвы“.

Вѣдъ Митрополитального, Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. цвѣтня 1914.

Ч. 24.

Ч. 3116. — Выяснене въ справѣ дубликатѣвъ метрикальныхъ.

На запытѣ одного зъ парохѣвъ нашої Провинціи звернений впрѣсть до ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ въ справѣ выясненя дотычно выдачѣ дубликатѣвъ метрикальныхъ сторонамъ и остемплывуваня тыхже, згадане ц. к. Министерство справъ внутрѣшнихъ рескриптомъ зъ 10. падолиста 1913 р. Ч. 2112 заявило слѣдующе:

„О дуплікатахъ метрикъ може бути мова лиш в вѣднесеню до самихъ книгъ метрикальныхъ. На витяги метрикальнї виставленї на пѣдставѣ сихъ книгъ не можна розтягати понятя дуплікатів, триплікатів и т. д. а всѣ на пѣдставѣ якогось впису метрикального виставленї посвѣдченя метрикальнї мають той самъ характер. Се виходить зъ призначеня і цѣли метрикъ взгядно вписів метрикальных, цѣли тоті означенї є на вступі до цѣсарского патенту з 20. лютого 1874 (Зб. уст. Йосифіньскихъ IV. Ч. 113).

Розпорядженя нормуючого выдаванє дуплікатів витягів метрикальных нема, видано лише декотрі приписи, вѣдносячі ся до виставлюваня посвѣдченѣвъ метрикальнїхъ до маючихъ ся ужити формулярівъ и т. п.

З того, що висше сказано, оказуєсь, що до виставлюваня витягів метрикальних, також коли ходить о повтаряючі ся витяги з тих самих вписів метрикальних, не треба позволеня ц. к. Намѣстництва.

Ведучий метрики обовязаний є евентуально навіть кількакратно виставити витяг метрикальний на жаданє каждой стороны, котра в данім случаю має інтерес правний в посіданю такого витягу.

З того що сказано оказуєсь дальше, що так перший як і всі слідуєчі витяги підлягають тій самій належитості стемплевій, а іменно по одній короні за кождий витяг метрикальний призначений до ужитку стороны (vide цїс. патент з 9. лютого 1850 В. з. д. Ч. 50 П. Т. 73 і увагу до тої позиції тарифи).

Повысшій рескриптъ заудѣленный тут. Выс. ц. к. Намѣстництвомъ подъ днемъ 5. марта 1914 Ч. XII 7584 подає ся Всч. Урядамъ парох. до вѣдома, — хѣснованя ся нимъ и одностайного поступованя.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 8. цвѣтня 1914.

Ч. 25.

Ч. 342/Ком. — Въ справѣ выказѣвъ належитостій до вдов.-сирот. фонда вѣдъ поодинокихъ священникѣвъ.

Пригадує ся Всч. Комисарямъ декан. вдов.-сирот. фонда тутешній розпорядженя (зри Льв. АЕп. Вѣдомости зъ мин. лѣтъ) въ справѣ выповнюваня Выказѣвъ належитостей до вдов.-сир. фонда, припадаючихъ вѣдъ поодинокихъ Душпастирѣвъ деканата, о имено:

1) Назвиска Душпастирѣвъ деканата належить умѣщати въ выказѣ въ **поазбучномъ** порядку, щобы не утрудняти дѣловодства Комисіи управл. В. С. фонда;

2) належитѣсть припадаючу вѣдъ поодинокихъ Душпастирѣвъ належить обчисляти пѣсля умѣщенои на формулярахъ выказѣвъ табелѣ вѣдъ цѣлои конгруппы, а не вѣдъ дѣйсно побираюи Душпастирями зъ фонда религійного. На прим. парохъ въ N. має признану конгруппу 1 200 К., вѣдъ того вѣдтягають ему дохѣдъ зъ поля н. пр. 350 К., зъ касы побирає отже тѣлько 850 К., — належить ему почислити $2\frac{1}{2}\%$ вѣдъ 1.200 К., а не вѣдъ 850 К. — Вѣдъ пятилѣтнихъ додаткѣвъ не належить ся уплата даткѣвъ до фонда в. с. ф.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 10. цвѣтня 1914.

Ч. 26.

Ч. 4251. — Въ справѣ оферты „Народной Торговлѣ“ на доставку винъ и церковного свѣтла.

Дирекція „Народной Торговлѣ“ прислала тутъ на дняхъ слѣдующе письмо:

Смиренно подѣписана дирекція „Народной Торговлѣ“, стоваришеня зарегистрированного зъ обмеженою порукою у Львовѣ, просить уклонно о вселаскавѣйшій дозволѣ долученя до „Львовско-Епархіальныхъ Вѣдомостей“ свои оферты на доставку винъ и церковного свѣтла Высокопреподобному и Всечеснѣйшему Духовенству.

Дотичный текстъ осмѣляе ся долучити въ приложѣ.

Вдоволяючи бажаню Достохвальной Дирекціи звертае ся отсимъ увагу Всч. Духовенства на сю оферту, а то тымъ бѣльше, що славнозвѣстне стоваришене „Народна Торговля“ давало всегда за часъ своего 30-лѣтнего истнованя доказы необычайной солидности, а своими зысками дѣлилось радо и зъ нашими церковными товариствами.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 23. цвѣтня 1914.

Ч. 27.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписуе наново подъ днемъ 14. цвѣтня 1914 зъ речинцемъ до дня 14. мая 1914 конкурсъ на слѣдующу парохію:

Ч. 4070. — Увинь, Лопатиньского деканата, наданя Ординаріятского зъ тымъ, що поданя попередно внесені на ту парохію суть важні.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 3517. — Оголошене конкурсу на посаду сталога катехита въ Перемышлянахъ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Перемышлянахъ оголосила п. д. 8-го марта 1914 Ч. 1158 конкурсъ на сталу посаду гр. кат. катехита при 6-класовой мужеской школѣ въ Перемышлянахъ.

До той посадки привязані поборы III. класы платъ.

Канонично рукоположені священники, убѣгаючи ся о тую посаду, мають свои належито удокументовані и остемпльовані поданя внести посредствомъ свои настоятельной власти до ц. к. Рады шк. окружной въ Перемышлянахъ до дня **15-го мая 1914.**

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовѣ, дня 1. цвѣтня 1914.

Х р о н и к а.

ИМЕНОВАНИЯ:

Мѣстодеканомъ именованый:

- Ч. 3509. — Всч. О. Алексей Заячковскій, парохъ въ Збаражи, для Збаражского деканата.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

- Ч. 3358. — Левъ Абрисовскій экспонов. въ Заднишѣвцѣ, Ч. 3520. — Димитрій Миготскій экспонов. въ Ушни, Ч. 3674. — Володимиръ Букъ системиз. въ Золочевѣ, Ч. 3804. — Корнилій Загайкевичъ excurrando въ Заболотцяхъ.

Завѣдательства отримали 00:

- Ч. 3246. — Петро Семчишинъ въ Тростянці великомъ, Ч. 3394. — Филемонъ Ковальскій excurrando въ Жидачевѣ, Ч. 3401. — Петро Левицкій въ Псарахъ, Ч. 3624. — Володимиръ Склеповичъ въ Сервирахъ.

Канон. институцію отримали 00 :

- Ч. 3095. — Емилянъ Троянъ на Куропатники, Ч. 3477. — Іосифъ Грицай на Колодѣвку, Ч. 3556. — Петро Петриця на Токи, Ч. 3625. — Терентій Доманикъ на Побужаны, Ч. 3625. — Викторъ Левъ Чорный на Вольшаницю.

Декретъ увѣльнення вѣдъ испытю конкурсового парохіального отримавъ:

- Ч. 3048. — Всч. О. Ярославъ Лучакѣвскій парохъ въ Оравѣ.

В. ц. к. Правительство призволило дотацію для прив. сотрудниковъ на 1 рѣкъ:

- Ч. 3475. — въ Попѣвцяхъ, Ч. 3476. — въ Чехахъ, Ч. 3628. — въ Станиславчику, Ч. 3629. — въ Дашавѣ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

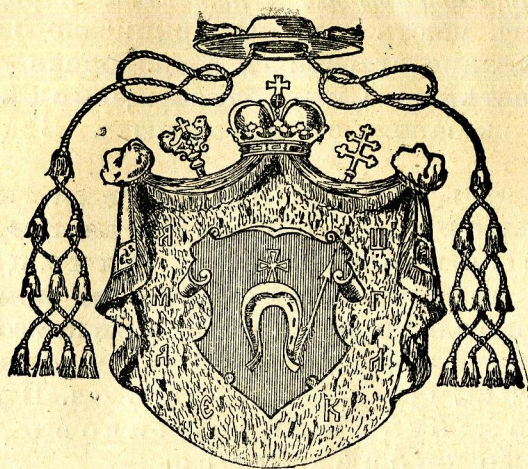
Львѣвъ, дня 25. цвѣтня 1914.

Андрей Бѣлецкій

официаль

о. Михаилъ Яковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 22. мая. 1914.

Ч. V.

Ч. 28.

Ч. 4267. — **Приказъ въ справѣ частого и щоденного св. Причастія для всѣхъ Душпаствръвъ и Катехитѣвъ.**

I. *Всѣ ВЧ. Душпаствръвъ* мають и сего року вѣдправити богослуженє о частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію, вразѣ зъ вѣдданемъ ся Найсвятѣйшому Серцю Іисуса Христа — цѣлкомъ такъ само, якъ було приписано въ Вѣдомостяхъ 1913 ч. 39 пѣдъ I ст. 55—56, такъ въ недѣлю всѣхъ Святыхъ, якъ и въ слѣдуючій четверть, пятницу и субботу, и такожъ въ недѣлю въ самъ празникъ Пресв. Евхаристіи.

II. *Всѣ же ОО. Катехиты* всѣхъ шкѣлъ народныхъ, вѣдѣловыхъ и середнихъ мають и сего шкѣльного року обучати ученикѣвъ въ справѣ частого и щоденного св. Причастія — цѣлкомъ такъ, якъ сказано въ цитованыхъ Вѣдомостяхъ пѣдъ II ст. 56—57; отже если того обученія сего року шкѣльного ще не було, то має оно заразъ по одержаню сего зарядженія здѣлати ся.

А при тѣмъ повтарає ся и Катехитамъ и Душпаствръямъ такожъ пригадка що до обовязку вчасного першого Причастія дѣтей, также въ Вѣдомостяхъ на ст. 57 наведена.

III. Но такъ Душпастьрѣ якъ и Катехиты народныхъ, выдѣловыхъ и середнихъ шкѣлъ мають и кромѣ приписаного пѣдъ I и II щорочного обученя неустанно старати ся о заохоченѣ парохіянъ и ученикѣвъ до якъ найчастѣйшого и особливо щонедѣльного св. Причастія — пѣсля сказаного въ цитованыхъ Вѣдомостяхъ пѣдъ III ст. 57 — 58.

И додае ся тутъ, щобы ОО. Катехиты всѣ звернули всяке свое старанѣ передовсѣмъ на тоѣ, щобы тѣи ученики, котрѣ вже першій разъ причащали ся, потому надалѣше **щѣ мѣсяця сповѣдали ся и причащали ся**, нѣмъ буде можна пѣзнѣйше до частѣйшого св. Причастія, евентуально и безъ сповѣди, наклонити ихъ. Но до сказаной щомѣсячной сповѣди и св. Причастія конечнымъ естъ, абы була для ученикѣвъ каждой суботы способнѣсть до сповѣданя ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. мая 1914.

Ч. 29.

Ч. 4268. — Власть Деканѣвъ, позволяти вѣдправу Литургіи на дворѣ коло церкви.

Позаякъ въ многихъ парохіяхъ бувають церкви такъ малѣ, щѣ не можуть помѣстити всего народа, прото удѣляе ся ВЧ. ОО. Деканамъ на сей рѣкъ власть, позволяти вѣдправу св. Литургіи въ недѣлѣ и свята на дворѣ коло церкви на престолѣ приналежно устроенѣмъ, котрый до нѣякихъ иншихъ цѣлѣй служити не має, на антиминосѣ зъ головного престола въ церквѣ взятѣмъ, и зъ потрѣбными осторожностями. Мають ся отже ОО. Парохи въ тѣй рѣчи до своихъ ОО. Деканѣвъ удавати.

Однакожь мають дотычнѣ Душпастьрѣ по всѣй возможности старати ся о церковь вѣдповѣдной величины, та и ВЧ. Деканы нехай на тоѣ впливають; бо за мала церковь естъ всегда дуже некорысною для душпастрыства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. мая 1914.

Ч. 30.

Ч. 4497. — Въ справѣ місії с. р. въ Нѣмеччинѣ и въ Чехахъ.

Митрополичій Ординаріятъ подае до вѣдомости, щѣ для духовной obsługi нашихъ Емигрантѣвъ въ Нѣмеччинѣ и въ Чехахъ вышле сего року зъ початкомъ мѣсяця Липня кѣлькохъ священникѣвъ.

Котрѣ Всч. ОО. старшій вѣкомъ, крѣпкого здоровья и опытный въ місійнѣй працѣ схотѣли бы выѣхати на тоту місію, мають писемно внести свое зголошенє найпѣзнѣйше до дня 10. червня до Митроп. Ординаріату. Кошта місії будуть оплаченї.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 30. цвѣтня 1914.

Ч. 31.

**Ч. 4482. — Поручене книжки О. Ю. Дзеровича п. з. :
„За всіх молиши ся Благая“.**

Поручає ся ВЧ. Духовенству проповѣди „За всіх молиши ся Благая“, 31 наукъ на мѣсяць май, уложивъ свящ. Юліанъ Дзеровичъ Катхить ц. к. гимназіи въ Стрию Жовква 1914, цѣна 4 кор., зъ пересылкою 4:30 К.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 8. мая 1914.

Ч. 32.

Ч. 4876. — Въ справѣ дяковскаго испиту.

Испытъ дяковскій вѣдбуде ся дня 6-го червня 1914. р. о год. 4-ой пополудни въ парохіальнѣй канцеляріи церкви св. Юра.

Кандидаты мають залучити до своихъ поданъ о припущенє до испиту :

- 1) метрику хрещеня ;
- 2) свѣдоцтво шкѣльне зъ послѣднаго року ;
- 3) свѣдоцтво моральности ;
- 4) свѣдоцтво зъ вѣдбутой що найменше трилѣтної практики дяковскої.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 21. мая 1914.

Ч. 33.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує конкурсъ на слѣдующій парохіи:

а) *пѣдъ днемъ 7. мая 1914 зъ речинцемъ до дня 18. червня 1914 р:*

Ч. 4437. — **Задвѣре**, Глиняньского деканата, приватного наданя.

б) *пѣдъ днемъ 15. мая 1914 зъ речинцемъ до дня 26. червня 1914:*

Ч. 5004. — **Березовиця велика**, Микулинецкого деканата, приватного наданя.

Ч. 5005. — **Борусѣвъ**, Бобрецкого деканата, приватного наданя.

Ч. 5006. — **Заболотѣвъ**, Жидачѣвского деканата, духовного наданя.

Ч. 5007. — **Закомаръ**, Олеського деканата, вѣльного наданя.

Ч. 5008. — **Жидачѣвъ**, Жидачѣвского деканата, Цѣсарского наданя.

Ч. 5009. — **Жовчѣвъ** зъ прилуч. Данильче и Уѣздъ, Рогатиньского деканата, приватного наданя.

Ч. 5010. — **Кальне** зъ прилуч. Щепанѣвъ, Козлѣвского деканата, Ординаріятского наданя.

Ч. 5011. — **Коропець**, зъ прилуч. Угорцѣ, Поморяньского деканата, Ординаріятского наданя.

Ч. 5012. — **Плѣсняны**, Зборѣвского деканата, приватного наданя.

Ч. 5013. — **Псары** зъ прилуч. Дегова, Стрѣлиского деканата, приватного наданя.

Ч. 5014. — **Тростянець великій**, Олѣвского деканата, духовного наданя.

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторіи.

II.

Ч. 5091. — **Оголошене конкурсу на посады сталыхъ катехитѣвъ:**
I. въ **Скалатѣ**, **Пѣдволочискахъ** и **Грималовѣ**, II. въ **Перемышлянахъ**.

Ц к. Рада шкѣльна окружна въ **Скалатѣ** оголошує пѣдъ днемъ 8-го марта 1914 Ч. 624 конкурсъ на посады сталыхъ катехитѣвъ:

1) въ 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ **Скалатѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцев. 6-клясовѣй школѣ жѣночѣй;

2) въ 5-клясовѣй школѣ муж. въ **Пѣдволочискахъ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ 6-кляс. мѣсцев. школѣ жѣночѣй;

3) въ 4-клясовѣй муж. школѣ въ **Грималовѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи въ мѣсцевѣй 4-клясовѣй жѣночѣй школѣ.

III.

Ц. к. Рада шк. окружна въ **Перемышлянахъ** оголошує підъ днемъ 8/3 1914 до Ч. 1158 конкурсъ на посаду катехита при 5-клас. муж. школѣ въ Перемышлянахъ зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религii въ мѣсцевой 6-класовой жѣночой школѣ.

До тыхъ посадъ привязані поборы III. класы платъ.

Канонично рукоположені священники, убѣгаючи ся о одну зъ тыхъ посадъ, мають свои належито удокументовані и остемпльовані поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. Рады шк. окружной въ Скалатѣ и Перемышлянахъ до дня **31-го мая 1914.**

Тое подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. мая 1914.

Х р о н и к а.

ИМЕНОВАНИЯ:

Настоятелемъ деканата именованый:

Ч. 5121. — Всч. О. Николай Кравцѣвъ, парохъ въ Волковѣ, Перемышлянского деканата.

Референтомъ Митр. Консисторіи именованый:

Ч. 5172. — Всч. О. Юліанъ Дзеровичъ катехитъ учительского муж. семинара у Львовѣ.

Орд. Комисарями школьными именовані ОО.:

Ч. 2006. — Володимиръ Ванчицкій парохъ въ Зарубинцяхъ I, а Алексей Заячківскій парохъ въ Збаражи II Орд. шк. Комисаремъ для школъ Збаражского повѣта, Ч. 4962. — Іосифъ Александровичъ, катехитъ въ Яновѣ, II Орд. школьнымъ Комисаремъ для школъ Городецкого и Яворовского повѣта, Ч. 4875. — Теодоръ Кордуба, парохъ въ Глѣбовѣ, II. Орд. школьнымъ Комисаремъ для школъ Скалатского повѣта.

УМѢЩЕНА.

Сотрудництва отримали ОО.:

Ч. 2703. — Ювеналій Бѣлинскій *excurrento* зъ правомъ управы въ Долинянахъ, Ч. 3357. — Онуфрій Чайковскій систем. въ Зарваници, Ч. 3558. — Ілія Собчакъ прив. въ Зарваници, Ч. 3558. — Григорій Бойко въ Хмелѣвцѣ, Ч. 3675. — Михайлъ Шавала експон. въ Ушні, Ч. 3885. — Михайлъ Жовнѣрчукъ систем. при церквѣ св. Ап. Петра и Павла въ Львовѣ, Ч. 3933. — Іосифъ Олѣйникъ неопресвитеръ въ Выспѣ, Ч. 3933. — Михайлъ Осадца зъ правомъ управы въ Ланахъ, Ч. 4028. — Юліанъ Сенишинъ

неопресвитель въ Глѣбовичахъ свѣрскихъ, Ч. 4077. — Володимиръ Винявскій неопресвитель систем. въ Золотникахъ, Ч. 4078. — Іосифъ Микитинъ неопресвитель въ Залуквѣ, Ч. 4079. — Ярославъ Лѣтинскій неопресвитель систем. въ Тейсаровѣ, Ч. 4080. — Антоній Флюнтъ неопресвитель систем. въ Лисятичахъ, Ч. 4080. — Михаилъ Якубовъ въ Холосѣ, Ч. 4081. — Евгений Венгринович неопресвитель въ Пѣдгайцахъ, Ч. 4149. — Володимиръ Михайлишинъ неопресвитель въ Вишенцѣ великій, Ч. 4582. — Евгений Федоришинъ неопресвитель зъ правомъ управы въ Тростянци маломъ, Ч. 4809. — Зиновій Жегаллович систем. въ Пѣдгайцахъ, Ч. 4976. — Григорій Сапрука *excurrando* въ Небыловѣ, Ч. 4991. — Ілія Собчакъ въ Золотникахъ, Ч. 5053. — Іосифъ Микитинъ въ Яблоновѣ.

Завѣдательства отримали 00:

Ч. 3846. — Николай Илевичъ въ Соколовѣ, Ч. 3887. — Іосифъ Лохъ въ Заболотвцяхъ, Ч. 4372. — Димитрій Мигощкій въ Кальномъ, Ч. 4426. — Іоанъ Садовскій въ Глѣбовичахъ великихъ, Ч. 4468. — Михаилъ Клѣма въ Коростовѣ, Ч. 4541. — Петро Смыкъ въ Жовчевѣ.

Канон. институцію отримали 00:

Ч. 4480. — Симеонъ Гаврилюкъ на Рѣпнѣвѣ, Ч. 4548. — Николай Юрикъ на Сѣвку, Ч. 4668. — Василий Павула на Бѣлявцѣ, Ч. 4817. — Николай Илевичъ на Соколѣвѣ, Ч. 4899. — Іоанъ Ковальскій на Липѣвцѣ.

В. ц. н. Правительство призвало дотацію для прив. сотрудниковъ на 1 рѣкъ:

Ч. 3837. — въ Липици горѣшній, Ч. 4024. — въ Скалатѣ старомъ, Ч. 4201. — въ Ланахъ, Ч. 4202. — въ Холосѣ, Ч. 4274. — въ Новосѣлкахъ лѣскихъ, Ч. 4372. — въ Зборовѣ, Ч. 4414. — въ Мильнѣ, Ч. 4415. — въ Грабковцяхъ, Ч. 4434. — въ Банюнинѣ, Ч. 4492. — въ Дѣдушицахъ малыхъ, Ч. 4767. — въ Яхторовѣ, Ч. 4880. — въ Прошовѣ, Ч. 5021. — въ Телячомъ, Ч. 4918. — въ Долинянахъ.

Запомогою зъ фондациі Павла Зарицкого надѣлена:

Ч. 4840 — Церковь въ Старомъ Збаражи.

Жертвы впынувшій до канцеляріи Митропол. Консисторіи:

а) на будову церкви въ св. Земли:

Всч. Уряды парох. въ: Завидовичахъ 10 кор., Курникахъ 6 кор. 10 сот., Великополи 13 кор.

б) на заграничній місії:

Вс. О. Пралагъ Исидоръ Дольницькій 10 кор.

в) на місії для емигрантовъ:

Всч. Урядъ парох. въ Буцневѣ 5 кор. 4 сот.

Некрольоґія.

- Ч. 3799. — О. Іоанъ Савюкъ, парохъ въ Заболотѣвцяхъ, померъ дня 2. цвѣтня 1914 р.
 Ч. 4089. — О. Іосифъ Гордіевскій, парохъ въ Кальнѣмъ, померъ дня 9. цвѣтня 1914 р.
 Ч. 4542. — О. Димитрій Розлуцкій, парохъ въ Жовчевѣ, померъ дня 25. цвѣтня 1914 р.

Въ оголошенію: О набожності до найсв. Серця Ісусоваго зайшли слѣдуючі два важні блуды друку:

На стр. 29. въ 1-ѣй строчцѣ на горѣ, замѣсть *ино* має бути *то*;
 — а въ 2-ѣй строчцѣ тамже замѣсть *то* має бути *що*.

Тѣ отже два блуды друку мають ВЧ. Душпастырѣ поправити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. мая 1914.

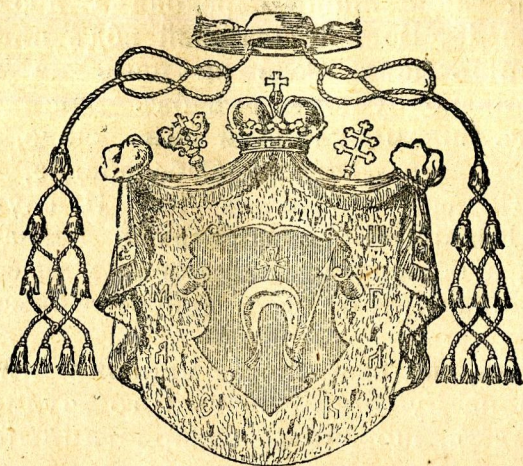
Андрей Бѣлецкій

офіціалъ

о. Михайлъ Яковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 22. червня. 1914.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 5690. — **Священникамъ кандидующимъ на пословъ — конечно есть напередъ позволене на письмѣ Впр. Ординаріята.**

Митрополитальный Ординаріятъ пригадує Всечестному Духовенству, що священникови не вѣльно старати ся о мандатъ до сойму або парламенту, безъ попередного на письмѣ даного позволенія Ординаріату. Переступлене закаузу въ справѣ такъ важнѣй, подпадає каноничнѣй карѣ за непослухъ.

Вѣдь Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 1. червня 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Ч. 35.

Ч. 5621. — **Вѣдпусть зъ взгляду свхаристичныхъ конгрессѣвъ наданный.**

Якъ чуднѣй суть дѣла Божіи на спасеніє наше въ вѣрѣ христіанскѣй и дѣйсно переходячій всякій гадки чоловѣческій, а заразомъ

яка чудна и всяки гадки нашй переходяча любовъ Г. Бога для насъ: що Сынъ Божій, Богъ правдивый вѣдь вѣка и въ вѣки и Спаситель нашъ, не лишъ давъ Себе за насъ на найтяжшій терпѣня и смерть крестну на вѣдпущене грѣхѣвъ нашихъ; но и въ найсв. Тайнахъ Себе пѣдъ видами хлѣба и вина кладе, неустанно зъ нами перебуває, въ руки нашй цѣлкомъ Себе вѣддає, и въ поживу нашу до житя Божого въ небѣ Себе намъ дає. И слушно св. Августинъ мовить о найсв. Евхаристіи: „Осмѣляюсь сказати, що Богъ, хотъ есть всемогучимъ, а бѣльше дати не мѣгъ; хотъ есть наймудрѣйшимъ, а бѣльше дати не знавъ; хотъ есть найбогатшимъ, а бѣльше дати не мавъ“.

А вѣдомо есть, що вже вѣдь многихъ лѣтъ вѣдбуває ся въ Церквѣ Христовѣй на публичну честь того чудного и наибѣльшого дѣла Божого для насъ, щорѣчний евхаристичный конгресъ, кожного року въ иншѣй мѣсцевости свѣта, сего же року має ся вѣдбути въ Lourdes въ Франціи; а въ послѣдний день такого конгресу вѣдправляє ся головна торжественна процесія въ честь найсв. Тайнъ. Отже зъ взгляду на сѣ евхаристичный конгресы надавъ св. Отець Пій Х повный вѣдпустъ, котрый и за усопшихъ жертвувати можна, всѣмъ вѣрнымъ, котрѣ въ день торжественной процесіи тыхъ конгресѣвъ, въ духу зъ конгресомъ злученій денебудъ св. Причастіє пріймають; отже окрѣмъ св. Причастія не есть приписана до сего вѣдпусту нѣ сповѣдь, нѣ вѣдвиджене церкви, нѣ помолене ся пѣсля интенціи св. Отця.

Тое заудѣляє ся Всч. Душпастирямъ до евентуального своего ужитку и оголошенія вѣрнымъ въ часѣ такихъ конгресѣвъ.

Вѣдь Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. червня 1914.

Ч. 36.

Ч. 5741. — До Всч. духовенства и оо. катехитѣвъ народн. школъ въ справѣ приступованія шк. молодѣжи до св. Тайнъ Покаянія и Евхаристіи.

Позаякъ деякій Всч. о. душпастирѣ въ суперечь постановамъ що до виконуванія практикъ религійныхъ въ нар. школахъ, не порозумѣвшись напередъ зъ управою школы, визначують самѣ дни, въ котрыхъ має вѣдбути ся св. Тайна Покаянія а неразъ такожъ безъ повѣдомленія управы шк. слухають св. сповѣди черезъ кѣлька днѣвъ въ часѣ, коли вѣдбуваєсь шк. наука и спричиняють тымъ непорозумѣня та неладѣ въ школѣ зъ шкодою для шк. науки — Митр. Ординаріятъ пригадує Всч. Духовенству розпорядженія ц. к. Рады шк. краєв. зъ дня 22/2 1893 Ч. 2.111 §. 15 и зъ 24/2 1896 Ч. 18595 §. 15 выданій за згодою духовной власти, пѣсля котрыхъ св. сповѣдь вѣд-

буває ся правильно 3 рази до року а то : на початку шк. року, передъ Великоднемъ и при кѣнці року шк. До тои цѣли належить увѣльнити дѣти цѣлои школы вѣдъ науки черезъ одно пополудне для вѣдбутя св. сповѣди и слѣдуюче передполудне для принята св. Евхаристіи. Приготоване до св. сповѣди має въ правилѣ вѣдбувати ся въ годинахъ назначеныхъ на науку религіи, а выимково (пѣсля додаткового припису зъ 24/2 1896 Ч. 18595 §. 15) коли въ тѣмъ дни не припадає наука религіи, має управитель школы назначити на те приготоване послѣдну годину передполудневої науки. Всч. оо. Душпастирѣ и Катехити можуть заохочувати шк. молодѣжь до частѣйшого приниманя св. Тайнъ по за обовязующимъ речинцемъ, однакъ зъ тымъ застереженемъ, щобы въ наслѣдокъ того не терпѣла шк. наука.

Часть обовязуючої св. сповѣди и причастія має бути за кождымъ разом означеный за взаимнымъ порозумѣнемъ мѣжь душпастиремъ або катехитомъ и управителемъ школы.

Въ интересѣ школы и религіино-морального вихованя шк. молодѣжи, якому пособляє конечно гармонія мѣжь церквою и школою, Митр. Ординаріятъ взыває симъ Всч. Духовенство до выконуваня наведенихъ повыше приписѣвъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15 червня 1914.

Ч. 37.

Ч. 6426. — Про обовязокъ Всч. ОО. Деканѣвъ вѣдбувати щорѣчно деканальнѣ визиты.

Добро религіино-моральне такъ Всч. Духовенства якъ и вѣрныхъ вымагає особливо въ теперѣшныхъ для св. Вѣры и Церкви катол., нашої народности тяжкихъ часахъ, щобы Всч. Духовенство зъ цѣлымъ пожертвованемъ и зъ великою ревностію для добра религіино-морального и матеріального собѣ повѣренныхъ невтомимо трудило ся, щобы мы всѣ духовнѣ свои обовязки зъ всею точностію и зъ повнымъ вѣдданемъ ся для справы Божои сповняли.

Всч. Настоятелѣ Деканатѣвъ мають въ тѣй службѣ духовнѣй давати найлучшій примѣръ и провѣдъ, мають своихъ Собратіѣй вѣдвѣдувати, и вѣдбувати правильно рѣкъ рѣчно визиты деканальнѣ. Позаякъ показало ся, що декотрѣй Настоятелѣ деканату того обовязку визитованя, важного, дуже хосенного и въ слѣдъ за тымъ конечного и пѣдъ кождымъ зглядомъ потрѣбного, на жалѣ не сповняють и черезъ те стають ся причиною, що не одно лихо, котре при посѣщеню дало бы ся легко усунути, а черезъ залишене того обовязку оно зростає и рана, котра при тѣй способності дала бы ся вылѣчити, черезъ опущене, рана ятрить ся и смертоносный характеръ набирає—прото видить ся Митроп. Ординаріятъ споводованымъ завѣзвати

всѣхъ Всч. ОО. Настоятелѣвъ деканатѣвъ ввагалѣ и кожного зъ особна, щобы такий посѣщєня деканальнїи безусловно що року хотяй найменше 1 разъ въ кождѣй парохїи точно, совѣсно, зъ всею пильностїю и ревностїю вѣдбували. А если бы котрый Всч. Настоятель деканату вѣдъ теперъ того обовязку въ якѣмъ роцѣ не доповнивъ, то Митроп. Ординаріятъ буде немило споводованымъ то залишенє обовязку уважати за **резигнацію** зъ занимаемого Уряду деканального.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 19. червня 1914.

Ч. 38.

Ч. 6251. — Пригадка въ справѣ доносѣвъ черезъ ОО. Деканѣвъ о введеню взглядно увѣльненю священникѣвъ занятыхъ въ душпастирствѣ.

Позаякъ декотрїи зъ Всч. ОО. Настоятелѣвъ деканатѣвъ не доносять Митрополичѣй Консистерїи о введеню взглядно звѣльненю священникѣвъ, занятыхъ въ душпастирствѣ и тымъ спричиняють безпредметову переписку такъ зъ Урядами деканальными якъ и зъ ц. к. державными властями, и черезъ се причиняють ся рѣвножъ до опѣзнєня sprawy выасигнованя нової дотации дотычнымъ священникамъ, протѣ Митрополича Консистерїя заряджує на будуче, якъ слѣдує :

1. Кождый Деканъ обовязанный найдальше до двохъ недѣль по отриманю дотычної грамоты або поручєня здати справозданє, що поступивъ пѣсля тутейшого розпорядженя.

2. При введеню и звѣльненю належить завсѣгды придержувати ся тыхъ датъ, якї суть завсѣгды всказанїи въ дотычнѣмъ приказѣ.

3. При звѣльнюваню завѣдателѣвъ належить заразъ жадати вѣдъ нихъ рахунку доходѣвъ епитрахильныхъ и сей рѣвночасно зъ донесєнємъ про звѣльненє вѣдсылати Митрополичѣй Консистерїи.

4. Въ случаю, если дотычный священникъ не явить ся до трохъ недѣль въ Урядѣ деканальнѣмъ зъ просьбою о введенє на вызначєну душпастирську посаду, а нѣ не повѣдомить Настоятеля деканату про причину опѣзнєня, належить повѣдомити про се Митрополичу Консистерїю, котра буде вѣдъ теперъ уважати ту посаду за опорожнену, взглядно яко таку, зъ котрой дотычный священникъ зрезигнувавъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистерїи.

Львѣвъ, дня 18. червня 1914.

Ч 39.

Ч. 6108. — **Въ справѣ контролѣ надъ емиґрацією заґраничною.**

Президія ц. к. Намѣстництва підъ днемъ 4. червня 1914 Ч. 13836 прислала сюда въ справѣ контролѣ надъ заґраничными емигрантами рескриптъ слѣдуючого змѣсту:

„В наслідок рескрипту Пана Міністра Віроісповідань і Просвѣти з дня 27. мая 1914 Ч. 19103 маю честь упрасати Всесвітлїйший Ординаріят, щоби гадку уладження прогульки путників поза границі Держави, зі взгляду на заходячу в таких разях можливість неправного виходу австрійских підданих обовязаних до служби військової схотїв аранжерам того рода пути звернути увагу на обставину, що згляди публичні вимагають як найстислїйшого стосованя приписів поліційних шо до еміґрації, передовсім однак приписів пашпортowych і шо в наслідок того австрійскі піддані обовязані до служби військової, шо беруть участь в таких прогулках, не будуть при нагоді переступленя границі звільнені від обовязку вилегітимованя ся належними документами подорожі.

Лежить проте в інтересі самих путників заосмотрити ся завчасу в приписані документи подорожні зглядно инші папери легітимацийні, з котрих мож пізнати, що через переступлене границі не наступить нарушене обовязку служби військової.

За ц. к. Намісника
Шеліговскі.“

Тое подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до оголошеня вѣрнымъ, що хотять виѣхати за границу нашої Державы, а особливо тымъ, що належать до військової службы, щоби докладно знали приписы, якихъ теперъ вѣдъ емигрантѣвъ вимагає Власть державна.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. червня 1914.

Ч. 40.

Ч. 5857. — **Въ справѣ емиґрації до Канады.**

Правительство Канадїйске підъ днемъ 5. червня зъ Оттавы вѣднесло ся телеґрафично до Митрополитального Ординаріату зъ просьбою о подане до вѣдомости слѣдуючої вѣдозвы:

Зъ огляду на всесвѣтну финансову кризу и застѣй въ великихъ фабрикахъ Канадїйске Правительство констатує, що на разѣ въ державѣ є подостаткомъ ремѣсниківъ и рѣльныхъ робѣтниківъ, щоби заспокоити мѣсця працѣ въ протягу бѣжучого року. Тому радить ся особамъ, котрі належать до выше зґаданихъ занятїй, та заду-

мують їхати до Канады, щобы занекали сей намѣръ, доки не насту-
пятъ знова нормальнй вѣдносины въ Канадѣ. Священникъ Casgrain
просивъ насъ, щобы мы офіціально донесли се Вашѣй Ексцеленціи
зъ просьбою ласкаво се оголосити въ всѣхъ Церквахъ и такожъ поин-
формувати про се прочихъ Преосвященныхъ Епископѣвъ.

Вѣдъ Вѣддѣлу Емиграційного зъ Оттавы 5. червня 1914.

Повысшу вѣдозву правительства Канадійского препоручае ся
всѣмъ ОО. Душпастирямъ проголосити своимъ вѣрнымъ, котрыхъ
належитъ перестережи передъ емиграцію до Канады въ бѣжучѣмъ
роцѣ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. червн 1914.

Ч. 41.

Ч. 6104. — Про Загальнй Зборы Тов-а св. Ап. Петра.

Видѣлъ Тов-а св. Ап. Петра просить о помѣщенѣ въ АЕпарх.
Вѣдомостяхъ слѣдующого оголошеня:

Загальнй Зборы членѣвъ Товариства св. Ап. Пе-
тра вѣдбудуть ся въ Львѣвъ въ духовнѣй семинаріи дня 29. червня
с. р. зъ слѣдующимъ порядкомъ нарадъ:

- 1) О год. 8 рано Богослуженѣ въ Архикатедрѣ и въ духовнѣй
семинаріи.
- 2) О год. 9 рано вѣдкрыте Зборѣвъ и выбѣръ Президіи на часъ
Зборѣвъ.
- 3) Справозданѣ а) секретаря, б) касієра, в) Комитету надзыраю-
чого зъ внесенѣмъ що до удѣленя абсолюторіи Видѣлу.
- 4) Дискусія надъ справозданями.
- 5) Выбѣръ: а) Предсѣдателя, б) 8 видѣловыхъ и 4 заступникѣвъ
на одинъ рѣкъ.
- 6) Внесеня Видѣлу (що до роздѣлу чистого доходу за 1913 р.).
- 7) Внесеня членѣвъ.

Вѣдъ Видѣлу Товариства св. Ап. Петра.

Львѣвъ, дня 4. червня 1914.

Секретарь :

святц. І. Давидовичъ.

Предсѣдатель :

Левъ Туркевичъ.

О тѣмъ подае ся до вѣдости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. червня 1914.

Ч. 42.

Ч. 5689. — **Въ справѣ видавництва Тов-а св. Ап. Павла.**

Выдѣль Товариства св. Ап. Павла просить о оголошеніи слѣдующаго оповѣщенія:

„Видѣл Товариства св. Ап. Павла почав видавати просвѣтні летучі листки релігійно-морального змісту для наших емігрантів. Доси вийшло два випуски: 1) Десять заповідий Божих для емігрантів. Ціна 6 сот. — 6 фен. 2) Як жити на чужині? Ціна 4 сот. — 4 фен.

Сі видавництва призначені для масового ширення. — Рівночасно повідомляємо, що на складі маємо много видавництв популярного і наукового змісту. Показчик книжок висилає ся відвратною поштою. Замовлення адресувати: Видѣл Товар. св. Ап. Павла, Львів, ул. Коперника ч. 36.“

О томъ повѣдомляє ся Всч. Духовенство зъ порученємъ, ширити сі такъ корисно впливаючі на релігійно-моральний уровень читаючихъ брошури особливо помѣж емігруючімъ народъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 3. червня 1914.

Ч. 43.

Ч. 5836. — **Поручає ся книжка: Hamerle, das grosse Gebot der Liebe und der Priester.**

Дуже добра для кожного священика въ нашомъ станѣ священичомъ, найбільшомъ на свѣтѣ, єсть книжка: **Hamerle, das grosse Gebot der Liebe und der Priester** (Graz und Wien 1913, Verlagsbuchhandlung Styria.) На важнѣсть книжки сеи для священика можна вже зъ змѣсту єї вносити, котрий єсть слѣдуючій:

I. Über den Zweck der Exerziten: Erneuerung der Liebe. II. Die Notwendigkeit der Liebe. III. Der Weg zur Liebe, die Betrachtung. IV. Die Äusserungen der Liebe. V. Mittel und Frucht der Liebe, das Gebet. VI. Der Prüfstein der Liebe, der Gehorsam. VII. Der Verlust der Liebe im Lieben. VIII. Der Tod ohne die Liebe. IX. Die Ewigkeit ohne die Liebe. X. Weg zum Verluste der Liebe, die Verweltlichung. XI. Maria, die Mutter der schönen Liebe. XII. Das Zentrum der Liebe, das allerheiligste Altarsakrament. XIII. Die Liebe zur Kirche. XIV. Die Liebe zu den Seelen. XV. Der Lohn der Liebe. XVI. Die Beharrlichkeit in der Liebe.

Щобы одержати книжку сю (якъ и взагалѣ якъ небудь книжки нѣмецкѣй), вѣдай найпрактичнѣйше єсть писати пѣдъ адресою „Herr B. Herder Verlag, Wien I Wollzeile 33“ о присланіи за побранємъ почтовымъ; впрочѣмъ Herder высылає звичко книжки сьвященникамъ

безъ побраня почтового, на рахунокъ и заплату черель залученый до посылки чекъ. Повысша книжка оправна буде коштувати около 4 короны.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. червня 1914.

Ч. 44.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Ч. 5939. — Оголошуе ся конкурсъ на посады гр. кат. катехитѣвъ при гимназіяхъ: въ Камѣницѣ струмил. и въ Тернополи зъ выкл. языкомъ рускимъ

Ц. к. Рада шк. краєва пѣдъ днемъ 31/5 1914 до Ч. 9399/IV оголошуе конкурсъ на посады гр. кат. катехитѣвъ при ц. к. гимназіяхъ въ Камѣницѣ струм. зъ польскимъ и при ц. к. гимназіи въ Тернополи зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

До тыхъ посадъ привязані поборы по мысли §. 4 уставы зъ дня 19/9 1898 р. (Дневн. зак. держ. Ч. 173).

Поданя заосмотрені въ потрѣбні документи належитъ вносити посредствомъ своєї настоятельной власти найдалше до 23/6 1914 до ц. к. Рады шк. краєвои.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. червня 1914.

II.

Ч. 6311. — Оголошуе ся конкурсъ на посады стальныхъ катехитѣвъ въ Ходоровѣ и Берездѣвцяхъ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Бѣбрцѣ оголошуе пѣдъ днемъ 20/5 1914 до Ч. 2368 конкурсъ на посады стальныхъ катехитѣвъ:

1) зъ поборами III класы платъ: при 5-клас. муж. школѣ въ **Ходоровѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи такожь въ мѣсцевѣй 5-клас. жѣночѣй школѣ;

2) зъ поборами IV класы платъ: при 5-клас. мѣщанѣй школѣ въ **Берездѣвцяхъ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи такожь въ иншихъ школахъ належачихъ до парохіи.

Канонично рукоположені священники и ієромонахи, убѣгаючи ся о одну зъ тыхъ посадъ, мають свои належито удокументовані, въ квалифікац. табелю заосмотрені и остемпльовані поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. Рады шк. окружной въ Бѣбрцѣ до **31-го липня 1914 р.**

Тов подає ся до вѣдомости Всч. АЕп. Клира.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 19. червня 1914.

Х р о н и к а.

ИМЕНОВАНИЯ:

Совѣтникомъ Митр. Консистоїи именованый:

Ч. 5832. — Впр. О. Евгений Громницкій катехитъ при ц. к. гимназїи въ Золочевѣ.

Титуломъ Совѣтника Митроп. Консистоїи надѣленный:

Ч. 5120. — Впр. О. Левъ Джулиньскій парохъ въ Лабшинѣ.

Крылошаньскій вѣдзнаки отримали 00.:

Ч. 5120. — Іоанъ Габрусевичъ парохъ въ Рыбникахъ, Григорій Концевичъ въ Ценевѣ, Василій Дубицкій катехитъ при ц. к. гимназїи въ Бережанахъ, Ч. 5373. — Тимотей Бордулякъ парохъ въ Ходачковѣ великомъ.

Орд. Комисарями школьными именовані 00.:

Ч. 5658. — Іосифъ Макаревичъ для I Комисарїату, а Іоанъ Головкевичъ для II Комисарїату Жидачѣвского повѣту.

УМѢЩЕНА.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 5675. — Ярославъ Роснецкій въ Козовѣ, Ч. 5742. — Константинъ Ганущакъ неопресвитеръ въ Залуквѣ.

Завѣдательства отримали 00.:

Ч. 5394. — Д-ръ Константинъ Богачевскій въ Петранцѣ, Ч. 6011. — Филипъ Чолій въ Слободѣ.

В. ц. к. Правительство призвонило дотацию для прив. сотрудникѣвъ на 1 рѣкъ:

Ч. 5142. — въ Пѣдмонастири, Ч. 5143. — въ Пѣзнаницѣ гнилѣй, Ч. 5184. — въ Пѣдберезцяхъ, Ч. 5259. — въ Дичковѣ, Ч. 5302. — въ Завидовичахъ, Ч.

5445. — въ Яблонѣ, Ч. 5577. — въ Кобыловолокахъ, Ч. 5881. — въ Струсовѣ, Ч. 5882. — въ Довгѣ, Ч. 5941. — въ Прошовѣ, Ч. 6242. — въ Тростянцѣ малѣ.

Некрологія.

Ч. 6372. — О. Іоанъ Любавичъ, парохъ въ Островѣ, померъ дня 15. червня 1914. Душу Ёго поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣ, дня 22. червня 1914.

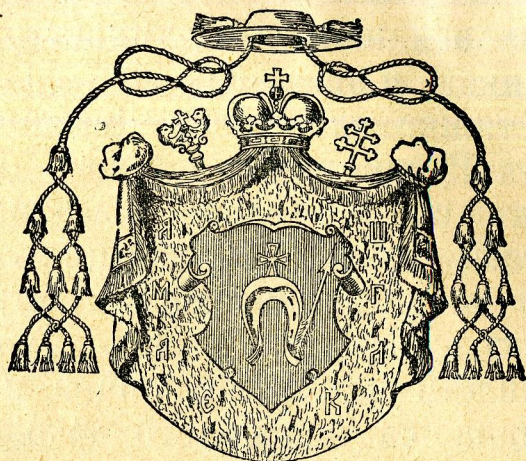
Андрей Бѣлецкій

офіціалъ

о. Михаилъ Янковскій

канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 29. червня. 1914.

Ч. VII.

Ч. 45.

**До Всч. Духовенства мірского и монашого и Вѣрныхъ
Архієпархіи Львівскои.**

Ч. 6875.

Страшна и до глубины потрясаюча вѣдомость о
смерти бл. п. **Его ц. к. Высокости престолона-
слѣдника**

**Франца Фердинанда и жены его
бл. п. княгинѣ Софіи**

споводована огиднымъ злочинствомъ, наповнила серця нашій великою и прошибающею болѣзною. Страта бо ся велика и тяжка для цѣлои Державы, для нашего краю и для насъ Русинѣвъ католикѣвъ. Великій Покѣйникъ вѣдзначавъ ся не тѣлько высокими свойствами души и серця такъ, що до найкрасшихъ надѣй на будуче для щастя и добра народѣвъ Австроугорскои Монархїи управнявъ, но бувъ такожъ Мужемъ глубокои вѣры и религїйности всѣхъ будующои и такими свойствами вѣдзначала ся такожъ Ёго покѣйна супруга бл. п. княгиня Софія.

А понеже здѣланный злочинъ направити не єсть въ нашѣй силѣ, то лишає ся намъ лише молитва до Господа Бога, щобы принявъ душѣ Ихъ до царства небесного, идѣже нѣсть болѣзни ни печали ни воздыханїя, но жизнь безконечная.

Даючи выразъ нашего найглубшого вѣспѣчута и жалю по тѣй тяжкѣй для всѣхъ народѣвъ Австрїйскоугорскои монархїи и для насъ Русинѣвъ стратѣ розпоряджаємъ:

1. По отриманю сего повѣдомленя має кождый душпастирь зарядити, щобы въ церквѣ, взгядно въ церквахъ до ёго парохїи належачихъ, черезъ три дни по собѣ наступаючїй дзвонено въ всѣ дзвоны три разы денно т. є. рано, въ полудни и вечерь.

2. По оголошеню сеи сумнои вѣсти парохїянамъ въ иайблизшу недѣлю або свято, заразъ слѣдующого дня має ся вѣдправити заупокѣйна Служба Божя спѣвана зъ панахидою за душѣ бл. п. Архикнязя Франца Фердинанда и княгинѣ Софіи, на котре то богослуженє кромѣ завѣдомленя правительственныхъ и автономичныхъ властей и школы — де то можливо — вѣрнїй якъ найчисленнѣйше згромадитись виннїй.

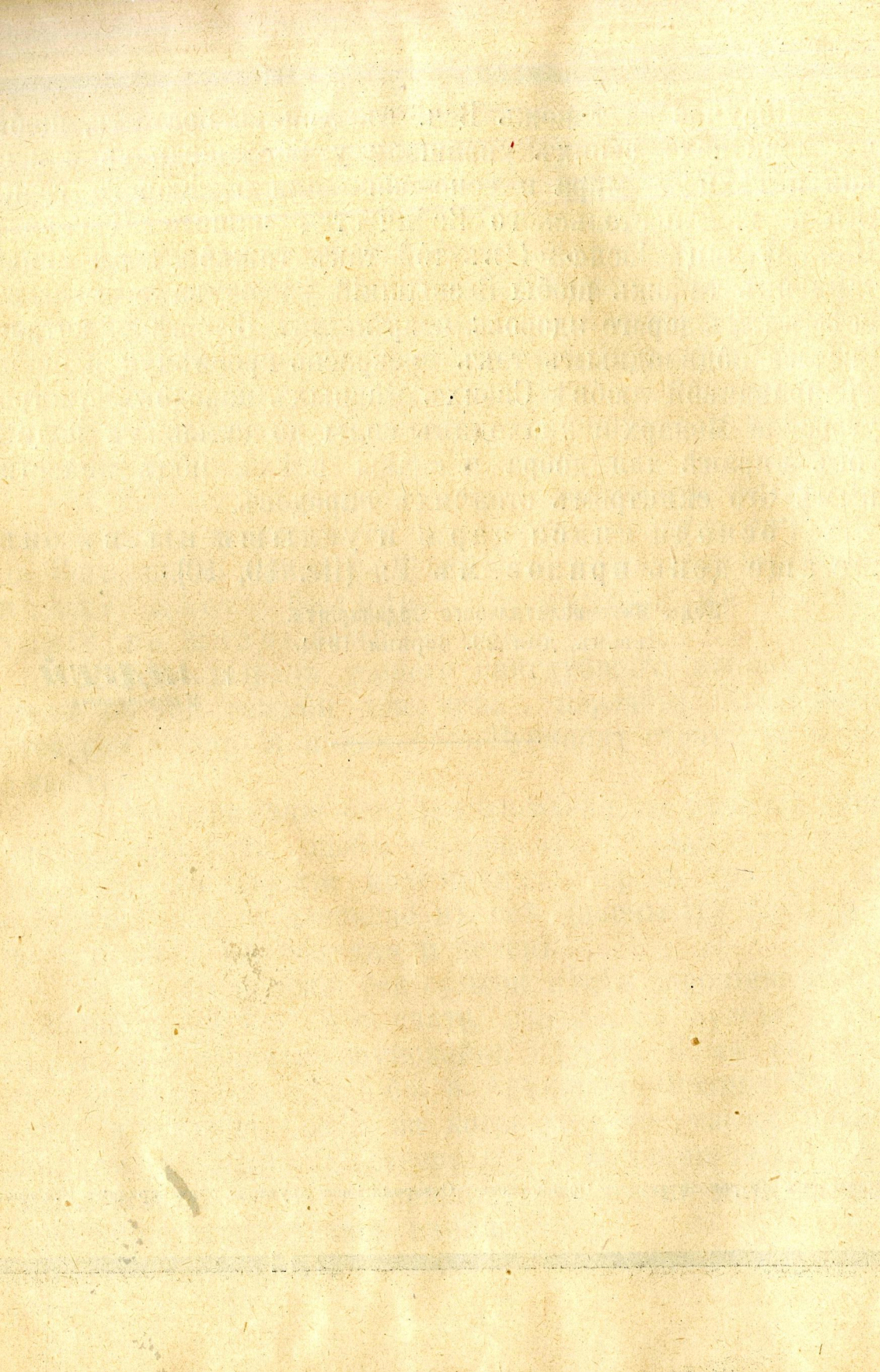
Поручає ся такожъ Всч. въ Христѣ братьямъ, щобы въ молитвахъ своихъ у Бога щедротъ и всякой потѣхи — мира и успокоєня для болѣющаго сердца Ёго ц. к. Апостольскаго Величества нашего Цѣсаря и Пана Францъ Іосифа І въ тѣй такъ тяжкѣ добѣ испытанія, якъ такожъ щобы Всевышній удержувавъ Ёго намъ всѣмъ такъ дорогомъ здоровѣ, вскрѣплявъ Ёго вѣру, котрою Своимъ пѣдвладнымъ такъ прекрасно просвѣчує и щобы въ правдивѣй любви Своихъ вѣрныхъ народѣвъ Австро-угорскои Монархіи находивъ силы до дальшихъ подвиговъ и працѣ для добра и славы всѣхъ пѣдъ милостивымъ Ёго скиптромъ стоячихъ народѣвъ.

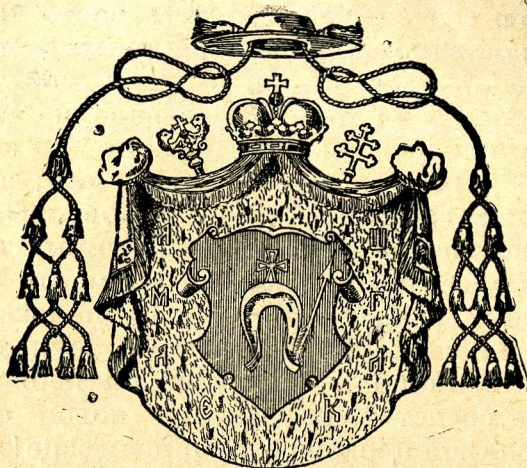
Господи спаси царя и услыши ны въ онъ же аще день призовемъ Тя (Пс. 19. 10).

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. червня 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 23 липня. 1914.

Ч. VIII.

Ч. 46.

Ч. 7159. — О соймовыхъ субвенціяхъ на консервоване старинныхъ церковь.

Митрополитальна Консисторія уважає вказанымъ, звернути увагу Всечестного Духовенства на слѣдуючу справу:

Въ многихъ мѣсцевостяхъ находятъ ся старинні будовы церквей и дзвѣдницъ, деревяніи або мурованіи. Наші люди не знаютъ часто вартости ихъ; а позаякъ тѣ будовы старіи и пѣдупадающіи, уважають ихъ вже погаными и нездалыми, тай радѣ бы ихъ чимъ скорше збурити. Однакъ тѣ будовы суть въ многихъ разяхъ своею архитектурою дуже замѣтніи и заслужують на якъ найдовше удержане: разъ яко памяткы нашего давного стилю, а вѣдтакъ щобы мати въ нихъ старинні взоры для будучихъ церковныхъ будовъ.

На консервоване тыхъ памятниковъ звернули вѣдъ довшого часу особенну увагу власти церковніи и державніи якъ и спеціально основаніи до того институціи (краєва и центральна консерваторія).

Однакъ въ сповненію сеи задачѣ заходить часто та труднѣсть, що не стае на ту цѣль достаточныхъ матеріальныхъ средствъ. Дотычнѣй громады суть по наибѣльше бѣднѣй и ледви можуть спромочи ся на будову новои церкви, а не то щобы вкладали на удержаніе старои. И дѣе ся, що старинна церковь многократно не естъ покрыта достаточнымъ дахомъ, а черезъ се перемакае и гниетъ; що деякѣй зѣпсованѣй части ослабають и загрожують цѣлу будову. Словомъ, черезъ те, що не уживае ся завчасу потрѣбныхъ охоронныхъ средствъ, досвѣдчуемо, що многѣй памятковѣй будовы, котрѣй могли бы еще дуже довго стояти, передъ часомъ розпадають ся и пропадаютъ зъ наибѣльшою для насъ шкодою. А кѣлько то прикростей зазнають громады, коли не мають иншого мѣсця пѣдъ будову новои церкви, а зъ другои стороны не посѣдають средствъ на закупно новои площи або на перенесеніе давнои деревлянои церковцѣ на инше мѣсце! Въ многихъ разыхъ выѣднуе ц. к. Державный Урядъ для памятникѣвъ на такѣй цѣли субвенцію зъ ц. к. министерства; але звычайно суть они малѣй и далеко недостаточнѣй. Наслѣдкомъ того многѣй цѣннѣй памяткѣй пропадаютъ у насъ марно.

Щобы сему станови бодай въ части зарадити, призначе такожь нашъ соймъ що року на ту цѣль певнѣй квоты. И се зовсѣмъ природно. Памятковѣй рѣчи не суть лишъ власностію данои мѣсцевости, але культурнымъ добромъ цѣлого народа и краю. Зрозумѣло, що тягаръ удержанія ихъ не може спадати лишъ на мѣсцевѣй парохіальнѣй комитеты або громады, але належить до цѣлого краю. Однакъ наше Всечестне Духовенство и парохіальнѣй комитеты здавсь мало о сѣмъ жерелѣ знаютъ и майже не корыстають зъ него. Тому звертаемъ на се увагу Всечестного Духовенства и взываемо, щобы въ даныхъ разыхъ старало ся для консервованія старинныхъ своихъ церквей такожь о соймовѣй субвенціи.

Для одержанія соймовои запомогѣй треба постарати ся о фотографичнѣй знимкѣй виду церкви зъ рѣжныхъ ей сторѣнъ (щобы давали повнѣй ей образъ), по можности о фотографію або рисунокъ внутрѣшнихъ ей формъ, при тѣмъ выказати всѣ потрѣбнѣй направи и предложити ихъ кошторисъ. Такѣй петиціи належить вносити до сойму заздалегѣдъ на руки краєвого выдѣлу. Добре було бы повѣдомити о тѣмъ такожь посла дотычного повѣта, щобы сю справу поперѣ.

Всечестне Духовенство розумѣе велику вагу и культурне значѣніе удержанія нашихъ старинныхъ памятникѣвъ. Митрополитальна Консисторія не сумнѣвае ся, що Всечестне Духовенство для достиженія сеи цѣли покористае зъ краєвою помочи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 8. липня 1914.

Ч. 47.

Ч. 7500. — **Заказъ предплачуваня и читаня часописи ;
„Прикарпатская Русь“.**

Понеже часопись „Прикарпатская Русь“ дуже часто выступае ворожо противъ Церкви Христовой католицкой, черезъ що дає згѣршенє вѣрнымъ, зводитъ всѣхъ читающихъ зъ правой дороги и тымъ способомъ захитує неосторожныхъ людей нашего дорогого народа въ ихъ привязаню до церкви католицкой и наводитъ всѣхъ, хотьбы и священникѣвъ, при постояннѣмъ читаню до неохоты противъ церкви Христовой и навѣтъ до утраты вѣры въ правдиву церковь Христову, — проте видить ся Митрополитальный Ординаріятъ споводованымъ, приказати всѣмъ вѣрнымъ такъ священникамъ якъ и свѣтскимъ пѣдъ обовязкомъ послуху, пѣдъ грѣхомъ передъ Богомъ и пѣдъ загроженємъ строгихъ каръ каноничныхъ (супензіи що до священникѣвъ), **щобы тои часописи яко ворожої для найвжнѣйшого добра нашего, якимъ єсть вѣра католицка, не тримали и не читали.**

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. липня 1914.

Ч. 48.

Ч. 475/Ком. — **Скликанє Загальныхъ Зборѣвъ Вѣдпоручникѣвъ
АЕпарх. Клира для справъ вдовичо-сиротиньского фонда.**

Згѣдно зъ предложенємъ Впр. управляющей Комисіи вдовичо-сиротиньского фонда Митрополитальный Ординаріятъ скликує симъ въ силу §. 9 статута в.с. фонда Вѣдпоручникѣвъ Всч. Архієпархіяльного Клира **на Загальнѣ Зборы** въ справахъ вдовичо-сиротиньского фонда **до Львова на день 15. вересня с. р.**

Порядокъ нарадъ Загальныхъ Зборѣвъ буде слѣдующій:

I. По вѣдправленѣи о 7 год. св. Литургіи „О призванє помочи св. Духа“ въ Архикатедральнѣи Церквѣ св. ВМЧ. Георгія зберуть ся Всч. Вѣдпоручники въ сали Засѣданъ Митроп. Консисто́ріи и зложивши свои легітимаціи впишуть свои имена на листѣ до того пригото́ванѣмъ.

II. По вѣдкрытю Зборѣвъ наступить выбѣръ Предсѣдателя Зборѣвъ, котрый покличе зъ помежи Всч. Вѣдпоручникѣвъ двоухъ секретарѣвъ до веденя протокола Зборѣвъ, — почѣмъ слѣдує провѣренє легітимацій Всч. Вѣдпоручникѣвъ на Загальнѣ Зборы и сконстатованє присутности приписаного §. 11 статута числа на листѣ пѣдписавшихъ ся Вѣдпоручникѣвъ.

III. Справозданє Секретаря Комисіи о дѣяльности тоижъ за часъ вѣдъ послѣднихъ Загальныхъ Зборѣвъ.

IV. Справоздання: а) Касієра о станѣ касовомъ; б) шконтруючої Комисіи о переведенныхъ шконтрахъ касы фонда и внесеніе тоїжъ що до удѣлення абсолюторіи уступаючій Комисіи управляючій.

V. Справозданіе управл. Комисіи въ справѣ ухвалѣ послѣднихъ Загальныхъ Зборівъ.

VI. Внесеніе управл. Комисіи.

VII. Евентуальні предложенія, внесеніи Всч. Клиромъ и Всч. Вѣдпоручниками.

VIII. Прошенія о заповоги и т. п.

IX. Выбѣръ секцій: а) касовой, б) администраційной; в) петиційной и г) на случай потребности и другихъ секцій.

Секціи обрадувати будуть въ комнатахъ на пресвитеріи.

По перервѣ.

X. Справозданія секцій, дискусія и остаточне рѣшеніе справъ предложенныхъ.

XI. Выбѣръ новой Комисіи управляющей фондомъ (6 членѣвъ-засѣдателѣвъ, 2 заступникѣвъ, секретаря, касієра и контролѣора) и выбѣръ шконтруючої Комисіи на слѣдующій тримѣстный періодъ.

XII. Вѣдчитаніе и пѣдписаніе протоколу и закрытіе Загальныхъ Зборівъ.

Внесенія поодинокихъ Всч. Вѣдпоручникѣвъ якъ и рѣшенія Соборчикѣвъ деканальныхъ мають бути пѣсля дотеперѣшной практики найменше 8 днѣвъ напередъ предложеніи на письмѣ управл. Комисіи для переданія ихъ Загальнымъ Зборамъ.

Подаючи тоє до вѣдомости Всч. Архієпархіального Клира, Митрополитальный Ординаріятъ взывавъ Всч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ, щоби завчасу споводовали выбѣръ нового (взглядно потверджене дотеперѣшного) вѣдпоручника Всч. Клира кондеканального на Загальні Зборы въ справахъ вдов.-сирот. фонда, котрому сейчасъ на Соборчику выставити належить грамоту его выбору для вылегітимованія ся на Загальныхъ Зборахъ.

О выборѣ Вѣдпоручника и о евентуальныхъ ухвалахъ Соборчика що-до вдов.-сирот. фонда належить сейчасъ а найпѣзнѣйше до 8 днѣвъ передъ Загальными Зборами Митроп. Ординаріату донести.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 13 липня 1914.

Ч. 49.

Ч. 7484. — Въ справѣ упорно залягающихъ зъ датками до вдов.-сирот. фонда.

Комисія вдовичо-сиротиньского фонда предложила Митрополитальному Судови церковному выказъ священникѣвъ упорно залягающихъ зъ датками до фонда вдовичо-сиротиньского зъ прошенемъ о потягнене упорныхъ рестантѣвъ до вдов.-сиротиньского фонда до вѣдѣчальности за занедбане выповненя ихъ зобовязанъ.

Вслѣдъ того рѣшивъ Митрополитальный Судъ церковный сею дорогою завѣзвати всѣхъ тыхъ Отцѣрь, що залягають зъ датками до вдовичо-сиротиньского фонду, вырѣзнати тѣ залеглости по конецъ вересня бѣжучого року, бо въ противнѣмъ случаю оголосить ся ихъ имена и потягне ся ихъ до каноничного поступованя за недодержане торжественного зобовязаня ся.

Вѣдъ Митрополичого Суду Церковного.

Львѣвъ, дня 20. липня 1914.

Ч. 50.

Ч. 491/Ком. — Въ справѣ уплатъ даткѣвъ до вдов.-сирот. фонда.

Поновляючи свои въ справѣ уплатъ даткѣвъ до вдов.-сир. фонда давнѣйше выдані розпорядженя, Митроп. Консисторія взывае симъ Всч. Настоятелѣвъ Деканатѣвъ и декан. Комисарѣвъ вдов.-сир. фонда, щобы, — зъ уваги на тоѣ, що уплата залеглостей и текучихъ даткѣвъ до фонда не въ тѣй мѣрѣ до головной касы wpłyває, якъ того wymagaе интересъ фонда и свящ. вдовѣвъ и сирѣтъ, — при кождѣй случайности, особливо же на Соборчикахъ и при осмотрахъ деканальныхъ настѣйчиво жадали вѣдъ подчиненого Всч. Духовенства уплаты текучихъ даткѣвъ, звычайныхъ и надзвычайныхъ, якъ и рестанцій за мин. лѣта. Упорныхъ подъ тымъ взглядомъ належитъ Митр. Консисторіи выказувати.

Ожидаетъ ся вѣдъ Всч. Ур. Дек. и Ком. вдов.-сир. фонда въ томъ дѣлѣ справозданя до кѣнца серпня с. р.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 17. липня 1914.

Ч. 51.

Ч. 7117. — Оголошене речинця до рукополагання пресвитерівъ.

Для рукополагання въ пресвитери опредѣляе ся речинець на день 15-го вересня 1914, въ котрѣмъ то дни рано кандидаты стану духовного мають лично явити ся въ Митроп. Ординаріатъ.

Желаючи къ тому приступити мають въ цѣли принятя до дому пресвитеріального въ непереступнѣмъ речинци до 10-го вересня с. р. включно внести свои поданя посредствомъ дотычного Всч. Уряду деканального, котрѣ слѣдующими свѣдоцтвами належить заосмотрити:

1) Свѣдоцтвомъ моральности и поведеня, выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный, котре въ запечатанѣй ковертѣ предложити належить.

2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ стану духовного або по належить до стану вѣйсового, або що ему прислугуе увзгляднене §. 25 закона о загальнѣй краєвѣй оборонѣ.

Такожъ мають кандидаты стану духовного хочащѣ бути приняті до дому пресвитеріального выказати ся, що уплатили до фонду вдовъ и сирѣтъ Архіепархіи Львѣвской приписані квоты.

Яко задатокъ на удержане мають при принятю до дому пресвитеріального зложити квоту 30 кор., котра буде имъ звернена, коли ц. к. Намѣстництво признасть имъ приписану квоту на удержане въ домѣ пресвитеріальнѣмъ.

Не выповнившій котрого будь зъ повысшихъ условій, не будутъ безвзглядно приняті до дому пресвитеріального, якъ такожъ и тѣ, котрымъ ц. к. Намѣстництво не признасть титулъ стола.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 8. липня 1914.

Ч. 52.

Ч. 7459. — Оголошене речинця до вношеня прошень о принятѣ до гр. кат. дух. семинаріи.

Кандидаты стану духовного зъ Архіепархіи Львѣвской, що бажають бути принятыми до Львѣвской гр. кат. духовной семинаріи, мають предложити свои прошеня Митроп. Консисто́ріи до дня 1. вересня с. р. и долучити до тыхъ слѣдующі свѣдоцтва:

1) Свѣдоцтво дотычного уряду парохіального, що проситель есть сыномъ законно вѣнчанныхъ родичѣвъ, гр. кат. обряда и въ томъ обрядѣ зоставъ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества вѣдъ дотычного уряду парохіального або деканального — подтверждено ц. к. Староствомъ.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвчихъ школъ гимназіальныхъ зъ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а коли проситель черезъ слабѣсть або яку иншу причину залишивъ бувъ пѣвчихъ наукъ пѣвче або и довше, то має свѣдоцтвомъ выданнымъ вѣдъ дотычного уряду деканального и вѣдъ ц. к. Староства доказати, де въ томъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво моральности стверджено вѣдъ взглядного уряду деканального, въ якомъ кромѣ поведенія просителя має бути такожъ выражено, що есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске, посвѣдчаюче о здоровю просителя и о вѣдбутѣй природной або щепленой вѣспѣ.

6) Посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до войсковой звязи.

Кандидатамъ, котры мають слабу квалификацію, не мають матуры або належать до иншихъ Епархій, зверне ся до 15. вересня ихъ поданія безъ успѣху на адресу тыхъ урядѣвъ парохіальныхъ, въ обрубѣ котрыхъ мешкають — и тѣ кандидаты не потребуютъ очевидно являти ся до елекціи. Всѣ прочіи мають дня 22. н. ст. вересня 1914 т. е. въ второкъ о 8 год. рано явити ся въ Архикатедральной Церквѣ св. ВМ. Георгія, тамъ выслуhati зъ набожностію св. Литургіи а потѣмъ зѣбрати ся въ назначеной до того сали въ цѣли пѣдданія ся испытови зъ спѣву церковного и головныхъ основъ христіаньской вѣры. При томъ примѣчае ся, що знаучі гармонійный спѣвъ, будутъ при рѣвныхъ прочихъ услѣвахъ скорше увзглядненіи при принятіи до заведенія, але за те будутъ обовязані дальше въ гармонійномъ спѣвѣ вправляти ся и на кожде вѣзване Всч. Ректорату семинаріи въ томъ же спѣвѣ безусловно участь брати. Дальше въ дни вѣдъ Всч. Ректорату означеномъ мають назначеніи до принятія кандидаты пѣддати ся осмотрови лѣкаря заведенія що до стану здоровья.

Наконецъ має кождый кандидатъ стану духовного при принятіи до семинаріи выказати ся власнымъ молитвословомъ іерейскимъ и Изборникомъ Службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязуе такожъ кандидатѣвъ духовного стану, що вже були питомцями духовной семинаріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 20. липня 1914.

Ч. 53.

Ч. 7558. — Оголошене конкурсу на запомоги для убогихъ церковъ.

На прошене Видѣлу Товариства им. св. Ап. Петра у Львовѣ подає ся до вѣдома слѣдуюче:

„По мысли § 2. г. статута і ухвали Загальних Зборів з дня 29. червня б. р. якою признано з фондів Товариства квоту 3400 корон до роздачі на запомоги для убогихъ церков, Виділ Товариства розписує отсим конкурс з речинцем до 31. серпня б. р.

Прошеня виготовлені дотичним Урядом парохіяльним з заподанем висоти, рода і точним зазначенем ціли, на яку тая запомога має бути уділеною, належить вносити до власного Уряду деканального для заяви свого удобрення.

Уряди деканальні знова надішлють їх найпізнійше до 5-го вересня до Виділу Тов-а за посредством Митрополичої Консисторії.“

Вѣдъ Митрополитальнои Консисторіи.

Львовѣ, дня 22. липня 1914.

Ч. 54.

Ч. 7373. — Оголошене конкурсу на 8 мѣсць въ Институтѣ СС. Василиянокъ зъ фундаціи бл. п. Кардинала Сембратовича.

Розписує ся конкурсъ на 8 мѣсць зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ СС. Василиянокъ зъ речинцемъ до 10. серпня 1914 зъ тымъ, що кандидатки, котрѣ вѣдповѣли вповнѣ вимогамъ въ минувшѣмъ роцѣ, мають першеньство и на сей рѣкъ. При тѣмъ пригадує ся, що услѣва принятя позѣстають незмѣненѣ, якъ попередъ. О першій з мѣсця стипендіи можуть убѣгати ся сироты належачѣ до родины бл. п. фондатора, о другій з дѣтки священиковъ, а о два — походячі зъ свѣтского стану.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 22. липня 1914.

Ч. 55.

Ч. 7090. — Поручене видавництва Тов-а св. Ап. Павла.

Выдѣлъ Тов-а св. Ап. Павла приславъ тутъ на дняхъ прошене о оголошене въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ слѣдующого оповѣщеня:

„Заходом Тов-а св. Ап. Павла у Львові видано отсі нові книжки:

1) „Ювильейна книга“ в трех сотні роковини смерти Митрополита Іп. Пстія, стор. VІІІ. 169; ціна 2 кор., на яку складають ся праці, відчити і реферати, що тикають житя і діяльности Іп. Потія.

2) Найбільший ворог емігрантів“ (о пиянстві) ціна 5 фен.

Книжки можна набути в канцелярії Тов-а, Львів, улица Коперника ч 36“.

Книжки сі поручас ся як найтеплійше Всч. Духовенству и Вѣрнымъ до набутия.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. липня 1914.

Х р о н и к а.

УМѢЩЕНЯ.

Сотрудництва отримали 00.:

Ч. 6811. — Михаилъ Кушкевичъ неопресвитеръ въ Яблонѣвъ, Ч. 7170. — Николай Салій експон. въ Заднишѣвъцѣ.

Завѣдательства отримали 00:

Ч. 6509. — Іоанъ Заверуха въ Островѣ, Ч. 6633. — Д-ръ Левъ Скобельскій въ Жидачевѣ, Ч. 6993. — Левъ Абрисовскій въ Яхторовѣ, Ч. 7169. — Петро Кіжикъ въ Лубянкахъ выжныхъ, Ч. 7171. — Евгенийъ Кароль въ Микулинцяхъ.

Канон. институцію отримавъ:

Ч. 6895. — Всч. о. Димитрій Шуль на Бруховичѣ.

В. ц. к. Правительство призвѣло дотацію для прив. сотрудникѣвъ на 1 рѣкъ:

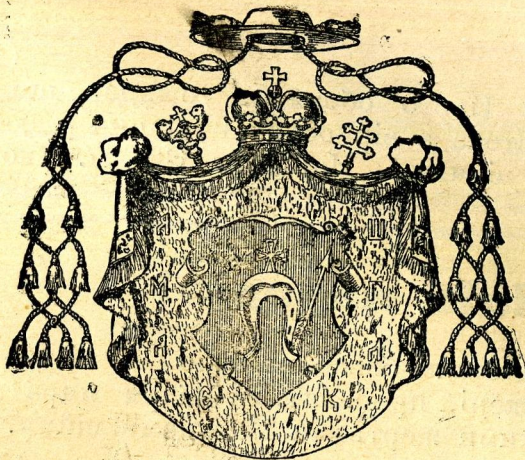
Ч. 6475. — въ Пониковици малѣй, Ч. 6476. — въ Желеховѣ вел., Ч. 6781. — при церквѣ св. Параскевіи въ Львовѣ, Ч. 6782. — въ Залуквѣ, Ч. 6783. — въ Гриневѣ, Ч. 6806. — въ Воли довголуцкѣй, Ч. 6994. — въ Мизуни, Ч. 7066. — въ Долинѣ, Ч. 7291. — въ Грабѣвъцяхъ, Ч. 7353. — въ Подмихайлю, Ч. 7352. — въ Новици.

Некрологія.

- Ч. 5396. — О. Сильвестеръ Богачевскій, парохъ въ Петранцѣ, померъ дня 18. мая 1914 р.
Ч. 7065. — О. Юліанъ Зубрицкій, парохъ въ Яхторовѣ, померъ дня 29. червня 1914 р.
Ч. 7194. — О. Изидоръ Райтаровскій, деканъ и парохъ въ Лубянкахъ нижныхъ, померъ дня 8. липня 1914.
Душѣ Ихъ поручає ся молитвамъ Всч. Клира.

Вôдъ Митрополитального Ординаріята.
Львôвъ, дня 23. липня 1914.

Андрей Бълецкій
офіціалъ
о. Михаилъ Яцковскій
канцлеръ.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѣчникъ XXVI.

Выдано дня 30 липня. 1914.

Ч. IX.

Ч. 56.

Ч. 34/орд. — Пастирский Лист з нагоди війни.

АНДРЕЙ ШЕПТИЦКИЙ

Божю Милостию і сьвятого Апостольского Престола Благословенем Митрополит Галицкий, Архієпископ Львівский, Епископ Каменця Подільского

Всім вірним мир о Господі і Архієрейске благословенє.

Наймилостивійший наш Монарх відозвав ся до всіх народів своєї держави, вияснюючи причини, які змусили Його на старости літ виповісти війну Сербії. З надією на Божу поміч, з довірем до народів, над якими від 66 літ панує, сповняючи по християнськи

Богом наложені на Нього обов'язки, очікує, що всі згуртуємося довкруги Його престолу з вірністю підданих а любов'ю і вдячністю дітий, для оборони вітчизни. Маніфест Ёго ц. і кор. Величества так звучить :

До Моїх народів !

Моїм найщирішим бажанням було — ті літа, котрі Мені ще ласкою Божою суджені, присвятити ділам мира та захистити Мої народи перед тяжкими жертвами і трудами війни.

Та Провидіння судило инакше.

Затії переповненого ненавистю противника приневолюють Мене по довгих літах мира, хватити ся озброєння, щоби зберігти честь Моєї Монархії, охоронити її повагу і могутність та забезпечити її стан посідання.

Королівство Сербії, що від перших початків своєї державної самостійності аж по найновіші часи зазнавало від Моїх Предків і від Мене підмоги і попертя, забуло те скоро і з невдякою вступило вже перед літами на дорогу явної ворожнечі проти Австро-Угорщини.

Коли Я по трох десятиліттях благодатної мирної праці в Боснії і Герцоговині розширив Мої володарські права на ці краї, викликало отсе Моє розпорядження в королівстві Сербії, котрого прав нічим не порушено, вибух безмежної пристрасти і найлютішої ненависти. Моє правительство покористувалося тоді благородним правом сильнішого, та в далекоідучім потуранні і лагідності зажадало від Сербії лише зменшення її війська до мирного стану, як також приречення, що на будуче буде поводити ся мирно і приязно.

Коли Сербія перед двома роками вела боротьбу з турецькою державою, Моє правительство, кермуючи ся тим самим духом поміркованості, обмежило ся до береження найважливіших житєвих умовин Монархії. Сему становищу мала Сербія в першій ряді завдячити, що досягнула цілі війни.

Отся надія, що сербське королівство оцінить терпеливість і миролюбність Мого правительства та додержить свого слова, не здійснилася.

Все вище бачу полум'я ненависти проти Мене і Мого Дому, все яснійше виступає змагання, щоби насильно відірвати невідлучні області Австро-Угорщини.

Злочинні крамоли сягають поза границю, щоби на полудневій сході Монархії підкопати основи державного ладу, аби той народ, котрому Я в батьківській любові присвячую Мою повну печальність, вахитати в його вірності до Дому Володаря і до Вітчизни, збаламу-

тити підростаючу молодіж і підбурити до злочинних вчинків божевілья і головної зради.

Цілий ряд атентатів, пляново приготовлений і переведений заговор, котрого страшний успіх поцілив в саме серце Мене і Мої вірні народи, вказує на той далеко видимий кровавий слід скритих під-ривів, що в Сербії започатковано і звідтам ведено.

Отсю невиносиму крамолу мусить ся здержати, сим безнастанним визовом Сербії мусить ся покласти край, коли честь і достоїнство Моєї Монархії мають остати ненарушені, та її державний, господарський і військовий розвиток має бути збережений перед постійними потрясеннями.

Надармо намагало ся Моє правительство ще вповільне осягнути сю ціль мирними способами, та Сербію серйозним упімненем спонукати, аби з тої дороги завернула. Сербія відказала уміркованим і справедливим домаганням Мого правительства і відкинула виповнене тих обовязків, котрих виконане творить в житю народів і держав природну і конечну підставу мира.

Тому Я мушу так поступити, щоби силою оружя створити конечні запоруки, що Моїм державам мають забезпечити супокій в нутрі і тривалий мир на внї.

В отсій важкій годині Я вповні сьвідомий цілої далекосяглости Моєї постанови та Моєї одвічальности перед Всевишнім. Я все про-вірів і розважив.

Із супокійною совістю ступаю на той шлях, який вказує Мені обовязок.

Уповаю на Мої народи, що у всіх бурливих часах горнули ся все коло Мого Престола в згоді і вірности та завсїгди були готові до найтяжших жертв за честь, велич і могучість Вітчизни.

Уповаю на австрійсько-угорську хоробру та переняту повним посьвяти одушевленем оружну силу, та уповаю на Всевишнього, що пішле побіду Мому оружю.

Франц Йосиф в. р.

Штірк в. р.

Важке слово Старця на престолі Габсбургів найшло і у нас відгомін, на який заслугує.

Настала хвиля, в якій жертвою майна і крови маємо доказати нашу вірність для Його осьвяченої особи, для династії і престола.

Знаємо добре, що весь наш нарід совісно і сьвято сповнить свій обовязок.

Нїхто з нас не забуде вдячності для сеї Габсбургської австрійської держави, в якій ми нашли свободу віри і народности і розвій

Нашої національної культури. Ми певні, що не знайдеться ніхто між нашими людьми, який забув би, що з державою і династиею Габсбургів в'яжуть нас давні і сьвяті зв'язи: спільна нам доля і недоля і спільна будучність.

А сповнене обов'язку вірних підданих тим легше, коли на престолі сидить Маєстат улюбленого нам всім Монарха і Отця, який наш нарід вітцівською любов'ю пригорнув і все за його добро старався і до того добра стільки причинився. Знаємо про те, що руські полки сповнять відповідно до давних традицій свої обов'язки і хоробро підуть в бій за вітчину.

В тій поважній хвилі яко ваш Єпископ і Душпастир, відзиваємося до Вас, жовнірів, цокликаних під оружжя, і до Вас, що дома лишаєтеся. Нехай Боже слово, наша молитва і наші благословенства стоять при Вас в хвилі сповнення важкого обов'язку, злученого може для многих з жертвою життя.

Ви, що у бою що-дня наражені на смерть, пам'ятайте заховувати серце чисте від гріха, будьте все готові ставати перед Божим престолом і здавати справу з цілого життя. Хоробро сповніть обов'язки! Побіда певна, а справа сьвята!

А Ви, що лишаєтеся дома, усильними молитвами просіть о ласку з неба і благословенство для тих, що проливають кров за вітчину. Ми всі в руках доброго Отця-Бога, в Нім ціла наша надія, — надія, що здорово вернуть наші діти, які нині ідуть в огонь, — надія, що побідимо.

Моліть ся за Найяснішого нашого Пана, Цісаря Франца Йосифа. Побожним життєм, здержностію від всякого гріха, від пиянства, людської кривди, нечистоти і всякого діла, яким Ви могли би не ласку Богу на себе стягнути, совісною працею, тим усильнішою, коли лишається мало рук до праці, побожним відвіджуванням Церкви, вимолюйте Божого благословенства для Найяснішого Пана, для нашого війська, для тих Братів наших, що будуть проливати кров за вітчину. Чекають нас місяці тяжкі, повні болів і хрестів, та опісля ясна побіда і красша доля. Будемо бороти ся за волю нашого народу, за сьвяту справу віри. З нами Бог!

На час війни розпоряджуємо слідуєче:

1) В кожду неділю і сьвято, аж до скінчення війни, мають всі сьвященники наших Епархій, так сьвітські як і монахи прилучати до Служби дня Службу „Во время брани“ о побіду.

2) По заамвонній молитві в Неділі і Сьвята при виставлених Сьв. Тайнах будуть співати ся Суплікації.

3) По кождій тихій Службі Божій кождий сьвященник відмовить 3 рази „Отче Наш“, 3 рази „Богородице Діво“ і „Подъ Твою Милость“ за Цісаря і військо, за побіду і мир.

4) Церкви що-дня будуть вечером отворені а Отці духовні будуть заохочувати людей до відвиджування Ісуса Христа укритого в сьв. Тайнах і до молитов, та будуть вірним давати можливість як найчастійшого приймає сьв. Тайн.

5) Всім священикам поручаємо вірних заохочувати до складок на ранених на війні на руки Ординариату для Товариства Червоного Хреста, до опіки і жертв над родинами тих, що пішли на війну.

6) Письмо се буде відчитане найближшої неділі у всіх Церквах АЕпархії.

7) Духовенство не залишить інформувати родин покликаних, як мають старати ся о признану державою денну поміч в часі війни і підтримувати надію вірних, патріотичного духа, бодрість, відвагу, супокій. Не мають чого боятися ті, що ждуть певної сьвітлої перемоги.

8. Всч. Отці поучать нарід, що в часі війни, як довго того роботи в полі вимагають, устає право церковне, яке наказує тяжкі роботи в неділі і сьвята, та рівночасно надає ся їм власть в міру потреби розрішати зголосивших ся від постів.

В кінці пригадує ся Всч. Духовенству обовязок резиденції, хіба — що Власть инакше зарядять.

Благословляють Гда нашего Ииса Христа и любви Бга и Свята и причастие святого Дха, буди съ всеми ками. Аминь.

У Львові, дня 29 липня 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополит.

Ч. 57.

Ч. 35/орд. — В справі збирання збіжжя і засівів.

Час воєнний, — то хвиля, в якій наше життя з віри дає нам більше нагод, вкладає на нас більше обовязків, виконуваних християнських чеснот любови ближнього. Коли наші братя на полі бою виконують свій повний чести і посвяти горожанський обовязок, ми, що лишили ся дома, маєм зглядом них и вітчизни рівно важний обовязок до сповнення. Коли они стають в обороні нашого Найяснішого Монарха і нашої австрійської держави і вітчизни, — ми повинні поділити і облегчити їх журбу о полишену родину і о хліб в полі, та засіви.

Тому в ім'я Христове вкладаєм на наше Всечесне Духовенство і всіх людей доброї волі християнський і горожанський обовязок заопікувати ся родинами остаючими без опікунів і кормителів, без сил робучих і без худібки.

Поручаєм ближшим і дальшим кривним і прихильним сусідам опіку над безборонними жінками і дітьми, їх обійством, огородами

і полями і їх охорону перед всякою кривдою. Всечесні Отці, зволять стати для них в першій мірі Вітцями-опікунами і где буде потреба і можливість в порозуміню з громадским начальництвом устанавлять людей чесних і певних тимчасовими опікунами безпомічних родин і рівночасно допоможуть їм до виеднання запомоги для них призначеної.

Друга справа, то зібране хліба з поля.

В нивішну хвилю жнива мають велике значіне не лишень для виживленя поодинових родин і сіл, але і для запровіантованя армії, стоячої в поли і для цілого населеня. Зібране в пору хліба і паші важне на тепер і на слідуючий рік так само, як і осінні засіви. Коли би ми тепер не зібрали того, що вродило ся і не засіяли на зиму, моглибсьмо мати на слідуючий рік голод. Тому пригадуєм у ту пору давний звичай нашого народа взаімної помочи „толокою“.

Єще, Богу дякувати, лишило ся тільки сил робучих дома, що при добрій волі и Божій помочи дасть ся в пору і зібрати і засіяти і своє і ближнього. З радостю Ми прийняли до відома, що в богатьох місцевостях нашого краю добрі люде порішили збирати хліб наперед тих, котрі пішли на війну, а потім свій. Благословим їх за се християнське и горожанське діло — і хочемо, щоби они стали добрим приміром для всіх громад і парохій. Тому відкликуємо ся до нашого повного посвяти і патріотизму Духовенства і поручаємо Їму широку і скору ініціативу в тім напрямі, щоби всюди потворили ся комітети взаімної помочи в полевих роботах. Більші парохії можна поділити на кілька частий і віддати провід в акції ратунковій в благородні і енергічні руки а прочих теплим словом і приміром згортувати біля них. Таким чином через відповідний поділ і концентрацію сил акція зискає на часі і успіхах.

Наше становище священників і душпастирів Христових вимагає від нас, Всечесні Отці, в ту хвилю посвяти і діл. В наших руках повинна спочивати та благородна і важна акція. Где ми самі не в силі, там поставмо других, бо потреба нагла. Заохотім і шкільну молодіжь до полевих робіт, зглядно до помочи в них. Хто має коні, нехай у таку пору не чекає на велику просьбу ані на заплату: нехай допоможе з поля звести, гиорати і засіяти. У кого єсть молодільня, той нехай допоможе вимолотити збіже. Спільними силами, *viribus unitis*, працюймо тепер всі на славу Нашого Великодержавного Монарха і нашої славної вітчизни, помагаймо тим чином нашій хоробрій армії і нашим братам, що кров і жите за нас жертвують. Ділаймо діла християнського милосердя Христа ради!

Від Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 29. липня 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополит.

Ч. 36/орд. — **В справі „Червоного Хреста“.**

Понеже надії на удержанє мира не сповнили ся і Найяснійший Наш Цісар і Пан помимо свого великого і загально славимого миролюбія приневолений був заапелювати до оружя і покликати вірних синів своїх до оборони вітчизни, а понеже межи покликаними суть наші братя і рідня наша, протое спадає на нас той довг і обовязок, щоби тим, що жертвують за нас і за вітчизну жите своє, улекшити той великий і важний обовязок і подати їм поміч в сповненю тої взнеслої і великої задачі.

Находячі ся в бою можуть віднести рани, легко можуть прийти в небезпеку утрати життя, а ту в тих обставинах і в таких хвилях скоро поміч і підмога єсть нашим сьвятим обовязком. Задачу тоту сповняє Товариство „Червоного Хреста“, проте препоручаєм Всч. Духовеньству, щоби до того Товариства самі приступали і вірних до приступлєня горячо заохочували і споводовували. Пожаданим єсть також, щоби принимали на себе обовязок ранених і хорих у себе принимати і їм потрібне заосмотрене і опіку уділювати, а також щоби і полишеним їх найблизшим дітям і родині щирю і охочу підмогу і поміч радо і зі всею готовостию подавали. До того завзиває Митрополитий Ординарият Всч. Духовеньство і Вірних як найгорячіше. Окажім ся ту вірними і горячо любячими і готовими всякі жертви понести за Нашого Найдобротливішого Цісаря і Пана, за Їго всеславну Династию і за честь і славу Австро-Угорської Монархії. Поспішим з офірами, бо хто дає скоро, того даток має більшу, бо подвійну вартість. Митр. Ординарият має повну надію, що той поклик тепло відібе ся в серцях всего Духовеньства і всіх Вірних. Сповнім той обовязок всі, висьвідчаймо милость, а сподобимо ся милости у всемилостивішого Творця і о тую то милость всі єдинодушно і єдиним серцем в тих тяжких часах Бога умоляймо і до Пречистої Матери Божої і до Її всеможного ходатайства яко до найлучшої Нашої Матери, до Її опіки і до покрову прибігаймо.

Від Митрополитального Ординарият.

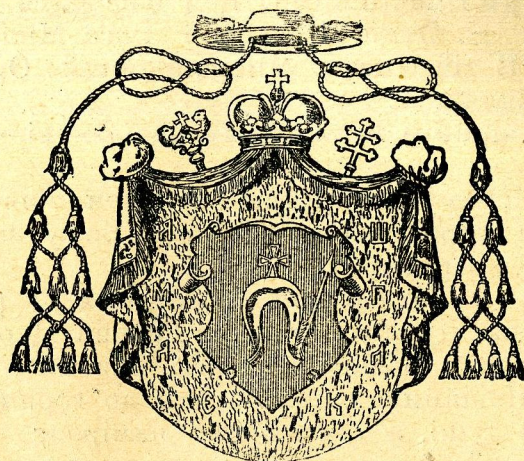
Львів, дня 29 липня 1914.

Андрей Білецький

офіціал

о. Михайл Янковський

канцлер.

Львівсько-Архиєпархіальні ВІДОМОСТІ

Річник XXVI.

Видано дня 22. серпня 1914.

Ч. X.

Ч. 59.

Ч. 8142.— В справі поминального богослуження по бл. п. Папі Пію X

До Всечестного Духовенства Архиєпархії.

Митрополитальний Ординарият подає до відомости Всч. Урядів парохіяльних, що в ночі о 1 годині 20 минут на 20. серпня сего року упокоїв ся о Господі

СВЯТІЙШИЙ ОТЕЦЬ
ПАПА ПІЙ X.

Сей „пламень згнѣнный“, котрий розпалив серця вірних Христових любовю до Божественного Спасителя через впроваджене щоденного сьв. Причастія. його Імя буде славно згадувати ціла Вселенна.

В жалю за Тим Найліпшим Отцем належить нам заносити найгорячіші молитви до Отця Щедрот і Бога Милости о блаженний упокій Ёго душі. В тій мисли Митрополичий Ординарият поручає всім Урядам парохіяльним:

1) оголосити вірним в слідуючу неділю вість о смерті Сьвят. Отця,

2) зарядити через три дни три рази денно звоненє во всі звони,

3) відправити торжественну Службу Божу за упокій душі покойного вселенського Архиєрея,

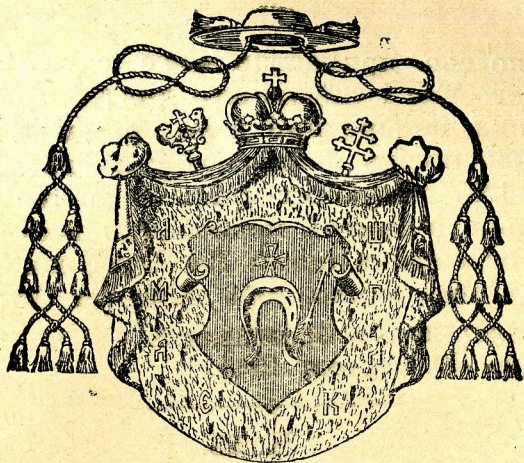
4) відправити в четвер дня 27. серпня б. р Службу Божу о призваня помочи сьв. Духа до вибраня Голови Церкви.

При одній Службі Божій належить пояснити вірним житє і діяльність Великого Покійника і заохотити до горячих молитв за блаженний упокій Ёго душі, а також на наміренє щасливого вибору Папи.

Від Митрополитального Ординарята.

Львів, дня 21. серпня 1914.

† **АНДРЕЙ**
Митрополит.

Львівсько-Архиєпархіяльні ВІДОМОСТІ

Річник XXVI.

Видано дня 22. серпня 1914.

Ч. XI.

Ч. 60.

Ч. 8077. — Візване всіх сьвященників до повороту з урльонів.

З огляду на теперішнє положенє в краю Митрополича гр. кат. Консисторія відкликує всі відпустки уділені на час фєрий і взиває всіх Всч. Отцїв: Парохів, Катихитів, сотрудників і прочихъ, які небудь церковні уряди справуючих, щоби безпроволочно вернули на свої місця призначєня і були готові до кожної душпастирської помочи.

Від Митрополитальної Консисторії.

Львів, дня 18. серпня 1914.

Ч. 61.

Ч. 7909. — Дуже велике улекшенє взглядом сповіди, до позисканя відпустів приписаної.

Доси було взглядом сповіди і причастия до позисканя відпустів дозволено, причащати ся і в оден день, а сповідати ся і в оден або два дни перед відпустом. Тепер же св. Отець Пій Х декретом з 23. цвѣтня 1914 (Acta Ap. Sedis VI 308) ще много більше дозволив т. є. що сповідь, до позисканя якого відпусту потрібна, може в котрийбудь з вісім днів відпуст попереджаючих, відправити ся; но з винятком, если би треба, щоби хто з вірних, після розумного суду Сповідника, инакше поступив.

Відомо єсть, що в разї, если в той сам день два або більше відпустів суть дозволені, при котрих до кожного сповідь і причастие єсть приписане, то тогди одна сповідь і одно причастие вистарчає до позисканя всіх їх. Но прото із дозволеного *попереднього* причастия і сповіди слїдує:

1) Кожде одно сьв. причастіє може служити не лишь до всіх відпустів того самого але і слідуочого дня; бо до відпустів того слідуочого дня вільно в попередний день причащати ся. І

2) кожда одна сповідь може служити не лишь до всіх відпустів того самого але і всім слідуочих днів; бо до відпустів всіх тих всім слідуочих днів вільно в тамтой попередний день сповідати ся.

Предлажаче оголошене нехай Вч. Отці занотують при головній науці о відпустах в Відомостях 1913 ч. 94 (ст. 137).

Від Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 20. серпня 1914.

Ч. 62.

Ч. 7911. — Взглядом впису до книги брацкої новопринятих членів якого небудь брацтва канонно установленого і відпустами наділеного.

Доси був при всіх властивих брацтвах канонно установлених і відпустами наділених, впис до книги брацкої до прийняття членів так конечним, що без такого впису прийняте не було правосильне і дотичні члени не могли відпустів брацтва позискувати.

Тепер же сьв. Отець Пій Х декретом з 23. цвітня 1914 (Acta Ap. Sedis VI 307) уділив насамперед санацію всіх браків, котрі доти зайшли взглядом впису в книгу брацку вірних, до якого небудь побожного стоваришеня принятих. А дальше заявив сьв. Отець, що повістає і надальше так як доси, обовязок в совісти, вписування новопринятих членів в книгу брацку; однакож вірні тим самим, що суть приняті від того, хто має власть до приймання, вже яко правосильно приняті мають ся уважати в тім вигляді, що можуть відпусти позискувати і в інших добрах духовних брацтва участвувати, хотьби імена їх з якої небудь причини в книгу брацку не були вписані.

З того видим, що **впис в книгу брацку не має ніколи залишати ся**, хоть і впис той надальше не єсть вже конечний до позискування відпустів і участвованя в духовних добрах брацтва. А то з слідуочих двох причин:

1) Бо єсть виразна воля сьв. Отця, щоби дотеперішні приписи взглядом впису в книгу брацку і надальше все заховували ся, і до вписаня того Настоятель приймаючий *в совісти обовязаний єсть* Акромі того

г) впис в книгу брацку робить дійстне правосильне прийняте в кождім разі найпевнішим; в разі же, если того впису нема і еслиби ніякої иншої *внїшньої ознаки* прийнятя з сторони Настоятеля не було, то прийняте булоби такої неважне. З сих двох причин впис в книгу очевидно ніколи не має залишати ся.

Предлажаче оголошене нехай Вч. Отці занотують при Відомостях 1913 ч. 81 (ст. 122) о услївах правосильного прийнятя до брацтв.

Від Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 20. серпня 1914.

Ч. 63.

Ч. 544/Ком.— Відкликане Загальних Зборів Відпоручників Клира для справ вдов.—сир. фонда.

Загальні Збори Відпоручників АЕпарх. Клира для справ вдовичо-сиротинського фонда, скликані тутейшим розпорядженням з дня 13. Липня с. р. Ч. 475/ком. (Льв. АЕп. Від. Ч 48. ст. 61) на день 15. вересня с. р. не відбудуться тогож дня, но пізнійше, о чім Всч. Клир АЕпархіяльний буде в своїм часі повідомлений.

Від Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 20. серпня 1914.

Ч. 64.

Ч. 7550. — В справі Товариства сьв. Ап. Петра.

Виділ Товариства для заповоги убогих церковий ім. сьв. Ап. Петра предложив тут з прошенем о оголошене слідуячого

С п р а в о з д а н я

о стані Товариства сьв. Ап. Петра за I і II ий квартал 1914. р.

А) Членські вкладки зложили в коронах :

Бродський дек. Церкви : Берлин, Білявці, Бовдури, Броди, Фільварки вел. і мал., Висоцко, Лешнів, Пониковиця, Шнирів, Голосковичі і громада Висоцко по 5 кор. ; оо. Долинський Анат., Дорожинський Юл. і Герасимович Ник. по 2 кор. а чч. Іськів Текля і Харитон Василь з Білявців по 1 к — разом 68 кор.

Бурштинський дек. Церкви: Чернів 10 к. Юнашків, Обельниця, Колоколин, Коростовичі, Стасева-воля, Тенітники, Мартинів нов. і стар., Бурштин, Серники гор. сер. і дол. Куропатники, Озеряни, Козара, Журавенко, Насташин, Вишнів, Демянів, Чагів, Підмихайлівці і Журів по 5 к.; оо. Давидяк Вол. Гаврисевич Юст. Прокопович Ник., Капко Теод., Хабурський Ден. і Яців Дм. по 1 к. — разом 126 кор.

Буський дек. Церков в Чанижи 5 к.; о. Шанковский Йос. чч. Колодій Ан. Цимбор Пар., Михайлів Тегл., Янович Марта, Дидак Пар., Швайкун Настя, Солтис Ан. з Купча по 1 к. і Толочкевич Юлія з Америки 5 к. — разом 18 кор.

Виницький дек. Церкви : Жиравка, Городиславичі, Чижики і брац. цер. в Городиславичах по 5 к.; оо. Пясецький Ник., Хомин Ів., Роздольський Кость, Пелех Филип, Яворський Вол., Дяків Йос., Мійський Ал. і чч. Стецько Петро і Комарнянський К. з Загіря і Павлюк Йос. з Волкова по 1 кор. — разом 30 кор.

Войнилівський дек. Церкви : Дубовиця, Середне, Довжка, Лука і Цвітова по 10 к. Войнилів, Довга войн., Негівці і Сівка по 5 к.; оо. Янович Вол. і Любінецький Йос. по 2 к. Мандзій Евг., Павлусевич Ів., Миндюк Ник., Палієв Ів., Юрик Ник., Лучаковский Ант. і чч. Варій Стеф. і Марія по 1 кор. — разом 82 кор.

Грималівський дек. Церкви: Вікно, Глібів, Зелена, Калагарівка, Волиця і Фащівка по 5 к.; оо. Левицький Вас., Кордуба Теод., Зарицький Ром., Пиндус Теод., Монцібович Корн., Ксьонжек Дм., Кулицький Ів., Іванчук Ів., Минько Ів. і Семенюк Ник. і Вп. п. Кулицька Анна по 1 к — разом 41 кор.

Долинський дек. Церкви : Княжолука, Солуков, Тростянець, Слобода, Тугря вел. і мал., Белеїв, Дідушиці мал., Рахинь, Велдїж, Новошини, Пациків, Новоселиця, Лолин, Нягрин, Максимівка по 5 к., Кропивник 10 к., Раків 11 к., Надіїв 6 к. і Пшеничник 3 к. оо. Бородайкевич Дом., Чикалюк Петро, Ілевич Волод., Бобикевич Христ., Захаряевич Лука, Білецький Ник., Дорожинський Волод. і Микла Мих. по 1 к., Мурович Теодор 3 к. Вп. п. Мурович Ольга 2 к., Кмицикевич Мар., Білецька Людмила і Мартинків Антонина по 1 кор. чч. Семянишин Яков,

Мельник Ан. з Пацикова, Головчин Дм. і Цап Ник. з Тростянця, Матійчин Юзьо з Новоселиці і Федорів Анна з Сенечола по 2 к., Павлович Кость з Сенечола і Матійчин Юрко по 3 к. і Стефанишин Андрій, Тимка і Кренців, Микитин Роман, Газдович Ант., Гнатків Пав., Головчин Вас., Кузеляк Мар., Дмитришин Кость, Романишин Данило, Шкурляй Тимко, Гаврилишин Матій, Кешмур Олекса, Григорський Стеф., Романишин Вас., Мачоган Як і Ник., Гатайло Ів., Принада Стеф., Антонів Андр. і Анна, Каліцун Гринь, Гороховянка Вас., Микитин Катар., Білянський Вас., Бута Стеф., Возняк Ан., Мельник Олек., Янцур Ем., Кишук Тим., Дарвай Ів., Лучків Ан., Костів Настя, Ник., Кат., Федь і Настя, Юрків Евд., Дарвай Ан., Сова Пар., Мельник Олена, Пар. і Мар., Матійчик Ол., Шльомак Ол., Кобинець Мар., Матійчин Гринь, Чуман Петро, Бабинчук Евфр., Сова Евд. і Парас., Чорній Настя, Лучків Анна, Векхин Настя і Бута Стефан по 1 к., а Марія Надієвська 1 40 к. — разом 213/70 кор.

Зарваницький дек. Церкви: Соколів, Вишнівчик, Гайворонка, Соснів, Семиківці, Мозолівка, Гниловоди, Котузів і Михайлівці по 5 к. Зарваниця і Доброполе по 4 к. оо. Томович Вас. і Білинський Любомір по 2 к. а Собчак Ілія 1 к. — разом 48 кор.

Збаражський дек. Церкви: Кїйданці 20 к., Розносинці, Красносельці, Лубянки виж. і ниж. по 5 к.; о. Рейтаровський Ізид. і Вп. п. Антонина Рейт. по 1 к. чч. Кардаш Іван з Любянок 5 к., Гаврилук Дм., Смітюх Теод., Парій Дм., Яструбецький Зах. і Алиськевич Анна по 1 к. а Іванічка Марія 1/20 к. — разом 53/20 кор.

Зборівський дек. Церков в Пліснянах 5 к., чч. Кемска Текля, Швець Мар. і Настя, Бабяк Настя і Кат., Ревко Мар., Музика Доська, Сарнічка Доська, Пригода Евфр., Літвіньска Кат., Древнічка Кат., і Варв., Ревна Мар., Диць Февр., Іваськів Ан., Швак Кат., Барска Тат. і Козович Федько, усі з Плаучі мал. по 1 к. — разом 23 к.

Золочівський дек. Церкви: Ясенівці, Залісе, Пługів по 5 к. Ольшаниця 10 к.; оо. Доманик Т. 2 к., Малий Ник. 1 к., Кузьма Вол. 1 к. і ч. Древніцкий Анд. 1 к. — разом 30 кор.

Львівський декан. Ц. в Лісеничах 5 к.; оо. Малицький Ан., Боцян Йосиф, Паньківський Іляр., Яремко Дм., Куницький Лев, Лаба Василь, Горчинський Ом. і Богачевський Кость по 1 к., чч. Хомин Дм. і Вендиш Лев з Лісенич по 1 к., а Вп. п. радники Зубрицкий Теодор і Мійський Венедикт по 10 кор. — разом 36 кор.

Микулинецький дек. Церкви: Микулинці Лучка і Козівка та громади Микулинці, Лучка і Воля мазовецька по 5 к., оо. Дольницький Омел. і Слюзар Клим. по 2 к., о. Павлик Мих. 1 к. — разом 35 кор.

Нараївський дек. Церкви: Болотня 10 к. Бачів, Подусільна, Вербів, Біле, Новосілка, Дунаїв Поточани, Дусанів, Клещівна, Подусів, Рогачин, Стриганці, Рєкшин і Фирліїв по 5 к., оо. Воевідка Н., Биневич Волод. і Гарматій Н., Глібовицкий Тит., Дидик Н., Селезінка Ник., по 1 к., ч. ч. з Вербова: Буркевич Вавр., і Н., і Хміль Настя по 2 к. а Баклович Анд., Дуда Як., Юст., Ом., і Анна, Бридун Ол., Лужецка Пар., Горин Ром., Бідула Тек., Гунька Тим., Гевка Пет., Семчишин Марта, Безпадко Гринь. і Швед Мар. по 1 к. з Дусанова: Забвецька Тат., і Паздерський Н., по 2 к., а Кузів Ол. 1 к. з Нараєва: Брилинський Анд. Нагірний Дан. і Алекс., Кулеба Ем. і Нагалка по 1 к., Фирлієва: Глібовицька Ант., Юрський Федь., Кориньовський Ник. і Кривень Федь по 1 к., з Янчина: Смоляк Сем., Янчишин Кат., Пастернак Тат., Гречух Пел., Колич Анна, Четіль Н., Несторович Ан., Мельник Ник., Будзан Н. Цуприк Вас., Квасніцкий Гринь., Баран Сень, Кутень Мар., Цимбаліста Пар. і Настя Курман Пеляг. Марія, і Стеф., Шиманський Гринь, Смолярж Анна, і Домінік Максимів Кат. Майорчак Марта, Колич Анна, Василя, Пелех Анна, Гнатів Кат., Пренів Кат. і Нуд Дем. по 1 к. — разом 148 кор.

Новосельський дек. Церкви: Богданівка, Гушанки, Добромірка, Клебанівка, Пальчинці, Скорики, Супранівка, Росоховатець, Терпилівка, Климківці, Шельпаки, Лисичинці, Шили, брацтва, мужчин, жінок, парубків і дівчат в Терпилівці по 5 к. оо. Вітошинський Є., Вояковский С., Голінатий А., Голєвацкий Ст., Зарицкий Ом., Копертиньський Л., Копистинський Т., Малюца Н., Янович Ник. і Юрчинський Л. і Зп. п. Вітошинська И. Герасимовичева Є., Герасимовичівна А., п. Герасимович Вас.,

Голіната Є., Голінатівна З., Головацка О., Копертинська А., Копистинська А., Малюцова Є. Яновичева Й. і Юрчинська Т по 1 к. — разом 107 кор.

Озірянський дек. Церкви: Білківці, Богданівка, Воробіївка, Цебрів, Курівці, Висипівці, Кокутківці, Городище, Носівці, Мшана, Мшанець, Дітківці, Озірна, Остапівці, Данилівці. Покропивна. Сервири, Ярчівці, Заруде, Обарінці і Янківці по 5 к., оо. Феденишин Мел., Дудик Пав., Лебедович Алек., Тарнавський Зах., Скоморовський Євст., Яворський Ал., Танчаковський Ал., Склепович Волод., Курдидик Петро. Молчко Вас., Захарчук Мих., Престашевський Люд. по 1 кор. і ч. два члени з Зарудя і Пильчак Марія з Сервир по 1 к — разом 120 кор.

Олеський дек. Церкви: Олесько, Юзьковичі, Хватів, Чехи, Турє, Утішків, Підгірці, Підлисе, Розваж, Білий Камінь, Черемошня по 5 к., крім того Стронибаби, Ожидів, Пітричі, Острівчик по 10 к., Забологці, Бужок, Закомар, Кути, ц. Прсьв. Богор. по 15 кор., Соколівка і Кути ц. св. Мих. по 20 к., а Чехи 13 кор., оо. Левицкий Алек., Загайкевич Кор., Дугкевич Т., Герасимович Н., Кузьмів Тев., Лотоцкий Орест, Леонтович Теод., Камінський Пав., Цебровський Вік., Сірко Вас., Гутковский Як. і Тимчак Павло по 2 к. а Загайкевич Кор., Сухаровський Юст. по 4 к. і Копач Ник. 5 к. — разом 248 кор

Олтівський дек. Церкви: Гарбузів, Монилівка, Ярославичі, Нуше, Крутів Білоголови, Нетерпиньці, Олтів, Білокерниця, Лопушани, Бзовиця, Манаїв, Перепельники і Гукалівці по 5 к., оо. Бялк Іван 2 к., Пелехатий Йос., Шпіцер Сем. і Вп. п. Шпіцер Ольга по 1 к. — разом 75 кор.

Перегицький дек. Церкви: Ясень гор. і долішн., Ольхівка, Рісняте, Княжівське, Янівка, Ясеновець, Дуба, Лецівка, Дубшара, Перегицько мат. Сливки, Красне Майдан, Прислоп, Ріпне, і Суходіл по 5 к., а Перегицько дочер. 8 к., оо. Небиловець Василь і Коменда Йос. по 2 к., Левицкий Мих. 1 к. Вп. п. Небиловець Текля 2 к., Максимішин Мих. Левицка Ірина, Савчин Дм., Литвин Лука, Гринишин Іван, Дирів Н., Марко Настя, Сальваровська Анна по 1 к. — разом 110 кор.

Перемишлянський дек. Церкви: Перемишляни і Коросно по 5 к.; о. Копертинський Із. 2 к.; Читальня Просьвіти і Колодії Мих. по 2 к.; Борковский Сев., Гішинський Ст., Пришляковська Параска, Костів Дм., Подвірна Кат., Лоїк Мар., Сохоцкий Ів., Кадий Петр., Купицка Ан., Мельота Ів., Михайлишин Ол. і Джавала Анна по 1 к. — разом 40 кор.

Підкаменецький дек. Церкви: Литовиска, Голубиця, Пониква вел., Пеняки, Чепелі, Підкамені, Попівці, Манасівці, Накваша, Черниця, Дубе, Боратин і Суховаля по 5 к.; о. Ляхович Евг. 2 кор. і о. Туркевич Мих., Вп. п. Туркевичева Мел. і ч. Сиротюк Теод. з Чуяк Ір. і Варв. по 1 к. — разом 72 кор.

Поморянський дек. Церкви: Урмань і Дрищів по 5 к. — разом 10 корон.

Скалатський дек. Церкви: Криве, Пізнянка, Зарубинці, Жеребки кор. і шлях., Турівка і Скалат по 5 к., оо. Луцик Юв. і Мандичевський Кор. по 2 к., а Левицкий Юл. і Вп. п. Левицка Ант. по 1 к. — разом 41 кор.

Скільський дек. Церкви: Крушельниця, Орава, Підгородці, Сопіт і Труханів по 5 к. і о. Лучаковский Яр. 2 к. — разом 27 кор.

Стрийський дек. Церкви: молод. брацтво в Дашаві 5 к., о. Тимцюрак Іван, ч. Попович Сем., Турчак Настя, по 1 кор. — разом 8 кор.

Струмило-Каменецький дек. Церкви: Деревляни, Спас, Холоїв мат. і дочер. Руда сілецька, Язениця руска, Камінка струмил мат. і дочер. Соколя і Волиця деревл. по 5 кор., а Сілець Беньків 10 кор., оо. Глодзінський Ів., Лозинський Ів., Бардин Кароль, Гарух Петро і Цегельський Мих. по 2 к., а о. Костюк Лев 1 к., чч. Різник Анна, Максимович Пар., Куць Мар., Лиско Кат. і Ковальчук Мел. по 1 к. — разом 77 кор.

Радехівський дек. Церкви: Сушно 5 к., Витків нов. і стар. по 4 к., Ордів 2 кор., о. Корчинський Теоф. 2 к., о. Кордуба Мих. 1 к. — разом 18 кор.

Рогатинський дек. Всч. о. Кинасевич Теодоз. і Вп. п. Кинасевич Йосифа по 2 кор., чч. Гринчишин Мих. і Анна Грицай, Стеф. і Анна Дзюбатий, Пав.

і Евдок., Копцюх Евдокія і Кат., Гудзій Кат. Мар. і Кат., Мурашик Юлія, Павлина, Крестина, Оленчак Мар., Петро, Анна Воробець Настя Лейбів Юлія, Гладун Агаф., Курилів Кат., Хлівинська Анна, Романюк Іван і Евд., Руришин Дмитро, Вергун Евд. і Кат., Лужняк Мих., Матвійців Ів., Ан. і Настя, Заборна Мар., Скорбач Юлія і Кат., Макович Юлія і Кат., Когут Мих., Белей Стеф. і Мар., Вроїна Анна і Григор., Малецька Мар., Когут. Юл., Торбин Сень і Анна, Капак Кат. і Конопада Анна, по 1 к., Стрілець Анна і Бурачок Мих. по 2 к.; даліше Комаряньська Мар., Мурашик Стеф., Евд., Мих., Анна, Теод. і Катар., Гринчишин Мар., Вергун Кат., Оленчак Настя і Мар., Гудзій Теод. і Кат., Малецький Ів., Евд. і Анна, Скорбач Петро, Чубата Мар., Сенах Стеф. і Кат., Горин Евд., Снігур Кат. і Анна Хісова по 1 к. — разом 78 кор.

Теребовельський дек. Церкви: Глещави, Гумніска, Дарахів, Довге, Заліве, Ілавче, Кобиловолоки, Млиниска, Могильниця нова і стара, Романівка, Островець, Застіноче, Зубів, Теребовля Кровінка і Янів по 5 к., оо. Волошинський Мар., Тимус Ом., Гарух В., Кулицкий Ник., Онуферко Ан., Борачок Юл., Царевич Т., Шебець Ан., Кмицикевич Йос., Яворецкий Йос., Карпинський Пл. Дурбак Сав., Турула Евг., Цегельський Евг. і Лавровський Теоф. по 1 к. — разом 100 кор.

Ходорівський дек. Церкви: Бортники, Васючин, Воскресинці, Григорів, Черемхів, Загірочок, Залесці, Жирава, Бородичинці, Книгиничі, Загіре, Ляшки, Молодинче, Молотів, Новосільці, Підліски, Огиневиці, Загородище кор. і цетн., Підністрияни, Чарторія, Помонята, Сугрів, Вербиця і Ходорів по 5 к.; оо. Бачинський Юл. і Мих., Величковський Ів., Винницький Ів., Фациєвич Юл., Ольш Анд., Захарієвич Мар., Одіжинський Андр., Соколовський Віктор, Вп. п. Бачинська Соф., Величкова Людв., Винницка Нат., Фациєвич Ольга, Ольш Павл., Одіжинська Ольга і Соколова Павліна; чч. з Залесць: Переговський Стеф., Пшик Мих., Вербовський Ів., Мидинський Гринь, Швед Ант., Ронська Текля, Пашко Марія, Чорний Ів. З Жирави: Бабій Кирило, Балацко Йос., Питик Йос., Давидів Дм., Прокопак Яким. З Бородич: Кобак Луць Кучер Гринь, Мартинів Петро, Лашко Ник., Кучер Стеф., Дубовський Юр., Николин Гринь. З Помонят: Чопик Пар. і Кат., Грушка Ів. і Анна, Семенька Павло і Анна, Буляк Данило і Доська, Бойчак Пилип, Фуртак Евд., Данилів Евд., Бойко Христ., Гарматюк Тим. і Доська, Атаманів Евфр., Кузик Настя. З Помонят: Кишенюк Гаська і Луць і Петришин Марія усього по 1 к. — разом 168 кор.

З Боснії: ч. Ольга Лиса з Раковац 3 кор

Б) Жертовн.

Рада пов. в Жидачеві 50 к., Тов. Ризниця 100 к., ур. пар. Букачівці 11 к., Чагрів 28 к., о. Ник. Пясецкий з акаф. 432 к., о. Монібович Кор. 1 к., з акаф. дек. Жидачевський 402 к., о. Сьвітенький Мих. з Соборчика місто напиктів 15 к., дек. Перегиньск за медалі 0-60 сот., складка в Дашаві 2 к., о. Кинасевич жертва з пушки 66-60 к. і за медалі 5-40 к., з акаф. дек. Ходорівск. в Сугрові 750 к., в Васючині 10-20 к., в Григорові 3-20 к., в Молотові 15-76 к., в Помонятах 11-10 к. — разом 335 кор. 70 сот.

В) Звороти.

Церкви: Струтин ад Зарваниця 70 к., Доброводи 50, Вербляни 60, Слобода Небил. 40, Просівці 30, Мужилів 60, Терпилівка 500, Перемишляни 100, Черниця 140, Репехів 100, Жирава 250, Глібів 300, Мужилів 60, Плетенічі 120, Манаїв 20, Довга-войнил. 220 і 220, Лука-мала 20, Суховоля ад Мшана 80 і Витків 70 кор, Манаїв 50, Білківці 50 і Лука 50 к. — разом 2.240 кор.

Складаючи отсим щиру подяку всім членам жертводателям, поручаємо і на даліше ласкавій опіці Всеч. Духовенства і вірних наше Товариство.

Від Виділу Товариства св. Ап. Петра.

У Львові, 22 липня 1914 р.

Іларій Паньківський
касир

Лев Туркесич
голова т-ва

Від Митрополичого Ординарія.

Львів, дня 28 липня 1914.

Хроніка.

Провізор. управителем деканата іменований :

Ч. 8035 — Всч. О. Йосиф Охримович, парох в Велдіжи, для Долиньского деканата.

Завідательства отримали 00. :

Ч. 7955. — Григорий Алиськевич в Доброводах, Ч. 7321. — Еміліян Марчак-Баранський в Ілемю.

Декрет увільнення від іспиту конкурсового па.ох. отримали 00. :

Ч. 5114. Адам Каленюк парох в Воли довголуцькій, Ч. 7385 — Йосиф Мартинець парох в Цуцилівцях, Ч. 7752 — Михайл Винницький парох в Новосілці — Ленч.

Жерти вплинувші до канцелярії Митропол. Консисторії :

а) на еміграційний фонд :

Всч. Деканат Калуский 96.10 кор.

б) на „Червоний Хрест“ :

Всч. і Впр. Уряди парохіяльні : при Церкві св. ВМ. Георгія 50 кор., Преображення Госп. у Львові 60 кор., в Яхторові 16 кор., в Креховичах 23 кор., в Станімирі 5.40 кор., в Скалаті 10 кор., в Сугрові 20 кор., в Ясени 40 кор., в Глібовичах 10 кор., в Рожанці 10 кор., в Зарудцях 20 кор., в Зарудцях 20 кор., в Микулинцях 10.30 кор., в Задвір'ю 9 кор., в Гаях Староброд. 31 кор., в Нущу 15 кор., в Берездівцях 30 кор., в Скалаті 1 кор., в Городку Ягай. 100 кор., в Винниках 25 кор., в Бенківцях 200 кор., в Заболотівцях 5 кор., в Остапівцях 14.50 кор., в Ремизівцях 34 кор., в Побужанах 20 кор., в Яхторові 8.91 кор., в Ходорові 30 кор., в Фразі 153 кор., в Гумнісках Буских 20 кор., в Толшові 47.42 кор., в Лозині 10 кор., в Підкамінію 100 кор., в Павлові 10.80 кор., в Угїховичах 8 кор., в Тростянці 14.74 кор., в Страдчи 40 кор., в Грибовичах 20 кор..

Некрольоґія.

Ч. 6507 — О. Михайл Павлик, парох Микулинець, помер дня 15 червня 1914.

Ч. 7955. — О. Антоний Алиськевич, парох в Доброводах, помер дня 5 серпня 1914.

Ч. 8035 — О. Николай Курбас, декан і парох в Ілемю, помер дня 10 серпня 1914. Душі їх поручає ся молитвам В.ч Кліра.

Від Митрополитального Ординарія.

Львів, дня 22 серпня 1914.

Андрей Білецький

офіціал

о. Михайл Яцковский

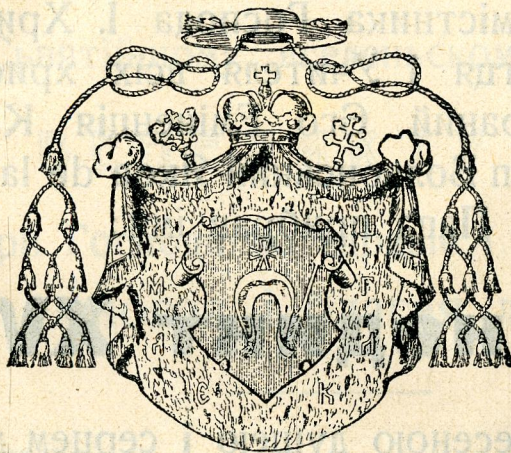
канцлер.

NOTES

1. The first part of the notes is devoted to a description of the general character of the country, and to a statement of the principal objects of the expedition.

2. The second part of the notes contains a description of the country, and a statement of the principal objects of the expedition.

3. The third part of the notes contains a description of the country, and a statement of the principal objects of the expedition.

Львівско-Архиєпархіальні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVI. Видано дня 12. вересня 1914. Ч. XII.

Ч. 65.

Ч. 8331.

Вибір нового Папи.

До

Всч. Духовенства міського і монашого.

Митрополичий Ординарият подає до відомости всьому Всч. Священству і Вірним, що відбув ся по смерті бл. п. Папи Пія Х. щасливий вибір нового Папи, Голови всеї

Церкви, Намістника Господа І. Христа на землі і Отця і Учителя всіх християн, і зістав вибраний Ёго Емініція Кардинал Архиепископ Больонський Яков de la Chiesa, котрий яко Папа прибрав імя:

Венедикт XV.

Зі взнесеною душею і серцем до Отця Небесного заносим найщирійші благодареня і моленя к Богу, щоби уділив Сьв. Отцю Папі Венедикту XV. долготу днів і дарував Сьв. Вселеньского Архиерея П. Венедикта XV. сьвятим Своїм церквам „цїла, честна, здрава, долгоденьствуєща і правоправяєща слово Божїя истини“ во Многі і многі літа!

Прото розпоряджає Митрополичий Ординарият, щоби всі Всч. Душпастирі вступленє на Престол Апостольский Ёго Сьвятости П. Венедикта XV. у всіх церквах вірним оголосили, і на найблизшу неділю заповіли і відправили торжественну Літургію Благодареня в наміреню Сьв. Отця, з відспіванєм Гимна Амврозияньского „Тебе Бога хвалим“ і з трикратним многолітством:

Сьвятійшому вселеньському Архиврею

ВЕНЕДИКТУ XV.

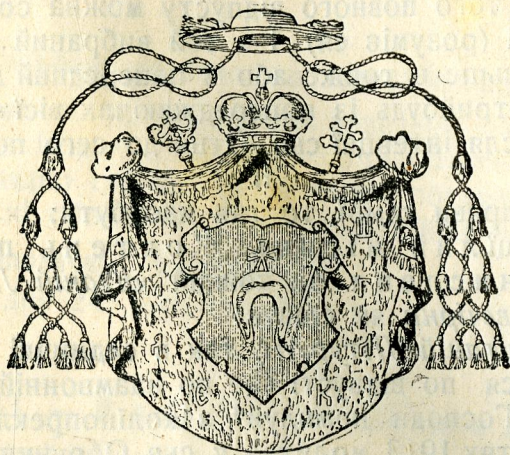
сотвори Господи во здоровіє і спасеніє
многая і благая літа!

Від Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 12. вересня 1914.

† **АНДРЕЙ**

Митрополит.

Львівско - Архиепархіяльні ВІДОМОСТІ

Річник XXVI.

Видано дня 26. вересня 1914.

Ч. XIII.

Ч. 66.

Ч. 8338. — Богослуженє в місяці Жовтні і в два дні Різдвяних сьвят, на умноженє набожности к сьвятому Обручнику Йосифу.

Для всіх Душпастирів і Катехитів.

Приписує ся і сего року для всіх Всч. Душпастирів і Катехитів щорічне богослуженє в місяці Жовтні і в два дні Різдвяних сьвят цілком так само, як є наведене в Відомостях 1913 ч. 70 (ст. 101).

Мають отже Душпастирі і Катехити I. всім вірним і ученикам богослуженє се обвістити; II. тоєж відправити; і III. для себе і взагалі для себе і для вірних о умноженє набожности к сьв. Йосифу старати ся. I так:

I.

Передовсім приказує ся всім Всч. Душпастирям і Катехитам, щоби як найстараннійше обвістили богослуженє се і о причинах найбільшої по Пресьв. Богородиці к сьв. Йосифу набожности вірних і учеників обучили; цілком так, як сказано в Відомостях 1913 ст. 104—105 під I. Лиш притім взглядом повного місячного відпусту, за побожне візване сьв. імен *Ісусе, Маріє, Йосифе!* наданого, належить яснійше і повній-

ше сказати, що до того повного відпусту можна собі довільний день в місяці вибрати, і (розуміє ся) і в той вибраний день повисше візване змовити, а дальше в тойже або в попередний день причащати ся і в тойже або в котрийбудь із попереджаючих вісім днів сповідати ся (но помолене ся після інтенції сьв. Отця до сего повного відпусту не жадає ся).

II

А що до відправи самої, то тая має бути:

1) через цілий місяць Жовтень після церковного нашого числення по кожній читаній Літургії а в неділі і сьвята також по вечірні як слідує:

По кожній читаній Літургії, так в седмичні як і в недільні і сьвяточні дні, має ся по відпусті (не по заамвонній молитві) по „Господу помолимся: Господи помилуй“ з колінопреклоненем відчитати залучена в Відомостях 1913 молитва к сьв. Обручнику Йосифу, котру, если би де її не було, з книгарні Ставропигийської спровадити належить. І за весь той час мають ся опускати звиклі колінопреклонні молитви не лиш при співаних, но і при всіх читаних Літургіях.

А по вечірні всіх недільних і сьвяточних днів того місяця має ся відправити акафист к Пр. Богородиці, по можности Єї Покрову, заключаючи тойже вмісто звиклої молитви тоюж молитвою к сьв. Йосифу.

Що же дотичить

2) празника Собора Пресьв. Богородиці і сьв. Обручника Йосифа т. е. на другий день Рождества Христового (де на Літургії також тропар і кондак сьв. Йосифу має ся брати) і так само в неділю по Рождестві Хр. — має ся відмовити по всіх читаних Літургіях тих двох днів окрім сказаної молитви к сьв. Йосифу ще 3 Отче н. и 3 Богородице Д. в честь Єго; а по вечірні акафист к Пресьв. Діві, закінчений через туюж молитву і 3 Отче н. і 3 Богородице Д., а потому суплікация з благословенем найсьв. Тайнами.— Если котрого року празник Рождества Хр. випадає в суботу або в неділю, то тогди оба ту виражені сьвяточні дні сходять ся в одно, і прото і відправа ту приписана лиш в той оден день (на другий день празника) буде місце мати.

III.

Вкінци маєм взагалі старати ся і для себе і для вірних о умножене набожности до сьв. Обручника Йосифа, як о тім сказано в Відомостях 1913 на ст. 106—107 під III.

Специяльно нехай Душпастирі старають ся, шоби в кожній церкві був образ сьв. Обручника Йосифа і заохочувати вірних, шоби і вони мали в домах своїх образ тогож Сьвятого.

І просім постійно Господа для себе і для вірних о дуже велику набожність, дитинну любов і уповане до Пресьв. Матери Божої і сьв. Обручника Йосифа.

Від Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 19. вересня 1914.

Ч. 67.

Ч. 8340. — Візване до стислого заховання обов'язку „резиденції“.

З покликом на розпоряджене наведене в Відомостях ч. IX з сего року, поручає ся Всч. ОО. Душпастирям опустившим свої парохії повернути безвзглядно сейчас на занимані посади і там після приписів свої душпастирські обов'язки як найсовітнійше сповняти.

Від Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 24. вересня 1914.

Ч. 68.

Х. 8343. — О охороні чужої власности в часі війни.

Коли з одної сторони доходять до нас вісти про взаїмну поміч, котру несуть собі вірні нашої АЕпархії в часі війни, ратуючи і охороняючи жите і майно своїх сусідів від знищення, то на жаль з другої сторони поширюють ся вісти про порушене чужої власности через злих людей в ріжних окресностях.

Для того душпастирі в таких окресностях, де порушено чужу власність, нехай з покликом на заповідь Божу завізвуть до звороту чужої власности і нехай перестережуть людей, щоби не давали себе зводити ніякими злими примірами ані намовами до грішних діл, котрими добру славу і честне ім'я нашого народу понижають.

Від Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 24. вересня 1914.

Ч. 69.

Ч. 8349. — В справі інституцій на парохії.

Сим подає ся до відомости інтересованим Всч. Отцям, що до інституцій на опорожнені парохії являти ся можуть лиш тогди, коли до сего осібним письмом з Митрополичої Консисторії завізвані зістануть.

Від Митрополичої Консисторії.

Львів, дня 24. вересня 1914.

Ч. 70.

Ч. 8348. — Відкликане кваліфікаційного іспиту на катехитів середних шкіл.

Оголошений в ч. I. АЕпарх. Відомостий ч. пор. 4. кваліфікаційний іспит на катехитів до гімназій, реальних шкіл і учительських семинарій, а назначений на дні 15. і 16. лат. жовтня с. р. відкликує ся аж до дальшого зарядження.

Від Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 24. вересня 1914.

Ч. 8356. — Візване Всч. Урядів деканальних до предложення справоздань о стані парохий.

Если коли, то в теперішню важну і цю хвилю потрібна присутність душпастиря в кожній парохії, потрібна духовна поміч, провід і піддержка народа, потрібна похвала і благословенство нашої сьв. віри і богочестия. Колиж — як до Нашої відомості дійшло — деякі парохії потерпіли будьто матеріально, будьто морально через оправданий або неоправданий виїзд священиків, що населене в теперішню пору і на будуче дуже боляче відчуває і відчує, Митроп. Ординарият чує ся зобовязаним до того, щоб усім Всечестнійшим ОО. Деканам, взглядно Завідателям деканальним, а в браку їх найстаршим кондеканальним священикам порадити, щоби, засягнувши точних відомостей, зложили справоздання і Митрополичому Ординарият о стані парохий. Іменно, чи єсть священик, чи виїхав сам самовільно або поневільно, коли нема священика, так хто его заступає, чи і коли в парохії буває відправа богослужень, хто і як часто уділяє сьв. Тайни. Де доси нема ніякого священика, Всч. ОО. Декани поручать сусідному священику або катихиті завідательство ехсurrendo.

Від Всч. ОО. Парохії мають поновно зажадати безуслівно сповнення довжності резиденції в парохії, до якої присягалися зобов'язали ся при ординації.

Справоздане о стані парохії належить Митрополичому Ординарият предложити як найскорше.

Від Митрополичого Ординарият.

Львів, дня 24. вересня 1914

Від Митрополичого Ординарият.

Львів, дня 26. вересня 1914.

Андрей Білецький

Офіціал.

о. Михайло Яцковский

ієр.

РК III ✓
41.166/
Ж-23.930/
1914

1914